

Laurent Glauzy

SUPRALOJILE

- Volumul IV -

CUPRINS

PREFAȚĂ DE LAURENT GLAUZY :FRANCMASONERIE ȘI SATANISM - ORIGINILE UNIUNII SOVIETICE.....	2
SUPRALOJILE ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ.....	10
Supralojile, groarii comunismului sovietic.....	19
Misteriosul dublu atentat asupra lui Reagan și Wojtyła.....	22
Opacitatea și flexibilitatea supralojilor.....	26
Putchul coloneilor și criza economică din Grecia.....	29
ACȚIUNILE ULTRASECRETE ALE SUPRALOJILOR.....	35
ANEXA I : ROMAN ABRAMOVICI SAU LUPTA RUSIEI ÎMPOTRIVA INFLUENȚEI OLIGARHICE.....	48
ANEXA II : OLEG DERIPASKA, NOUL "REGE" AL OLIGARHILOR RUȘI.....	52
Apendice la anexa II : Gazprom : aur albastru pentru un stat roșu.....	55
ANEXA III : SUBMARINELE MAFIEI RUSE.....	59

PREFAȚĂ DE LAURENT GLAUZY :

FRANCMASONERIE ȘI SATANISM - ORIGINILE UNIUNII SOVIETICE

Comunismul este responsabil de cel mai gigantic holocaust din istoria omenirii - cel puțin 100 de milioane de morți de la luarea puterii de către Lenin și până la sfârșitul regimului lui Stalin. Masoneria de nivel înalt, supralojile, adică masoneria secretă, a fost instigatoarea comunismului, așa cum a fost cea a național-socialismului: două fețe ale aceleiași monede. În *Pionii pe tabla de șah*, ofițerul din Marina canadiană William Guy Carr, atunci când a redactat această lucrare uluitoare în anii 1950, spunea că interzicerea francmasoneriei în Germania național-socialistă a fost o ipocrizie căci Ordinele Cavaleriei erau însărcinate în secret să reprezinte lojile.

Uniunea Sovietică nu putea să fie decât lăstarul francmasoneriei. "Spiritualitatea" comunismului este satanismul. Această ideologie l-a alungat pe Dumnezeu din societate pentru a-l instala pe Satana. Ca și pentru republică, "Isus Hristos e în afara legii". Iar dacă prezenta lucrare, *Supralojile nr. 4*, abordează subiectul de loc cunoscut al rolului supralojilor în Uniunea Sovietică, această prefață are în schimb ca obiect completarea cercetării fundamentale a autorului Gioele Magaldi din *La scoperta delle Ur-Lodges* prin expunerea originii sataniste și talmudiste a comunismului. Așa cum am grijă să reiau la fiecare prefață a *Supralojilor*, teologul german doctorul Johannes Rothkranz a dus o muncă de aprofundare a masoneriei secrete pornind de la revelațiile aceluiși Gioele Magaldi.

Magaldi trebuia să-i succedă în 2014 lui Gustavo Raffi în calitate de Mare Maestru al Marelui Orient al Italiei. Aceasta pentru a sublinia importanța mărturiei sale.

Informațiile divulgate atât în carte cât și în prefață nu sunt cunoscute de marele public. Și pe drept. Elitele noastre masone ce descind din criminali ai revoluției masonice - zisă "franceză" - au contribuit prin ideologie la întinderea acestui rău. Să semnalăm că democrația modernă este o extensie a comunismului. Atunci când se realizează eliminarea oponenților democrația își face culcușul în sângele victimelor. Democrația își reia suflul atunci când e din nou amenințată. De altfel, noțiunea de vot electronic propusă de forțele republicane, și care a arătat cât e de răufăcătoare în alegerile americane din noiembrie 2020 în favoarea candidatului partidului democrat prin intermediul serverului Dominion (implicând chiar și China comunistă), revelează întreaga perversitate a democrației, ce are ca obiectiv - ca și comunismul - instaurarea Noii Ordini Mondiale. Minciuna coronavirusului a fost un procedeu pentru îndeplinirea acestui scop, așa cum expune ultima mea lucrare redactată împreună cu Etienne Chopin, *Coronavirusul, minciuna* (2020).

Aceste exemple atestă importanța muncii lui Rothkranz pe care am prevăzut să o traduc până la ultimul volum, al optulea. Mai rămân deci patru.

Universitara și antropoloaga italiană Cecilia Gatto Trocchi afirma în 2004 în timpul emisiunii *Enigma* de la televiziunea italiană că "am trecut de la o societate comunistă și materialistă la o societate masonică și satanică." Oficial, aceasta s-a sinucis la puțin timp mai apoi, în 2005. Această frază, o, cât de pertinentă, rezuma totul. În contextul

Uniunii Sovietice nu mai rămâne decât de a argumenta pentru a ilustra această gândire legată de originile sataniste ale comunismului .

Această idee ce se va răsfrânge mai apoi în munca doctorului Rothkranz, se sprijină pe cercetările realizate de ziaristul estonian Jüri Lina , născut pe 13 octombrie 1949 , pornind de la arhivele secrete sovietice – printre care cele ale KGB-ului , deschise pentru un scurt timp în 1991 sub *perestroika* , la inițiativa mondialistului talmudist Gorbaciov , care a condus Uniunea Sovietică între 1985 și 1991 . Jüri Lina este un oponent al comunismului , ceea ce va provoca exilul său forțat din Estonia în 1979 . El a fost acuzat de înaltă trădare în urma publicării a două cărți , *Sovjet hotar Sverige* (Amenințarea sovietică a Suediei) și *Oised päevad* (Zile întunecate) . KGB-ul îl va considera ca pe unul dintre scriitorii cei mai anticomuniști . Cartea sa *Sub semnul scorpionului* este produsul acestei munci excepționale ce se va regăsi într-un dosar(1) alcătuit de scriitorul catolic tradiționalist Alain Kérizo, publicat în numerele 84, 85 , 86 și 87 din iulie 1999 până în februarie 2000 ale buletinului bimestrial catolic *Sub stindard* . Două alte referințe de cea mai mare importanță au permis redactarea acestei prefețe : *Marx și Satana* (1976) și *Dialogul Satanei* (2005) .

Să adăugăm că lui Jüri Lina i-a fost interzisă ziaristica din 1975 . El a lucrat atunci ca paznic de noapte până ce a fost obligat să emigreze în 1979 după repetate conflicte cu poliția politică, KGB.

Jüri Lina își începe istorisirea astfel : " Imperiul sovietic a fost instaurat la ora 14 și 4 minute pe 8 noiembrie 1917, în capitala rusă Sankt Petersburg . În astrologie, soarele era cu exactitate chiar în centrul semnelui scorpionului . Astfel, scorpionul poate fi considerat ca simbolul și paznicul puterii sovietice . "

Nașterea imperiului sovietic era deci plasată sub semnul diavolului....și aceasta oficial ! Căci toți fondatorii statului sovietic practicau astrologia !

Această amprență a diavolului în nașterea Uniunii Sovietice este vizibilă în construcția mausoleului lui Lenin . În cartea *Apocalipsei*, Isus adresează un mesaj foarte misterios bisericii din Pergam, oraș situat în Asia minor : " Știu unde locuiești, chiar acolo unde se află tronul Satanei " (Ap II, 13) . În 1871, săpături efectuate de arheologi germani printre care inginerul Carl Human , au permis regăsirea acestui monument impozant . Acesta măsoară 38 de metri lungime pe 36 de metri lățime și 12 metri înălțime . El a fost expus la Insula Muzeelor din Berlin . După cucerirea Berlinului de către Armata Roșie în 1945, acest tron a fost transportat la Moscova unde nu a fost niciodată expus publicului . El servea celor ce aparțineau eșaloanelor superioare ale ierarhiei sovietice la cultul lor închinat Satanei .

Și e foarte semnificativ că în 1924 arhitectul Stjusev a luat acest altar de la Pergam ca model pentru construirea mausoleului lui Lenin ! Astfel, milioane de cetățeni ruși au stat la coadă în piața Roșie la Moscova timp de decenii pentru a vizita acest sanctuar al Satanei , în care se odihnește trupul mumificat al lui Lenin, fidelul său servitor .

Dar să revenim la "scorpion" și să notăm această extraordinară confirmare legată de influența sa, găsită în aceleași arhive . Faimoasa planetă Pluto descoperită în 1930 , adică între terminarea implantării comunismului în Rusia și al doilea război mondial , a fost asociată imediat cu semnul scorpionului de conducătorii sovietici și a asumat locul lui Marte în sistemul astrologic ! Ce ciudați materialisti - ce au supus în spațiu și timp toate deciziile lor menite să refacă o putere mesianică spre profitul lor și cel al Stăpânului lor , în cadrul unui sistem planetar de credință superstițioasă .

Troțki nu a rămas mai prejos . Acest membru al Politburo , fost prim- ministru și comisar

al poporului , a transformat pentaclul (steaua Kievului) în steaua roșie a Cekăi . El practica științele secrete . Stalin, care fusese inițiat într-o mănăstire tibetană, era un adept al artei Yi-King .

Toți criminalii comuniști s-au apucat de numerologia cabalistică pentru a-și mitifica acțiunile și a le conferi o valoare "sacră" . Exact același fenomen îl constatăm astăzi : atunci când este organizat un atentat de către Cabală , datele și informațiile relevă din abundență numerele 11,13, 23 sau chiar 33 .

Este cazul cu 11 septembrie 2001, când a avut loc atentatul turnurilor gemene . Iar cu 11 ani mai devreme , exact în aceeași zi - 11 septembrie 1990 , un președinte american - adică Bush - a vorbit pentru prima oară despre Noua Ordine Mondială (2).

Pentru a perfecta capitolul astrologic , Jüri Lina subliniază că Fiii Scorpionului ar fi caracterizați de cele mai rele vicii . Adevărata lor natură e înconjurată de mistere . Culoarea (astrologică) a scorpionului este roșu . Simbolistica sa : vulturul, șarpele și deșertul ! În regnul animal e o creatură veninoasă ce trăiește de preferință în întuneric . Este cunoscut pentru faptul că îi înțeapă pe cei de o specie cu el ce îi stau în cale . În timpul cercărilor sale ziaristul estonian și-a verificat constant informațiile despre ordinul Iluminaților din Bavaria , arătând că fondatorii comunismului au fost fiii spirituali ai lui Adam Weishaupt , același care în *Testamentul Satanei* (1771) afirma că lojile îl au drept stăpân pe Satana .

Această continuitate demonstrează că ordinul Iluminaților din Bavaria derivă , prin Rosa-Crucea templieră , din jurământul rabinic zis al Templului din Ierusalim, proferat în 70 d.H. cu ocazia distrugerii orașului . Acest jurământ este constitutiv al sinagogii Satanei, prin unirea tuturor succesorilor lui Caiafa într-o conjurație anticreștină ce trebuie să culmineze cu venirea Antihristului .

1 mai, care este sărbătoarea muncii, este și ziua aniversară a fondării Iluminaților în 1776 . Și constatăm încă o dată că această zi nu datorează nimic întâmplării . După Goethe - rosicrucian el-însuși , 1 mai , urmând nopții Walpurgiei din 30 aprilie (ziua așa-zisei " sinucideri" a lui Hitler(3) !) ar fi ziua celebrării forțelor mistice obscure !

Înainte de a-i părăsi pe Iluminați , să reamintim punctele fundamentale ale programului acestora , conform cu cel al sovietelor comuniste în toate domeniile :

1) Suprimarea tuturor religiilor , inclusiv a comunităților și a doctrinelor ce nu pot fi folosite ca unelte pentru ordin ;

2) Suprimarea oricărui sentiment de patrie și de naționalitate . Abolirea națiunilor . Crearea unui Stat Mondial Iluminat .

Și în plus de interzicerea sindicatelor - decisă de Lenin ca o primă măsură - el a impus în același timp pedeapsa cu moartea pentru cei ce se făceau răspunzători de acte antisemite . Și exact în aceeași perioadă, 1922 , pentru prima oară în Uniunea Sovietică homosexualitatea nu a mai fost considerată un motiv penal . Ce simbol !

Inspiratorii săi ezoterici plasaseră în întregime noua Uniune Sovietică sub semnul Scorpionului . Chiar și așa ne așteptă câteva surprize . Karl Marx s-a întors înspre Satana din adolescența sa, după cum o dovedește pastorul Wurmbrand în lucrarea sa *Marx și Satana* (1976) , pe care a scris-o în România comunistă a lui Ceaușescu . Karl Marx , ce avea gradul 31 în francmasonerie , avea un ghid secret care îl învăța - Moise Hess , unul dintre inspiratorii lui Theodor Herzl . El este cel care i l-a prezentat pe Friedrich Engels - care profesase catolicismul în tinerețe . Friedrich Engels și-a pierdut și el credința sub influența lui Moise Hess , care este de altfel autorul unui "catehism roșu pentru poporul german" . Cel de-al doilea ghid secret al lui Karl Marx a fost Levi Baruch , talmudist care

i-a revelat că Revoluția trebuia să vizeze concentrarea capitalului și a proprietății în mâinile cabaliștilor prin intermediul proletariatului. Poporul slav i se părea cea mai potrivită "amestecătură etnică" pentru o asemenea experiență. Afilierea lui Marx și Engels la ordinul Iluminaților a fost legată de această dublă condamnare. Lui Marx i-a fost dată misiunea de a scrie Manifestul partidului Comunist. Această lucrare nu era decât numele nou al codului programului Iluminaților, sau altfel spus, acest manifest era copia identică a *Testamentului Satanei* scris de Weishaupt, ce fusese însărcinat de Amschel Rotschild cu instaurarea ordinului Iluminaților (Iluminații din Bavaria).

La Strasburg a fost organizată o adunare masonică pentru lansarea Revoluțiilor europene din 1848.

Marea zi revoluționară a fost fixată pe 18 martie, dată comemorativă a executării prin ardere pe rug a marelui maestru al cavalerilor Templului, Jacques de Molay (la fel, Comuna din Paris a fost proclamată pe 18 martie!).

Grija pentru mit și pentru simbol a fost atât de accentuată la Iluminați încât au ales data de 1 mai pentru sărbătoarea muncitorilor, zi a revoluției permanente ce succedează nopții Walpurgiei. Pentru a "sacraliza" această dată a fost organizată o rebeliune la Chicago pe 1 mai 1886, pentru cea de-a 110-a aniversare a fondării ordinului Iluminaților. "Din nefericire" poliția nu a acționat decât pe 3 mai, atunci când un grup de "muncitori" i-a atacat pe câțiva spărgători de grevă. Au fost 4 morți, adică "Martiri", presupus dispăruți de trei zile! Afacerea a fost aranjată de instigatorul operațiunii, milionarul iluminat Samuel Gompers, președintele Uniunii comerciale (Trade Union).

Să ne întoarcem la Lenin (alias Vladimir Ulianov) al cărui adevărată dată de naștere, din motive astrologice, nu o cunoaștem nici astăzi. Jüri Lina afirmă că cercetări discrete asupra acestui subiect ar continua în 1998, ceea ce spune multe despre contextul actual pe care îl trăiește Rusia. Toți marii revoluționari ruși au fost, în rest, agenți ai masoneriei: Lenin, Troțki (Bronstein), Zinoviev (Radomylsky), Kamenev (Rosenfeld), Radek (Sobelsohn), Litvinov (Wallakh), Sverdlov (4), Martov (Zederbaum), și Maxim Gorki (Peșkov), între alții.

Primele loji au fost fondate în Rusia în 1730 de împărăteasa Ecaterina I (5), soția lui Petru cel Mare (Petru I).

Fiica sa, Ecaterina a-II-a, va interzice organizațiile masonice în 1792. Fiul acesteia, țarul Pavel al III-lea, ce a urcat pe tron la moartea mamei sale în 1792, a fost asasinat în 1801. Nepotul său, țarul Alexandru I, ispitit de ocultism, va reintroduce el însuși organizațiile masonice chiar de la urcarea sa pe tron în 1801 dar, conștient de pericol, le-a interzis din nou în 1822.

Politica calificată drept reacționară a țarului Nicolae I a determinat înăsprirea francmasoneriei, transformarea ei într-o mișcare teroristă clandestină pe de o parte, și îndreptarea acesteia înspre teme cosmopolite și iudeo-cabalistice pe de altă parte; de aceea, teroriști din Narodnaia Volia l-au asasinat pe împăratul Alexandru al II-lea pe 13 martie 1881.

Începând cu revoluția din 1905 reprezentanții acestor loji teroriste - mai ales Leon Deutsch și Alexander Parvus - sunt cei care i-au inspirat pe Lenin și Troțki, mai întâi în secret, apoi mai pe față.

Să ne oprim acum la cea mai gigantică impostură de ordin magic (cosmogonică și astrologică) și metapolitică din prima jumătate a secolului XX, pseudo-luarea puterii de către sovietici pe 8 decembrie 1917.

Cel mai iluminat din Sinagoga Satanei a fost cu siguranță Troțki. Originar din Odesa - a

cărei populație era 40% evrei, el și-a făcut studiile secundare într-unul dintre numeroasele licee evreiești, în care cursurile se predau în ebraică. Înainte de a fi inițiat în științele secrete la Viena de un oarecare Victor Adler, el a studiat Talmudul. Dar adevăratul său guru, cel ce a făcut din el un monstru, a fost Israel Helphand. Satanist, miliardar, traficant de arme și de valori, își spunea Alexander "Parvus". Acesta l-a propulsat pe Troțki la vârful Iluminaților. Parvus era în relații cu bancherul Jacob Schiff, președintele băncii Kuhn&Loeb, favoritul fraților Rotschild, ce i-a asigurat logistica și ca urmare un început de avere lui Troțki care, în plus, a făcut din pentagramă emblema armatei roșii. Știm că Cabala Templului din Ierusalim preluase acest simbol de magie neagră de la vrăjitorii din Caldeea! Troțki voia să facă din planetă un stat mondial iudaic, o democrație universală supusă evreilor. El considera că lumea era un Far West menit a fi pus sub controlul acestei noi Mafii. El a devenit un "înzestrat" în Arta Regală pe care a putut-o accesa în loja secretă "The Shriner Lodge", un fel de Graal rezervat gradului 32 și "Necunoscuților Superiori".

Ironie a istoriei! Troțki, influențat de Parvus, a ales Rusia ca prim test al comunismului (6). Tovarășul său Lenin ar fi preferat Elveția.

Alexander Parvus a jucat deci un rol determinant în finanțarea flotei de război japoneze și în strangularea economică a Rusiei, ceea ce a condus la înfrângerea Marinei rusești în 1905 și la revoltele ce au urmat, cu deosebire la Odesa, de care B'nai B'rith (7) (lojă de obediență israelită) nu a fost străină.

1905 a văzut declanșarea unui mare val de terorism ce viza în esență familia imperială (asasinarea unchiului țarului, marele Duce Serghei Romanov) și marile instituții. Jacob Schiff era prezent peste tot. El a asistat la semnătura tratatului de pace ruso-japonez de la Portsmouth, ale cărei condiții le-a dictat. El a favorizat implantarea ordinului B'nai B'rith începând din Germania (8). În acest moment nu e lipsit de interes să reamintim că ordinul B'nai B'rith ce număra 103 loji în Germania în 1932, a continuat să opereze sub al III-lea Reich, fără nici o opreliște. Anumite loji ale B'nai B'rith-ului, înființate de Jacob Schiff, s-au transformat cu repeziciune în Kahal (9), apoi au dat naștere la loja "Soviet".

Francmasoneria invizibilă a fixat "cu religiozitate" data luării puterii potrivit-o în funcție de aniversarea sărbătorii "Yom Kippur", ce comemorează masacrul evreilor de către perși! Așadar, pe 27 februarie 1917, Revoluția, pornită din Sankt Petersburg, s-a generalizat cu repeziciune și s-a sfârșit prin abdicarea țarului.

Ca din întâmplare, primul care ar fi obținut demiterea țarului după ce l-ar fi "convins" să abdice ar fi fost un oarecare Alfred Milner, responsabilul celei mai ermetice loji de la Londra! Imediat după abdicarea țarului, cum fusese prevăzut, puterea a fost asumată de Kerenski, ce avea gradul 33. Cei 11 miniștri ai lui Kerenski erau francmasoni. Posturile-cheie erau în mâinile Iluminaților. Toți criminalii încarcerați, adică zeci de mii de indivizi, au fost eliberați, pentru a propaga anarhia și a teroriza populația. Poliția a fost neutralizată. La Kronstadt au fost asasinați ofițeri începând cu amiralul florei rusești. Imnul național a fost înlocuit printr-o cântare masonică, "Slavă Dumnezeuului din Sion"! Au fost restabilite sovietele din 1905. În rest, Kerenski era "membru" al "Consiliului muncitorilor" de la Sankt Petersburg, a cărui organizare fusese copiată cu fidelitate după Kahal-ul de la New York!

Țarul, familia și apropiații săi au fost executați sub autoritatea și puterea numărului 12. De ce 12? Juri Lina se gândește la simbolistica celor 12 triburi israelite, la dubla stea a lui Solomon, la cei 12 înțelepți din Sion. Ceea ce e sigur este că

comandoul cekist însărcinat cu executarea era alcătuit din 12 bărbați , printre care șeful Iurovski și viitorul ministru maghiar Imre Nagy ! La ora 2 și 30 de minute pe 17 iulie 1918 acești 12 asasini au ucis 12 persoane printre care țarul, țarina, cei cinci copii ai acestora, doctorul de familie și servitorii.

Responsabilul partidului pentru Urali și Siberia , un oarecare Goloșciokin, era un apropiat al lui Sverdlov, și care, după arhivele sovietice, ar fi deținut în cabinetul său de arhive capul țarului, conservat în alcool !

Ekaterinburgul a fost preluat de cazaci pe 25 iulie 1918 . Nikolai Sokolov , fost expert pe lângă procurorul tribunalului din Omsk, a fost însărcinat cu ancheta .

Acesta a descoperit o excavație dotată cu o fereastră cu grilaj de înălțimea casei Ipatiev , unde a avut loc asasinatul . El a putut să localizeze urme de sânge și impactul gloanțelor . Unui anchetator i-a atras atenția un citat ciudat din Heinrich Heine , scris în germană pe unul dintre pereți . "Belsa(tzar) ward in selbiger Nacht von seinen Knechten umgebracht " , adică "Baltazar a fost asasinat de servitorii săi în aceeași noapte" . Istoricul evreu Eduard Radzinsky , interogat în legătură cu acest citat , nu a știut să răspundă . Heine se inspirase din Vechiul Testament . În cartea lui Daniel stă scris : " În această noapte a fost asasinat Baltazar, regele caldeenilor " . (*Dn*, 5, 30)

Unii istorici au încercat să nege că pe același perete au fost găsite alte aluzii și semne cabalistiche. Orice ar fi , noi avem dovada definitivă a originii cabalistiche a acestei crime . Textul lui Heine trimite într-adevăr la Vechiul Testament , cu deosebire la cartea lui Daniel și la blestemul care precede asasinarea regelui Baltazar (*Dn* 5, 26 -28) :

26 - Iată înțelesul *acestor* cuvinte : Mene (numărât) :

Dumnezeu a socotit domnia ta și i-a pus capăt .

27 - Tekel (cântărit) : ai fost pus pe cântar și ai fost găsit fals .

28 - Fares (împărțit) : regatul tău va fi împărțit și dat mezilor și perșilor .

În cele din urmă toate aceste semne au fost descifrate și interpretate . După căderea zidului Berlinului presa sovietică le-a dat sens : " Țarul a fost sacrificat din ordinul forțelor secrete ; fie ca această proclamație să fie cunoscută de toate națiunile . " Nu poate fi mai explicit . Cât despre arhimandritul Ekaterinburgului, acesta a declarat presei în 1992 - după ce meditase asupra acestor coincidențe cabalistiche - că el credea că aceste crime fuseseră comise de evrei hasidici al căror ritual este identic !

Lazard Kaganovici a organizat distrugerea patrimoniului istoric și cultural rus . Militant sionist, acesta ura bisericele . În vederile sale creștinismul era o erezie . El a început să dinamiteze mănăstirile și bisericele din Moscova . Un studiu precis asupra acestui val de demolări a revelat că aceste dinamitări nu erau făcute la întâmplare . Ele corespundeau unui plan nebunesc dar structurat . În mod curios, prin unirea pe o hartă a punctelor corespunzătoare bisericilor distruse se obține steaua lui David ! Alte biserici au fost convertite în muzee ale ateismului . Nimic de acest fel nu li s-a întâmplat sinagogilor .

Marea foamete din anii 1930 nu e decât o urmare logică . Cabaliștii care au vrut să-l ucidă pe Dumnezeu s-au luat și de om . Sub pretextul lichidării clasei kulakilor - acei fermieri de frunte ce contribuieră atât la prosperitatea agricolă a Rusiei lui Stolypin , până la a fi o amenințare pentru monopolul american de cereale, pe cale de constituire în acel moment), Kaganovici și Stalin , răspunzând ordinelor Înaltei Finanțe Internaționale, au decis pur și simplu lichidarea structurii sătești rusești . Într-un prim moment experiența trebuia să privească Ucraina și Caucazul . În 1934 s-a decis deci eliminarea elitei kulakilor, adică 7 milioane dintre aceștia . Au urmat confiscarea bunurilor, transferul

masiv al populației , etc. Era vorba despre o veritabilă crimă împotriva umanității . În trei ani au murit peste 20 de milioane de persoane. Dar acest genocid "umanitar" nu interesa gândirea unică !

Această cruzime era practică și de cadrele sovietice . În acest sens, Troțki era un cinic și un sadic de cea mai joasă speță . Adeseori își executa singur victimele . A ordonat până și omoruri de copii . Ordonează execuții "de pedepsire" . Cruzimile sale au fost bine documentate în arhivele partidului comunist . Ofițerii și familiile acestora erau și ei executați dacă nu i se supuneau la ordine . Cruzimea și lipsa de milă a lui Lenin și Troțki definesc piatra angulară a întregii Puteri sovietice . Pe 31 august 1919 *Krasnaia Gazeta* a revelat primul obiectiv al regimului sovietic : "Pârăiele de sânge burgez curg năvalnic . Înainte ! Mai mult sânge ! Cât de mult se poate !"

În timpul războiului civil din 1920 Troțki începuse să întocmească planuri pentru militarizarea economiei pentru a o pregăti pentru războiul său comunist . Avea nevoie de sclavi militarizați . Iată cum erau acești oameni ai elitei masonice din noua Uniune Sovietică .

Francmasonii bolșevici aveau nevoie de sacrificii omenești . După Lenin, el sacrifică oamenii zeului Moloch . Această realitate a fost revelată de bolșevicii care au dezertat , așa cum descrie Georges Solomon în cartea sa *Among the Red Rulers* (Printre stăpânii roșii) . Astfel, după toate acestea, ce mai puteau spera supraviețuitorii ?

În timpul nopții de Crăciun în 1923 , cu doar câteva săptămâni înaintea morții sale , Lenin, atins de sifilis , stătea în balconul său și urla la luna plină ca un lup . În timpul ultimelor spasme bâiguia în germană : "Weiter, weiter !" (Mai târziu, mai târziu !) Lenin a murit pe 21 ianuarie 1924 la ora 18 și 30 de minute [Întâmplare a providenței , în aceeași zi ca Ludovic al XVI-lea care a murit de mâna "revoluționarilor" Iluminați pe 21 ianuarie 1793.] Nu este deci nimic de mirare că demonul a conceput în Piața Roșie pentru acest fidel servitor un mausoleu de dimensiunile templului său (biserica din Pergam) .

În ce îl privește, clarvăzător și lucid, papa Pius al XI-lea , după o avertizare împotriva viclenelor propunerii de pace sovietice , declarase : "Comunismul este intrinsec pervers : nu trebuie deci colaborat cu el în nimic."

Pentru o mai bună înțelegere a muncii mele, precizez că față de originalul doctorului Rothkranz , adaosurile mele au mențiunea NLG .

*Laurent Glauzy
10 decembrie 2020*

(1) <http://timpouce94.over-blog.com/2016/04/3-juri-lina-sous-le-signe-du-scorpion.html>

(2) Cf. Laurent Glauzy , *Numerologia secretă a sinagogii Satanei* (2017).

(3) Cf. Robin de Ruiter , *Hitler nu a murit la Berlin* (versiunea franceză tradusă de L. Glauzy) .

(4) Iakov Mihailovici Sverdlov , pe numele său patronimic Iankel Solomon (1885 – 1919) a fost un revoluționar bolșevic și om politic rus . El este cel care a ordonat executarea țarului Nicolae al II-lea și a familiei imperiale .

(5) NLG : Catolică din naștere , plasată inițial ca servitoare a unui pastor protestant ,

viitoarea împărăteasă Ecaterina I s-a convertit la ortodoxism în 1705, înaintea căsătoriei sale în 1707 cu Petru cel Mare.

- (6) Personal cred că această teorie este falsă. Lenin a urmat pozițiile Rotschilzilor. Ba mai mult, pentru comunism, Rusia era bogată în materii prime pe care elita înțelegea să le acapareze.
- (7) NLG : Cf : *Supralojile* vol. 1
- (8) Cf . Emmanuel Ratier , *Misterele și secretele B'nai B'rith-ului , cea mai importantă organizație ebraică din lume* , 1993 .
- (9) Kahalul este o structură organizațională teocratică a societății israelite . Neevreei consideră această organizație drept un stat secret în stat, cu propriile sale reguli și un tribunal . Astfel, secretarul de stat american Henry Kissinger (alias Abraham ben Elazar) a fost excomunicat de curtea supremă rabinică a Statelor Unite (Cf. *Supralojile* vol. 3).

SUPRALOJILE ÎN UNIUNEA SOVIETICĂ

După analiza național-socialismului prezentată în *Supralojile* vol. 3, este potrivit să ne ocupăm de cealaltă dictatură condusă de supraloji : comunismul, în contextul Uniunii Sovietice .

Gioele Magaldi și interlocutorii săi sunt mult mai vorbăreți și mai captivanți decât în ce privește "nazismul", rămânând prea adeseori prinși în versiunile oficiale . Cu toate acestea, prezentarea lor - din nou repartizată în mod fragmentar în ansamblul cărții - rămâne vagă . Motivul este evident : comunismul ce a fost implantat în întreaga Uniune Sovietică și în toate statele satelite timp de mai bine de jumătate de secol a fost expresia unei puteri "specific ebraice" . Este deci vorba despre un subiect spinos . Suprapunerea sa cu francmasoneria și ca urmare cu supramasoneria s-a revelat chiar din primii ani : conducătorii și înalții funcționari ai partidelor comuniste purtau în același timp șorțurile supralojilor .

După modul de a proceda al supralojii "Hathor Pentalpha", supraloja comunistă "Joseph de Maistre" și aliații săi răspândiți prin alte câteva supraloji "antidemocratice", nu erau în armonie cu marea majoritate a lojilor de gradul cel mai înalt ce existau în acea vreme . Aceasta se opunea concepției lor mai puțin brutale .

Astfel - și astăzi este din nou cazul cu "Hathor Pentalpha" - există de mai multe decenii o luptă complexă ce constă din relații în parte conflictuale între cele două facțiuni ale supralojilor, ce domină francmasoneria la scară mondială precum și obiectivele comunismului .

Înainte de a analiza informațiile comunicate de Magaldi și de interlocutorii săi, să facem o sinteză a următoarelor patru principii :

- Comunismul în Uniunea Sovietică a fost chiar de la început un proiect eretic inspirat de

talmudism .

- El a fost susținut de supraloile " antidemocratice " și " oligarhice " . În timpul celui de-al doilea război mondial, acesta a fost subvenționat aproape în întregime de ansamblul înaltei francmasonerii , înainte ca acest sprijin să scadă din nou și să se transforme pentru a se cristaliza în " Războiul Rece " - niciodată aplicat cu adevărat !

- Disoluția progresivă a comunismului sovietic a avut loc în perioada Hrușciiov .

Supraloja " Eurasia de aur " (Golden Eurasia) - cu orientare " democratică și progresistă " , în opoziție cu supraloja " Joseph de Maistre " - a profitat din aceste schimbări .

- Această disoluție a început în 1967 și s-a accelerat începând cu 1981 , ca urmare a influenței aproape tuturor supraloilor celor două facțiuni .

Originea talmudică a bolșevismului , adică a comunismului sovietic , nu este de loc abordată în cartea lui Magaldi .

Afirmația conform căreia " Comunismul marxist " ar fi fost dintotdeauna un proiect al Rotschilzilor nu poate fi demonstrată oficial ; deși " conducătorii comuniști ca Troțki, Lenin și Stalin nu au fost nimic mai mult decât niște oameni de paie ce lucrau pentru Rotschild (10) . " Ei erau sub ordinele unei părți majoritar talmudiste a francmasoneriei mondiale și a anumitor supraloii antidemocratice cărora le aparțineau, este adevărat , mai mulți reprezentanți ai familiei Rotschild (11) .

Tovarășul de luptă al lui Magaldi , " Frater Rosenkreutz " intervine în cadrul dialogului fictiv dintre cei cinci coautori ai cărții în pasajul de mai jos .

El i se adresează " fratelui Jahoel " (Magaldi) în acest fel : " ... tu știi mai bine ca noi că francmasoneria - cel puțin până la începutul secolului XX - a fost dominată de forțele " progresiste " . Ele au triumfat chiar prin ucenicii vrăjitori cu șorț , care au creat ciuma fascisto-nazistă . De asemenea , putem menționa aceste elite insidioase ce au pus pe picioare societățile comuniste sub sigla masonică a secerei , a ciocanului și a busolei . " (pag .566)

Astfel , " Frater Rosenkreutz " , el însuși cu tendință " oligarhică " , plasează practic la același nivel bolșevismul sau comunismul sovietic cu neofascismul sau fascismul eretic : ambele au fost experiențe deviante create de facțiunea " oligarhică " a supraloilor . El a fost combătut în cele din urmă chiar de această facțiune . Mai departe în text " Frater Rosenkreutz " confirmă faptele:

" Liga celor drepte " , " Liga comunistă " , precum și " Schapper, Weitling, Bauer, Marx, Engels , Lenin, Stalin, Troțki, au fost părinții fondatori ai comunismului și membri ai elitei masonice , ai francmasonilor cu tendință antidemocratică și antilibertară , sprijiniți de confrății lor de dreapta zisă extremă . " (pag. 567)

Independent de aceeași tendință - comunismul (masonic) al talmudiștilor - Karl Marx, Bruno Bauer, Vladimir Ilici Ulianov alias Lenin, Bronstein alias Leon Troțki și încă mulți alții care nu sunt numiți de Magaldi , aparțineau facțiunii " oligarhice " a supraloilor care au susținut dictatura coloneilor în Grecia . În prezenta lucrare este abordat acest subiect.

De altfel înțelegem aceasta din fondarea în 1917 a noii supraloii " Joseph de Maistre " de chiar Lenin.

În cadrul celui de-al X-lea congres al partidului comunist al Uniunii Sovietice , în coordonare cu confrăți masoni europeni (și mai ales cu membrii supraloii germane " Der Ring " care îl vor ajuta să acceadă la putere) , viitorul părinte al URSS-ului a argumentat în ianuarie 1917 că numele J. de Maistre (...) s-ar potrivi la perfecție pentru un loc de întâlnire și de contact, mai presus de contradicțiile legate de propagandă și de ideologie.

Această supralojă avea un rol de coordonare între regimurile comuniste și lumea capitalistă. Numele de Maistre simboliza cel mai bine dezgustul "oligarhic" față de democrația liberală. În ciuda existenței Cortinei de Fier, atât epigonii comuniști cât și cei francmasoni, precum și oamenii lor de contact cu supraloajile "conservatoare" și "neoaristocrate", erau uniți (pag . 170).

Unul dintre membrii supraloajii "Der Ring" – care nu e numit de Magaldi și care îl ajutase pe Lenin să acceadă la cel mai înalt rang al puterii – era bancherul evreu originar din Hamburg, Max Warburg. Jacques Bordiot, precum și numeroși alți istorici afirmă că "Warburg a fost cel mai mare finanțator al revoluției ruse." (12)

Declarațiile "Fratelui Rosenkreutz" atestă de altfel că unitatea fundamentală a francmasoneriei mondiale nu a fost la urma urmelor mai slăbită de "aventura" comunistă decât de disidența mai ales iudaică a facțiunii "antidemocratice", ori de manevra actuală a lui ISIS, creată de supraloaja "Hathor Pentalpha" (de origine ebraică). Și în ciuda importantelor diferențe ideologice și de dezbateri angajate, *frații* au rămas uniți în bătălia lor luciferiană împotriva lui Dumnezeu, a lui Isus Hristos și a bisericii catolice romane.

Unele episoade sângeroase ale războiului civil din Spania din anii 1936-1939 nu au adus nici ele schimbări, căci cei ce se omorau între ei nu erau bineînțeles membri ostili ai supraloajilor ultrasecrete, ci doar infanteria teleghidată de cele două facțiuni via masoneria ordinară. Chiar și așa, cele două facțiuni ostile au fost tot timpul unite în ura lor mortală contra creștinilor.

Evenimentele epocii ilustrează într-un mod impresionant faptul că teza centrală a lui Magaldi și a prietenilor săi privitoare la opoziția permanentă dintre francmasoni, adică dintre supraloajile "progresiste" și cele "reacționare" reflectă deci o parte a realității.

Din punct de vedere creștin, și pe bună dreptate, responsabili pentru războiul civil din Spania, al masacrului preoților, al membrilor ordinelor religioase și al cetățenilor, au fost comuniștii, adică "Brigăzile Internaționale" alcătuite în mare parte din evrei. Inițial, acestea nu fuseseră trimise de facțiunea "oligarhică" ci invers, de facțiunea "progresisto-democratică" a francmasoneriei internaționale! Dragostea de libertate pe care o afixau Brigăzile mergea atât de departe încât reprezentanții ei se considerau și se desemnau drept anarhiști. Aceștia respingeau orice dominație și orice ordine naturală ori supranaturală. Istoricul italian Mario Immarone atestă că "în acele luni Spania libertară devenise paradisul anarhiștilor europeni și al oponentilor morale și ai societății organizate. O frază foarte des repetată declara: "Revoluția sexuală este cheia revoluției sociale." Altfel zis prima ar servi pentru declanșarea celei de-a doua prin distrugerea oricărei forme de ierarhie în societate. Împotriva acestei derive, între 1937 și 1938, marxiștii legați de Uniunea Sovietică au arestat și împușcat un mare număr de anarhiști (însă nu înainte ca aceștia să-i fi exterminat pe ultimii catolici). Tot sovietele au fost cele care nu au acceptat Revoluția libertară pe care o combătea Franco, și care a înecat-o într-o baie de sânge. Mai presus de trăsăturile scrise în cărțile obișnuite de istorie, de partea republicană existau de fapt două partide ce se aflau în război. Acestea se înțelegeau numai asupra unui punct: eradicarea de la rădăcină și de urgență a problemei catolice prin exterminare.(13)"

Cu toate acestea, marea facțiune a supraloajilor "oligarhice" a încercat pentru un anumit moment o anumită ură față de *frații* lor "eretici" comuniști și împotriva procedurilor lor arbitrare. Aceasta cântărea se pare mult mai mult decât ura pe care o aveau împotriva bisericii, într-atât încât a permis fără ezitare taberei *Reconquista* de

sub controlul lor să alerge în ajutorul generalului Franco pe cale militară și diplomatică . De partea național-socialistă fusese constituită deja din noiembrie 1936 , cu doar patru luni de la declanșarea războiului civil din Spania, a celebrei legiuni Condor , ce a intervenit în egală măsură alături de trupele lui Franco împotriva anarhiștilor și a comuniștilor din Brigăzile Roșii . În 1936 , guvernul lui Franco - a cărui suveranitate abia se întindea pe o jumătate a teritoriului spaniol zdrențuit de lupte - a fost recunoscută oficial de Germania și Italia (14). După Magaldi , aceasta a fost o perioadă în care fascismul a beneficiat de sprijinul supraloijilor " oligarhice " (15) .

Magaldi și cei patru colaboratori ai săi , *frați* din supraloiji , își limitează din nefericire revelațiile asupra activității supramasoneriei doar la perioada comunismului sovietic de la Lenin la Hrușciiov . Teza susținerii lui Stalin în timpul celui de-al doilea Război mondial (începând din vara lui 1941 cel târziu) de ansamblul supraloijilor devine evidentă prin toate faptele transmise de cărțile de istorie profane .

Este pertinent să indicăm că marele erou al lui Magaldi - în lupta masonică internă având ca scop dominația supraloijilor și proclamarea drepturilor omului , deci a supraloijilor "democratice"- este președintele Statelor Unite Franklin Delano Roosevelt . Acesta a fost un membru eminent al supraloijii "progresiste " a lui Magaldi , " Thomas Paine"(pag. 23) . Cu toate acestea , Roosevelt l-a susținut vreme de trei ani și jumătate cu material de război pe masonul neoristocrat Stalin , pentru distrugerea " nazismului " și a " fascismului " , ce scăpaseră controlului lor universal :

" Dacă înaintarea germană nu ar fi fost blocată de intervenția providențială a francmasonilor euroatlantiști "progresiști " (începând cu cercul ce gravita în jurul lui F.D. Roosevelt și cu colaborarea francmasonilor conservatori "vindecați" de simpatia lor pentru fascism) reuniți în jurul lui Winston Churchill , această înaintare ar fi redesenat Europa . Fără intervenția Statelor Unite în 1941 Europa ar fi devenit un continent dominat de o oligarhie supranațională care vedea în Hitler un gigantic cap de pod ." (pag. 571)

Această aserțiune lasă să se subînțeleagă că începând cu 1941 controlul exercitat asupra "nazismului" și "fascismului" scăpase din mâinile supraloijilor " oligarhice " . Prin urmare ajungem la concluzia următoare : sciziunea eretică și " oligarhică " masonică, mai întâi a lui Lenin și apoi a lui Stalin , având ca origine supraloija "Joseph de Maistre " , a avut rol în campania împotriva "nazismului" și a "fascismului". Această luptă îi reunea și pe ceilalți francmasoni de gradul cel mai înalt ai celor două facțiuni și s-a bucurat pe durata acestei colaborări de susținerea practic nelimitată a restului francmasoneriei mondiale .

Odată cu dispariția dorită a național-socialismului și a fascismului a luat sfârșit o colaborare nelimitată . Cu toate acestea , e de necontestat că aceasta a continuat în culisele "Războiului Rece" . Magaldi și colaboratorii săi ne dau foarte puține explicații asupra motivelor reale ! Putem presupune că elemente influente ale facțiunii " oligarhice " a talmudismului – căreia îi aparțin Rotschilzii - au refuzat să îngroape prea repede proiectul comunist în ciuda opozițiilor considerabile din interiorul francmasoneriei . Pe această temă notăm o aluzie în revelațiile lui Magaldi , legată de miliardarul evreu american legat de industria petrolului Armand Hammer (1898 - 1990) ce a fost unul dintre primii membri ai supraloijii " Three Eyes " fondată în 1968. Acesta este descris ca un membru de legătură dintre francmasoneria din vest și țările din est pentru economia planificată . Armand Hammer a fost membru al supraloijilor "Joseph de Maistre " , " Eurasia de aur " și " Lux ad Orientem " . (pag . 211)

Ambiguitatea lui Hammer rezidă în faptul că fiind un capitalist influent foarte bogat trata atât cu comuniștii cât și cu supraloijile " oligarhice " cărora le aparținea . Vreme de decenii

a încheiat afaceri cu cele două părți ale lumii, capitalistă și socialistă (16) .

Când în 1967 Brzezinski a fondat supraloja " Lux ad Orientem " cu obiectivul de a termina experimentarea comunismului sovietic -care nu se bucurase nicicând de favorurile sale nici de cele ale lui Hammer s-a orientat tot mai mult înspre supraloja la fel de ambiguă " Eurasia de aur " (Golden Eurasia) , adică înspre facțiunea anticomunistă "oligarhică " .

Descompunerea insidioasă a Uniunii Sovietice începuse demult . De la început acesta a fost opera " Eurasiei de aur " despre care din nefericire Magaldi nu indică când și-a început cu adevărat activitatea . Pe vremea lui Nikita Hrușciiov (1894 - 1971) al cărui nume real era "Perlmutter " această supralojă exista deja , căci moștenitorul lui Stalin, Hrușciiov, după eliminarea cu succes a întregii concurențe , a domnit la Kremlin din 1958 . El a condus țara timp de mai mulți ani până în 1964 și a fost cu siguranță în acea epocă membrul ei cel mai eminent . (pag. 164)

O altă consecință privește remarcabilul braț de fier dintre "Joseph de Maistre " și " Eurasia de aur " . Aceste două supraloși - nu trebuie să uităm - erau prezente pe plan internațional și din acest motiv nu erau în nici un caz circumscrise la Uniunea Sovietică și nici la blocul de est . Și ele aveau ca obiectiv controlul și conducerea "comunismului sovietic " . Putem să ni-i închipuim cel mai bine pe membrii " Eurasiei de aur " ca apărătorii mai mult sau mai puțin convinși ai socialismului cu față umană, făcând parte dintre " oligarhii " sau " neoaristocrații " din "Joseph de Maistre " , precum și din numeroasele supraloși "conservatoare - reacționare" pe de o parte, iar pe de alta din aripa " democratică " și "progresistă " a francmasoneriei de cel mai înalt grad .

După destalinizarea partidului comunist și a regimului Uniunii Sovietice realizată de Hrușciiov – membru al " Eurasiei de aur " - *frații* s-au regrupat pentru a contraataca . Cei din "Joseph de Maistre " se vedeau îndepărtați prin aceste acțiuni . Leonid Brejnev, succesorul lui Hrușciiov în 1964 a fost unul dintre ei, adică un membru din "Joseph de Maistre " . Supraloșii nu acționează întotdeauna independent de toate celelalte . În " Alchimia banului " -care se află în centrul tuturor operațiunilor lor politice naționale și internaționale -sunt totdeauna implicate supraloșii " neoaristocrate " , în ansamblul lor (17). Aflăm de la Magaldi că în timpul "Războiului Rece" cele două părți beligerante realizaseră asemenea profituri (ajunge să ne gândim la foarte rentabila cursă a înarmărilor) astfel încât nici una dintre supraloșii " oligarhice " nu avea vreun interes oarecare ca această situație să înceteze ori să semneze vreun acord de pace . Acesta a fost cazul supraloșii "Joseph de Maistre " și al noului ei reprezentant , Brejnev :

"Mâna de ajutor , dacă putem s-o numim astfel (împotriva lui Hrușciiov) a fost coordonată de francmasonul Leonid Brejnev (1906 - 1982 , stăpân de necontestat al URSS începând din 1964 până la moartea sa) , membru al supraloșii "Joseph de Maistre " (din care făcea parte și omul de afaceri venețian Eugenio Cefis (18). Nimeni nu dorea o îmbunătățire a relațiilor dintre blocul din vest și cel din est , ci s-a preferat organizarea împreună cu celelalte supraloși " neoaristocrate " a zonelor de tensiune , ce permiteau realizarea de profituri economice pe termen lung ." (pag . 168)

Brejnev a trebuit să suporte alături de el pe un francmason din " Eurasia de aur " , Alexei Nikolaevici Kosâghin (1904 - 1980) care din 1964 până la moarte a avut funcția de președinte al consiliului de miniștri al Uniunii Sovietice . Dar, deoarece acesta, la fel ca propria sa supralojă " voia să scadă progresiv grelele cheltuieli militare și industriale în favoarea producției legate de consumul intern - ceea ce nu a fost aprobat de cercul apropiat din jurul lui Brejnev - *frații* săi " oligarhici " au încercat să îl înlăture de la putere ." (pag .

168)

Magaldi subliniază că printre acești comuniști reacționari, membri ai supraloșii "Joseph de Maistre", ce ședeau la comenzile puterii sovietice alături de Brejnev, "Mihail Andreevici Suslov (1902 -1982) a fost în realitate nr. 2 al Uniunii Sovietice între 1964 și 1982 (ca prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice)", și șeful său ideologic. Magaldi revelează că Suslov se afla în primele rânduri atunci când era vorba de a conduce acțiuni concrete militare alături de megaputerea rusă și astfel servea aceleași interese ale supraloșilor "oligarhice" ce controlau în acea vreme - și conduc mereu - o mare parte a complexului financiar și militaro-industrial. (pag . 168)

Suslov garanta obținerea unor câștiguri considerabile pentru magnații loșilor și ai supraloșilor implicate în industria de armament. Acești magnați ai armamentului sovietic lucrau cu lumea occidentală prin intermediul supraloșilor, cum ar fi "Compass Star-Rose/Rosa-Stella Ventorum", "Geburah", "Der Ring" iar mai târziu, "Amun". Alexandr Nikolaevici Șelepîn (1918 - 1994) a fost șeful KGB-ului între 1958 și 1961 (de asemenea sub Hrușciiov, i-a fost oponent ideologic) iar din 1964 sub Brejnev, membru al biroului central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, "ocupând alte funcții guvernamentale timp de mai mulți ani." (pag . 169)

Vladimir Efimovici Semikastni (19) ale cărui date de naștere și de deces nu sunt comunicate de Magaldi, l-a înlăturat pe *fratele* său de loșă "Joseph de Maistre", Șelepîn. Semikastni i-a luat locul ca șef al KGB-ului între 1961 și 1967.

Iuri Vladimirovici Andropov (1914 - 1984) a asumat între 1967 și 1982 conducerea KGB-ului iar în ultimii doi ani de viață i-a urmat lui Brejnev ca secretar general al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Konstantin Ustinovici Cernenko (1911 - 1985) a fost un membru eminent al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, numit secretar general și președinte al consiliului suprem al Uniunii Sovietice între 1984 și 1985.

Așadar, timp de două decenii, supraloșă "Joseph de Maistre" a fost la comenzile Uniunii Sovietice, alături de *frați* ce au luat parte la putere așa ca Kosâghin care, în ce îl privea, era membru în supraloșă "Eurasia de aur". Această schemă corespunde cu exactitate modelului de dominație a supraloșilor în China comunistă: gradele cele mai înalte ale supraloșilor "oligarhice" ("Three Eyes" și "Tao Lodge") controlează China împreună cu *frații* "democratici" și "progresiști" din "Thomas Paine".

Magaldi îi prezintă ca pe cei mai importanți membri ai "Eurasiei de aur" din epoca Brejnev - alături de președintele consiliului de miniștri al Uniunii Sovietice, Alexei Nikolaevici Kosâghin, pe următoarele două personalități:

Anastasiu Ivanovici Mikoian (20) (1895 - 1975), "un francmason cu o cultură cosmopolită ce se lăuda că avea numeroși prieteni printre diverșii protagoniști ai politicii americane", Mikoian a fost președintele prezidiului Sovietului suprem al URSS-ului din iulie 1964 până în decembrie 1965. El a fost un colaborator foarte influent al lui Hrușciiov, care în realitate susținuse lovitura de stat deghizată a lui Brejnev - președintele prezidiului Sovietului suprem al URSS-ului, post pe care îl ocupase vreme de mai mulți ani. (pag . 169)

Nikolai Viktorovici Podgorni (1903 -1983), care în 1977 a trebuit să-i cedeze lui Brejnev postul de șef al președinției, i-a succedat *fratelui* său de la loșă, Mikoian. În mod foarte interesant, Magaldi îl prezintă ca pe un "francmason liberal care a dat o lovitură de pumnal în spatele regimului conservator al lui Brejnev. În ciuda opoziției lor, aceste două

personalități politice sovietice au colaborat timp de mai mulți ani . "

Andrei Pavlovici Kirilenko (1906 - 1990) , reprezentant oficial al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în anii 1970 și la începutul anilor 1980 , după Magaldi îi constrânsese pe *frații* săi la această înțelegere . Acesta mai afirmă că poziția lui Kirilenko era " îndoielnică " . El ținea de două supralozi rivale . Kirilenko lucra - ca și Mikoian - pentru unitatea fundamentală a francmasoneriei în URSS în ciuda diferitelor poziții ale lojilor ! Kirilenko a fost cel mai apropiat colaborator al lui Brejnev . El era o autoritate înaltă a Comitetului Central precum și a secretariatului general al partidului, toate în timp ce era de altfel consilierul apropiat al lui Podgorni, cu care împărțea poziții de deschidere anticonservatoare și reformatoare . (pag . 169)

Uniunii Sovietice, ce dirija cu o mână de fier blocul de est, îi erau supuse numeroase alte țări satelite în legătură cu care Magaldi nu furnizează nici o informație, cu excepția Germaniei de est (devenită RDG în 1949), Cehoslovaciei, precum și Iugoslaviei - deși comunistă, "nealinată" .

Privitor la această ultimă țară, condusă de Iosip Broz alias Tito din 1945 până la moartea sa , aflăm grație lui Magaldi că acesta fusese " un francmason ambiguu " , care , ca și Hrușciiov (și ambasadorul american Llewellyn E. Thompson jr., pag. 164) ținuse de supralozi " Eurasia de aur " . Hrușciiov , ca șef al unei țări comuniste , "a tolerat " revoltele populare și studentești " în est în 1968 , " apărând în public ca o persoană tolerantă, înțelegătoare și gata de dialog legat de cerințele manifestațiilor ." (pag .239) Cu toate acestea Magaldi trece sub tăcere realitatea binecunoscută a persecutării bisericii și a creștinilor , sub așa-zisa "moderație " a lui Hrușciiov . Această persecuție a continuat fără oprire sub Tito . Acesta, împreună cu clica de francmasoni ce îi stătea alături , erau persoane la fel de "tolerante" și "gata de dialog " (21) !

Este probabil că în Germania de est au existat francmasoni de grad înalt . Această națiune a fost condusă de la întemeierea sa de francmasoni executanți ai *fraților* din supraloziile de la Moscova . Magaldi scrie :

"Deși această realitate a fost ascunsă reprezentanți ai elitei politice a Germaniei de est erau francmasoni , de pildă social-democratul Otto Grotewohl (1894 - 1964), prim- ministru al Germaniei de est de la fondarea ei în 1949 până în 1964 ; comunistul Wilhelm Pieck (1876 - 1960 , primul său președinte între 1949 și 1960) și Walter Ulbricht (1893 -1973 , prim- președinte al consiliului de stat între 1960 și 1973 și secretar general al SED - Partidul Comunist al RDG)." (pag. 85)

Cei cinci informatori (Magaldi și cei patru colaboratori ai săi) vorbesc într-un mod mai amănunțit despre relațiile lojilor cu Cehoslovacia . Revolta de la Praga din 1968 și zdrobirea acesteia a reflectat opoziția dintre francmasonii obediențelor moderate "progresiste " și supraloziile comuniste " oligarhice " .

Reformatorii cehoslovaci ce îl susțineau pe Alexander Dubcek (1921 - 1992) erau membri în " Eurasia de aur " , având legături masonice cu supraloziile " progresiste " ce vizau în special regiunile Europei de est , așa ca " Thomas Paine " , " Montesquieu " și " Ghedullah" . (pag . 243) !

Cu ajutorul *fraților* masoni " progresiști " Dubcek a fost inițiat în " Eurasia de aur " la care a aderat în 1962 . În următorii ani numeroși *frați* ai acestei supralozi au fost propulsați la cel mai înalt nivel al vieții politice cehoslovace : Ota Sik (22) (1919 - 2004); Ludvik Svoboda (1895 - 1979) , președinte între 1965 și 1973 ; Oldrich Cernik (1921 - 1994) , prim- secretar al Partidului Comunist cehoslovac după "Primăvara de la Praga" din 1968 , înainte de a deveni prim - ministru ; Josef Smrkovsky (1911 -1974) , ministrul

pădurilor și al apelor în 1963 și președinte al parlamentului în 1968 ; Jiri Hajek (23) (1913 - 1993) . În lumea literelor și printre vechii membri disidenți ai Partidului Comunist această supraloajă număra membri de renume ca filosoful Jan Patočka (1907 - 1977), Milan Kundera (1929), Pavel Kohout (1928) și cel mai cunoscut dintre toți, Vaclav Havel (1936 - 2011). (pag . 242)

Supraloaja "Joseph de Maistre " avea numeroși frați în Partidul Comunist al republicii cehoslovace . Magaldi îi descrie ca pe " a cincea coloană " , alcătuită din *Aparatciks* ca Alois Indra , membru al prezidiului Partidului Comunist cehoslovac ; Drahomir Kolder , ministru sub guvernul Cernik în 1969 ; Vasil Bil'ak , membru al Comitetului Central al Partidului Comunist cehoslovac , și atâția alții . În acord cu aceștia, confrății sovietici coordonați de Brejnev au pus capăt reformelor "Primăverii de la Praga" , făcând apel la forțele militare .

Deși în 1968 Gustav Husak (24) (1913 -1991) era destul de ignorant în ce privea francmasoneria , frații de gradul cel mai înalt au arătat imaginea unui nou bărbat puternic al Cehoslovaciei, președinte timp de 14 ani, din 1975 până în 1989 : de abia ce fusese numit în funcțiile de secretar general al Partidului Comunist și de șef al statului, că Husak a fost inițiat în aprilie 1969 la supraloaja "Joseph de Maistre " pentru a-i întări legăturile cu frații conservatori sovietici ca Suslov, Șelepin, Andropov și Cernenko . În calitate de secretar general al Partidului Comunist al URSS-ului, Andropov i-a decernat în 1983 acestui frate de lojă ceh titlul de "erou al Uniunii Sovietice " . (pag . 243) Da, în practică, frații își atribuie numeroase premii, gratificații și onoruri , pentru a demonstra așa-zisa lor excelență și a câștiga astfel masele populare în mașinația lor anticreștină . Frații deveniseră maeștri în materie .

(10) În mai multe din cărțile sale - dintre care ultima, *Die Protokolle der Weisen von Zion erfüllt* - Protocoalele împlinite ale înțelepților din Sion , vol. I,II ; Durach , 2004, pag. 283 -300), doctorul Johannes Rothkranz face referire la apariția în limba germană a lucrării lui Johannes Rogalla von Bieberstein , *Jüdischer Bolschewismus* , la cea de-a treia ediție , cu o prefață de Ernst Nolte (Schnellroda , 2003). Apariția acestei lucrări științifice și de neatacat a fost primită cu strigăte foarte tari ce denunțau un pretins antisemitism . Cu toate acestea, ca și în ultima sa carte *Schwulenkult und feministischer Geschlechterkampf* (pag. 22-25), Rogalla von Bieberstein spune că campania de atunci a fost inițiată aproape exclusiv de către antifasciști neevrei de extremă stângă . Totuși, talmudiștii nu au reacționat într-un mod aleator , ci în consens față de prezentarea caracterului - nu exclusiv, dar totuși eminent evreiesc - al comunismului sovietic : Lucrările tezei privitoare la conspiraționiști m-au condus la Ierusalim, Paris, Bruxelles, Innsbruck, Cracovia și Varșovia . Richard Levy de la Universitatea din Chicago m-a invitat deodată să redactez pentru lexicul său specializat, *Antisemitism, A Historical Encyclopedia of Prejudice and Persecution*, 2005 , art . *Judeo-Bolshevism* (Bolșevismul evreiesc), (pag. 23)

(11) Stephen Goodson , *Impact*, aprilie-iulie, 2015, pag. 1.

Henry Makow , *Curierul Continentului* , nr. 574 , decembrie 2015/ianuarie 2016, pag. 6.

(12) Jacques Bordiot, *Guvernul invizibil*, Paris , Publications Henri Coston, 1983, pag. 95 .

(13) Mario Immarone , *Chiesa Viva*, nr. 487, noiembrie 2015, pag. 17 .

(14) Locotenentul Hermann Kinder / Werner Hilgemann, *Atlas zur Weltgeschichte*, vol. II : *Von der französischen Revolution bis zur Gegenwart* , ediția a 17-a, 1982, pag. 161 . În 1939, după războiul civil, guvernul spaniol va fi recunoscut în primul rând de Franța, Anglia și Statele Unite .

(15) NLG : Sprijinul supraloilor " oligarhice " pentru mișcarea naționalistă , inclusiv cel pentru Salazar în Portugalia (Cf. *Supraloile nr. 3*) poate constitui o explicație pentru emergența "spontană " a acestor mișcări în Europa, loc de înfruntare cu comunismul care va ieși învingător . Naționalismul va fi învins și persecutat până astăzi . Cel de-al doilea război mondial voit de supraloii a permis victoria Internaționalei Comuniste . Vedem bine în ce scop au susținut supraloile curente naționaliste , pentru ca acestea din urmă să servească de trambulină pentru adversarii lui Dumnezeu .

(16) În legătură cu aceasta, trebuie consultată autobiografia sa apărută imediat înaintea decesului său , în care se laudă din abundență despre aceasta prin intermediul unor articole lungi , în timp ce apartenența sa cvadruplă la supraloii nu e niciodată menționată (Cf . Armand Hammer, *Mein Leben*, ediția a-5-a, Berna, München, Viena, 1989). Coperta indică doar că Hammer a fost unul dintre primii membri ai supraloii lui Lenin, "Joseph de Maistre ", adăugând : "Aceasta a început cu Lenin cu care tânărul doctor Armand Hammer a stabilit o relație uimitoare în timpul anilor revoluției : comuniștii și capitaliștii făceau afaceri împreună , iar cele două părți erau la fel de interesate ."

(17) Chiar și în lumea lor " unificată", scopul final al francmasonilor, aceștia sperau literalmente la "munți aurii ", așa după cum de altfel le-o promite Talmudul pseudomesianistilor , francmasoni sau nu .

(18) NLG : Eugenio Cefis (1921 - 2004) a fost un antreprenor italian, consilierul grupului petrochimic AGIP, președintele gigantului petrolier și al gazului ENI și al gigantului Montedison legat de industria farmaceutică și agroalimentară . În 1963 a fost decorat cu medalia Cavaliere di Gran Croce, cea mai înaltă distincție a republicii italiene .

(19) NLG : Necunoscut pe internet cu excepția a două referințe în limba greacă .

(20) NLG : Originar dintr-o familie armenească , după ce studiasse teologia (ca și Stalin), Mikoian a efectuat importante călătorii diplomatice în Cuba, aliatul URSS, precum și în Statele Unite . Diferitele sale deplasări i-au permis să dobândească un statut important pe scena diplomatică internațională . El a fost fratele constructorului de avioane Artem Mikoian .

(21) NLG : Acești " oameni toleranți ", acești comuniști sunt cei ce au trădat și au ordonat executarea – în timpul celui de-al doilea război mondial, în colaborare cu talmudiștii de la Londra, *frații* lui Tito - a generalului Mihailovici (1893 - 1946), ofițer de carieră și de elită , naționalist și regalist . Iar Iugoslavia pe care mondialiștii o prevedeau după conflict trebuia să fie comunistă . În ianuarie 1958, *Revista de istorie a celui de-al doilea război mondial*, nr. 29, în articolul intitulat *Tito și Mihailovici : conflictul lor și urmările acestuia*, îl prezintă pe acest general ieșit din comun, creștin și mare iubitor al limbii franceze (cu câteva ore înainte de execuția sa acest om credincios a cerut să citească literatură franceză) sub semnătura lui Kruno Meneghello Dincic : "Când în aprilie 1941 Iugoslavia a fost brusc ocupată și dezmembrată nemilos de invadatorii naziști-fasciști , colonelul de stat major Dragoliub Mihailovici a luat o decizie memorabilă . El a fost unul dintre foarte rari ofițeri ai armatei iugoslave ce a preferat să se retragă în hățișuri decât să depună armele în fața dușmanului și să ia calea taberei de prizonieri de război . Urmat de o mână de însoțitori el s-a îndreptat dinspre Mostar în Herțegovina unde îl surprinsese înfrângerea, către Ravna Gora în inima munților Serbiei , ce a devenit iute grație lui centrul primei rezistențe a Serbiei, acum subjugată , dar care a fost timp de aproape un secol și jumătate mândrul leagăn al independenței sârbe și nucleul solid al Iugoslaviei contemporane . Mihailovici a început organizarea mișcării sale căreia i-a dat numele de "četnik", perpetuând astfel o veche și glorioasă organizare de luptă împotriva turcilor, dar

care a fost destul de compromisă de naționalismul său exagerat față de existența primei Iugoslavii ."

(22) NLG : Secretar general al Partidului Comunist cehoslovac ce a întreprins reforme de structură importante pentru a reda eficacitatea economiei țării . Proiectul său relua esențialul reformei propuse de economistul sovietic evreu Evsei Liberman : autonomia de gestiune a întreprinderilor , liberalizarea prețurilor, etc .

(23) NLG : El a fost purtătorul de cuvânt al Cartei 77 , petiție a disidenților opunți ai procesului de "Normalizare" a societății cehoslovace . Jiri Hajek a făcut parte din Consiliul național ceh între iunie - decembrie 1992 și din Camera deputaților între iunie 1992 și iunie 1996 .

(24) NLG : Gustav Husak a fost în 1950 victima " curățărilor " în sânul partidului și a fost condamnat la închisoare pe viață pentru *naționalism slovac burghez* (sic). Comunist convins, el a făcut apel și a cerut o revizie a procesului . Președintele republicii, Antonin Novotny, a respins orice clemență pe de o parte pentru că " nu știm de ce va fi în stare când va fi la putere ", iar pe de alta din cauza unei "slovacofobii " dovedite a lui Novotny . Husak a fost eliberat în cele din urmă în 1963 și reintegrat în sânul partidului în cadrul procesului de destalinizare . El a devenit vicepreședinte al guvernului și a condus apoi o comisie de experți alcătuită din 36 de istorici, membri ai Partidului Comunist . În 1968 era membru al biroului politic al KSC și a susținut inițial politica compatriotului său Alexander Dubcek . O constatăm din nou prin acest exemplu, lojile masonice operează în funcție de exigențele pe care și le-au fixat , promovând ori sancționând pe oricine le poate servi interesele .

Supralojile, groparii comunismului sovietic

În primul volum al lui Magaldi (singurul care a fost publicat) supraloja cu precădere anticomunistă a lui Brzezinski, fondată în 1967 , "Lux Ad Orientem " , rămâne un epifenomen, deși el o consideră importantă și influentă (pag. 96) asupra evenimentelor din ultimul deceniu al secolului XX și ale începutului secolului XXI (pag. 99).

Magaldi comentează - pornind de la informația pe care Brzezinski o adunase personal în această nouă supralojă la începutul anilor 1970 - acțiunea conducătorului Partidului Comunist italian , Giorgio Amendola (1907 - 1980)(pag. 96) . "Eurocomunismul", adică comunismul vestului , avea obiectivul de a se prezenta drept un contraproiect al comunismului sovietic , drept un comunism așa-zis "mai omenos " . Acest comunism " nou" era un produs colateral disimulat al acestei supraloji . [NLG : supralojile întreprindeau transformarea comunismului pentru a-l face mai prezentabil și pentru a face din el un produs mai exportabil în cadrul celei de-a 5-a *perestroika* care urma să intervină două decenii mai târziu , sub un alt mondialist talmudist, Mihail Gorbaciov . Acest plan a fost confirmat prin Pactul "United Freemasons for Globalization " !]

"Lux Ad Orientem " a cooperat din plin la distrugerea planificată a comunismului sovietic la care au aderat toate supralojile existente de orice tendință începând cu 1981 în cadrul Pactului "United Freemasons for Globalization " , cu excepția lui "Joseph de Maistre " .

Comunismul sovietic își pierduse déjà din 1955 caracterul său talmudic-mesianic, altădată atât de pronunțat . Chiar și talmudiștii care fuseseră suprareprezențați în supralojile de toate tendințele au trecut la un alt stadiu .

Motivul pentru care comunismul sovietic părea a nu mai fi dorit , în ciuda extraordinarelor câștiguri de miliarde pe care le genera, nu este explicat direct în

scrierile lui Magaldi . De altfel, interlocutorilor săi le lipsește coerența privitor la acest subiect . Indicele hotărâtor în ce privește motivul se găsește în numele pactului dintre facțiunile supralojilor opozante , ce doreau actualmente "globalizarea" , adică construirea unei lumi "unificate " , iar aceasta nu se putea realiza în nici un chip sub forma sovieto-comunistă, din cauza rezistenței unui foarte mare număr de francmasoni de gradul cel mai înalt . În schimb, comunismul sovietic împiedica adaptarea necesară a condițiilor economice, politice și culturale pe tot globul , după cum o anunțase deja din 1975 "Lucis Trust" , organizație satanistă și paramasonică , condusă de masoni înalți (și neschimbată până astăzi) sub deviza foarte melodioasă de *Share International* (participare internațională). Este extrem de revelator să observăm cu ce interese vicioase și prea puțin scrupuloase s-au reunit supralojile înspre jumătatea lui 1981 - atât facțiunile democratice cât și cele neoaristocrate - pentru a smulge definitiv comunismul sovietic din mâna *fraților* lor eretici de la "Joseph de Maistre " . Astfel, lumea întreagă a asistat cu începere din 1981 la punerea în aplicare progresivă a planului comun dintre cele două facțiuni convenționale, fără ca - până astăzi - să înțelegem ce forțe și ce intenții se ascundeau în arierplan . În 1981 a fost anul grevei permanente a muncitorilor de la șantierul naval de la Danzig care nu s-a datorat întâmplării . În primul rând, prin descoperirile lui Magaldi se pare că francmasoneria de gradul cel mai înalt voia să dovedească astfel cât de mult aveau *frații* la suflet realizarea imediată a "globalizării" de abia decisă , după cum o atestă punctul nr. 2 al acordului în 12 puncte al "United Freemasons for Globalization " și după propriile scrieri al lui Magaldi (pag. 417) :

" 2. Obligația, în măsura posibilului, de a accelera destructurarea și lichidarea URSS. Un obiectiv care trebuie atins prin folosirea în exterior a războiului din Afganistan început în 1979 , și pe noul papă polonez Karol Wojtyla ca mijloc de propagandă antisovietică . Astfel , în conflictul afgan , trebuie susținute grupuri de luptători (Mujahidini) și de teroriști , iar pentru aceasta trebuie încurajată islamizarea . Astfel, națiunile impregnate de acest islamism , legănate de ideea unui război sfânt , vor servi la combaterea ateismului imperialismului rusesc ."

În Europa de est, sindicatul polonez *Solidarnosc* înființat în septembrie 1980 , servea de cal troian pentru punerea la stâlpul infamiei a Pactului de la Varșovia și a sechelelor sale colaterale liberticide și antidemocrate. Într-un mod oportunist, în acest sindicat (în aparență catolic, dar condus de trei talmudiști) se proslăvea libertatea religioasă ca element esențial al unei eliberări universale de sub represiunea ruso-comunistă .

Această strategie politică ce favoriza un "nou comunism " , o refontă, a contribuit la debarasarea de vechii titani ai supralojii "Joseph de Maistre " , care existau în mod persistent și care influențau întreaga economie a Uniunii Sovietice . Acești titani erau Leonid Brejnev, Mihail Suslov , Iuri Andropov și Konstantin Cernenko . Ei au fost eliminați unul după altul până ce a fost instalată steaua în urcare Mihail Gorbaciov, membru în " Eurasia de aur " , deosebit de abil în întreținerea de relații cu *frații* săi din vest . Islamul și "catolicismul " corupt al conciliului masonic al Vaticanului 2 au fost astfel utilizate pentru a provoca căderea Uniunii Sovietice, care avea să se deschidă - așa-zis - lumii întregi .

Despre acest ansamblu de măsuri - confuz în aparență - ce par totalmente independente și fără nici o legătură unele cu altele, Monseniorul Cahill (1934 - 2020) a făcut o analiză pertinentă . După el, strategia francmasonilor este greu de înțeles datorită "inconsistenței aparente a politicilor pe care le adoptă sau pe care le susțin în epoci diferite sau în diverse locuri ! "

Punctul 4 al planului francmasonilor din supraloji, ce aprofundează punctul 2, prevedea reunificarea germană (pag. 418) :

4. În raport cu demontarea și lichidarea atât a URSS cât și a Pactului de la Varșovia va avea loc în grabă reunificarea germană într-un singur stat după cerințele supralojilor " Pan Europa " (cu dominanță " neoaristocratică ", dar cu minorități " progresiste "); " Atlantis - Aletheia " (prezența de " neoaristocrați " și de " democrați progresiști "); " Parsifal " ("oligarhică "); " Walhalla " ("oligarhică "); " Der Ring " ("oligarhică ").

Pe tema prezentării rapide a planului comun în 12 puncte al facțiunilor supralojilor în vederea mondializării, Magaldi și interlocutorii săi furnizează informații interesante asupra acțiunilor puse cu adevărat în aplicare între 1981 și 2000 :

" Războiul în Afganistan (1979 - 1989) a fost exploatat fără scrupule pentru slăbirea Uniunii Sovietice pe mai multe fronturi . În acest context mai mulți șefi mujahidini și djihadisti cu orizonturi diferite au fost inițiați în mai multe supraloji ." (pag. 462)

Magaldi furnizează și alte detalii asupra acestei revelații : " Este de notat în jurul acestei realități că tânărul Usama Ben Laden (1957) a primit inițierea la supraloja " Trei ochi " direct din mâna și cu sabia fratelui Zbigniew Brzezinski . "

Magaldi expune că la Kremlin problema persoanelor s-a rezolvat de la sine în mod biologic căci între 1982 și 1985 au decedat Brejnev, Suslov, Andropov și Cernenko. Andrei Gromâko (1909 - 1989), ultimul conducător al Uniunii Sovietice, inițiat în supraloja " Joseph de Maistre ", a fost trimis la pensie .

" În timpul acesta a fost pregătit Mihail Gorbaciov ; cel ce avea să îngroape în mod oficial Uniunea Sovietică . Inițial promovat - probabil prin ignoranță - de către Andropov , el a fost luat sub aripa supramasonului Armand Hammer , membru al supralojii antisovietice " Lux Ad Orientem " , după acum a fost menționat mai înainte . În afară de Gorbaciov, Armand Hammer pregătea și ascensiunea supramasonului Eduard Șivarnadze (25) (1928 - 2014), membru în " Eurasia de aur " , prezentat drept un reformator ." (pag. 463)

Între timp, imediat după îngroparea Uniunii Sovietice operate de Gorbaciov opozițiile ideologice existente între facțiunile supralojilor sunt reluate ! Sub pseudonimul " Frater Kronos ", alchimistul Brzezinski (Cf. Vol. 2) și numeroși alți membri puternici ai supralojilor "oligarhice " ce îi stăteau alături , nu aveau bineînțeles nici un interes pentru o oarecare ameliorare a condițiilor de viață ale populației fostei Uniuni Sovietice - la care visau frații din gradele cele mai înalte, mai idealști și, se pare, mai " progresiști " și mai " democrați " . Aceștia se grăbeau să transforme fostul imperiu sovietic în paradis pentru capitalismul sălbatic, fără a ține cont de ideile și de dorințele celorlalți tovarăși din supraloji, ținută deoparte, prea umaniști, deoarece reprezentanții lor se aflau concentrați în supralojile antidemocrate . Magaldi explică :

" În mod uimitor, Gorbaciov se lăsa îndemnat la comiterea unei serii de erori politice uimitoare ca *perestroika* (reconstrucția politică, civilă și economică) și *glaznostul* (transparența statului și a presei), care era un program ambițios de tranziție pentru a trece de la o societate comunistă la un guvern democratic întemeiat pe o economie de piață, cu protejarea intereselor poporului în arierplan și punerea în funcție a unei justiții sociale ." (pag. 463)

Aceste " erori " ale lui Gorbaciov în anii 1990 - 1991 nivela în acea epocă drumul neoliberalismului sălbatic și ruinător și al corupției generalizate . Faimoșii "oligarhi ruși " (26) - " în legătură cu întreprinderi și speculanți, adaugă Magaldi - erau în posesia ansamblului întreprinderilor comerciale și industriale . "

" În realitate , Gorbaciov a fost obiectul manipulărilor abile și fără scrupule ale agenților

supraloajilor " Pan Europa " și "Lux Ad Orientem " , care au călăuzit acțiunea guvernului înspre o sinucidere politică în etape ." De aceea , programul lui Gorbaciov, la origine masonic și progresist , " viza stabilirea în Uniunea Sovietică a unui socialism pluralist și liberal cu față umană , deschis spre economia de piață , fără ca pentru aceasta să renunțe în teorie și în practică la o justiție socială ce avea să deschidă calea "ultraliberalismului cinic și avid " al talmudistului Boris Elțin (1931 - 2007), executant fidel al directivelor supraloajii "Lux Ad Orientem " fondată în 1967 de Brzezinski .

Dar, din motive necunoscute , supraloajile de gradul cel mai înalt , " progresiste " , ale lui Magaldi și alor săi , aliatele lor , s-au dovedit neputincioase în fața acestei supraloajii și a tuturor celorlalte supraloajii "oligarhice " . Iată în detaliu ceea ce s-a petrecut :

" Pe 2 ianuarie 1992 președintele rus Boris Elțin a ordonat deblocarea prețurilor pieții interne , ale comerțului extern și a monedei . Începând din acel moment, acest francmason din supraloaja "Lux Ad Orientem " (sfătuit în timpul primelor faze de fratele Jeffrey David Sachs , economist de la Harvard, neoliberal în 1954 , membru în cel puțin două supraloajii , " Vulturul Alb " și " Trei ochi ") i-a încredințat francmasonului Igor Timurovici Gaidar (1956 - 2009 , inițiat în aceeași supraloajă ca și președintele, economist ultraliberal, prim- ministru al Rusiei în 1992 și viceprim- ministru între 1993 - 1994) punerea în funcție a misiunii de terapie de șoc în sânul economiei ruse și a fostelor republici sovietice ." (pag. 464)

Cea mai mare parte a poporului rus avea să fie aruncat în mizerie . Trebuie să ne amintim că Sachs ca și Gaidar , precum și majoritatea oligarhilor ruși sunt talmudiști , și că grație acestei terapii de șoc aceștia aveau să devină în scurt timp miliardari .

Începând din 2004 - continuă Magaldi -francmasonul Vladimir Putin din " Eurasia de aur" , la fel cu origine talmudistă, a luat încet-încet controlul asupra oligarhilor și a repus Rusia din nou în mers , aceasta fiind realizată " în cadrul unei economii de piață rudimentare și implacabile, făcând abstracție de considerațiile egalitare de prosperitate și de șanse ."

(25) Cu titlu informativ , după elementele comunicate de Magaldi, ca aproape totalitatea membrilor supraloajilor, Șivarnadze a fost inițiat la masoneria convențională . În *Codul* - publicația lunară din aprilie 1992 (pag. 41) - el a fost prezentat drept membru în Marele Orient la Tbilisi , capitala georgiană .

(26) NLG : Cf. anexa asupra oligarhilor ruși .

Misteriosul dublu atentat asupra lui Reagan și Wojtyła

Etalat printr-o serie de indicii serioase , atentatul cu pistol asupra pseudopapei "Ioan Paul 2" - ce a avut loc pe 13 mai 1981, nu era credibil .

Cu toate acestea, după Magaldi & Co. Atentatul a fost foarte real , chiar dacă a avut ca scop rănirea lui Karol Wojtyła și nu a-l omorî . La o lună și jumătate după aceea, un atentat în care era folosit de asemenea un pistol a avut ca țintă pe noul președinte american, Ronald Reagan. În timpul celor două atacuri nu a fost invocată nici o motivație religioasă . În cazul lui Reagan se afirma că fusese vorba despre un "idiot de serviciu " , după cum scrie cu cinism Magaldi . Agresorul lui Wojtyła era de origine turcă , descris ca instabil psihologic , deși în timpul încarcerării sale pe mai mulți ani au fost prezentate versiuni multiple .

Aflăm adevărul despre oamenii din umbră ai acestor două atentate și despre motivațiile lor de la Magaldi și de la cei patru colaboratori ai săi . Din nou este vorba despre revelații

absolut uluitoare .

Să ne amintim de fondarea noii supraloji "oligarhice" " Vulturul Alb " la sfârșitul lui 1979 / începutul lui 1980, ce avea ca obiectiv distrugerea dominației lui " Trei ochi ", și ea "oligarhică", umilind-o și retrogradând-o la o dimensiune inferioară . Atunci când au fost comise atentatele, " Vulturul Alb " și " Trei ochi " intraseră într-o relație de pace de scurtă durată . În mod paradoxal, opt membri suprasedeți ai noii supraloji " Vulturul Alb " proveneau din " Trei ochi " . Aceștia au dat de înțeles supralojiilor lor inițiale - " Trei ochi " - că erau în același timp membri în " Vulturul Alb " .

Magaldi spune cu exactitate ce s-a petrecut pe urmă . Întrucât teza sa părea " incredibilă " , el s-a sprijinit în mod natural - dar nu numai - pe arhivele supralojiilor pe care le putuse consulta, dar și pe declarații sub jurământ , autentificate și depuse la notari din Paris, Londra și New York de către mai mulți protagoniști de grad înalt, încă în viață . (pag . 376) Se pare că pentru el și colaboratorii săi era foarte important să transmită cititorilor, cu prețul revelației unor foarte mari secrete legate de supraloji , caracterul eminentemente periculos al anumitor facțiuni "oligarhice" .

" În realitate doar mânia anumitor francmasoni din " Trei ochi " (și nu a tuturor) avea să se concretizeze . Aceștia au înarmat mâna lui John Warnock Hinckley jr . -autorul atentatului din 30 martie 1981 asupra lui Ronald Reagan și a altor persoane ce se găseau în fața hotelului Hilton din Washington . Deși rănit grav, Reagan a supraviețuit atentatului, ca și toate celelalte persoane atinse de tir . "(pag . 376)

Înverșunații din " Trei ochi " puseseră să se tragă asupra lui Ronald Reagan deoarece el era președintele născut de " Vulturul Alb ", impus de acesta pentru a slăbi puterea lui "Trei ochi " ! Această observație a fost confirmată de o declarație publică a soției sale, Nancy Reagan. Ea a spus că multimilionarul evreu Walter Annenberg "a fost timp de cincizeci de ani cel mai bun prieten" al soțului ei (27) . Annenberg nu fusese doar financiarul și susținătorul lui Reagan în timpul campaniei electorale în 1980 . Ronald Reagan îl cunoscuse ca membru fondator al " Vulturului Alb " . (pag. 130) Atingându-l astfel pe Reagan, membrii răzbuțători din " Trei ochi " atingeau " Vulturul Alb " și pe celelalte supraloji ce îi erau legate, adică " Geburah " și " Edmund Burke " .

" Ținând cont de atacul violent al acestor trei supraloji , nu mai era nici un dubiu că atentatul avea un motiv pur masonic ce venea din partea câtorva confrăți brutali din "Trei ochi " - continuă Magaldi . "(pag . 377)

" De asemenea, nimic surprinzător dacă o foarte mare parte dintre francmasonii din aceste loji prietene ale lui Reagan au ripostat prin intermediul serviciilor secrete rusești și ale Germaniei de est care, dinspre partea lor , primiseră ordinele direct de la conducătorii Uniunii Sovietice ce făceau parte din "Joseph de Maistre " . Aceștia din urmă îi trădaseră déjà pe frații lor din " Trei ochi " în 1978 - 1979 prin susținerea revoltei iraniene inițiate de supraloja " Amun " . (pag . 377)

Acest detaliu este deosebit de revelator asupra coalițiilor care se modifică cu repeziune și în mod surprinzător între supraloji și masonii de grad înalt . În aprilie 1981 , " Vulturul Alb ", " Geburah " și " Edmund Burke " s-au asociat cu "Joseph de Maistre " -cu adevărat "eretică " - apropiată de reprezentanții comuniști. Începând din iulie 1981 acestea au lucrat împreună în marș forțat , în cadrul acordului "United Freemasons for Globalization " , cu cei mai înalți gradați din numeroase supraloji , dintre care o majoritate de cadre din "Joseph de Maistre " .

Orice ar fi , o minoritate hotărâtă și agresivă de membri ai "Vulturului Alb", din "Edmund Burke " și din "Geburah " au decis să răzbuțească atentatul eșuat împotriva

protejatului lor , Ronald Reagan (pag. 378) prin sângele lui Karol Wojtyla , fiindcă acesta era protejatul compatriotului său de origine poloneză ,Zbigniew Brzezinski , din " Trei ochi" !

Dacă e să dăm crezare celor cinci interlocutori din supralozi , adică Magaldi și colaboratorii săi - printre care se ascunde Brzezinski sub numele de " Fratele Kronos " , cei doi pseudopapi , " Paul al VI-lea " (Giovanni Battista Montini) și " Ioan Paul al II-lea " (Karol Wojtyla) nu au fost nicidecum membri oficiali inițiați în lojile [de bază] . Acești doi descendenți ai talmudismului (și ai lui Caiafa) erau inițiați în scopurile Sinagogii Satanei , ceea ce făcea inutilă orice adeziune formală la francmasonerie . În același timp ne e permis să ne îndoim de această afirmație . Ar fi putut să fie vorba despre o protecție masonică adică de o minciună , căci acești pseudopapi și cei ai ultimei jumătăți de secol au jucat un rol absolut primordial în mondializarea spiritualității , pentru care facțiunea " progresistă " a lui Magaldi a jucat un rol de cea mai mare importanță - la fel ca supraloja "oligarhică " a lui Brzezinski .

"Lucis Trust " , controlat direct de gradele cele mai înalte ale francmasoneriei , arată la lectura programului asupra venirii Antihristului că actualul pseudopapă "Francisc " reprezintă prioritățile viitorului tiran mondial "Maitreya " . "Francisc " continuă fără răgaz opera predecesorilor săi .

Într-un articol lung intitulat *Priest* , francmasonul de gradul 33 Robert Macoy(28), decedat în 1895 , a cărui lucrare a fost cu toate acestea reeditată în 1989 sub forma neschimbată a unui facsimil imprimat , explică de ce în biserica catolică romană - adică în Noua Alianță sau Noul Testament - "pectoralul " de pe veșmântul exterior numit "efod " al Marelui Preot al Vechiului Testament joacă un rol atât de uimitor de important în cartea sa de referință și de ce este tratat acolo din abundență :

" Aceste veșminte [efodul și mitra] trebuiau să fie purtate la fiecare manifestație de un mare preot al unui capitol al Arcului Regal . Iar această înzorzonare semnifică că cel ce o purta transmitea o cunoaștere importantă și simbolică. (...) În fine, această placă pectorală pe care erau scrise numele celor 12 triburi israelite - pe care o arbora și pe care avea onoarea să o poarte peste inima sa - atesta că el [preotul] era răspunzător de legi și de prescripții . În Statele Unite marele preot este primul ofițer [care corespunde în francmasonerie gradului de Șef de Catedră] al unui capitol al masonilor Arcului Regal . El reprezintă marele preot Iosua..." Și cum o raportează cu multe detalii prezentul articol , " Iosua a fost primul mare preot al evreilor după întoarcerea lor din captivitatea Babilonului , ceea ce semnifică în jargonul francmasonilor : după eliberarea de sub jugul bisericii catolice și al prinților catolici !"

Prin urmare , "pectoralul" pe care îl purta Paul al VI-lea se folosește în "capitolele " gradului celui mai înalt al ritului "Arcul Regal " care în loc de 33 de grade ale ritului "scoțian " nu are decât patru (pag . 335) : 1 . Maestrul de Marcă ; 2 . Fostul Maestru ; 3 . Maestrul cel mai Excelent și 4 . Arcul Regal . La fel este în ritul "York" care nu are decât șapte grade în care cele patru desemnări ce au fost citate formează gradele 4,5,6 și 7 . (pag . 395) Astfel , Paul al VI-lea ar fi - ca purtător al pectoralului - deținător al celui mai înalt grad , fie în ritul "Arcul Regal " , fie în ritul "York" (sau în amândouă) ! Ca urmare a declarației sale din conciliul eretic asupra libertății religioase , purtătorul nerușinat al efodului , "Paul al VI-lea " , a abandonat și a sortit distrugerii ultimele state ce rămăseseră catolice ! Atunci când Magaldi și colaboratorii săi vor să ne facă să credem că trădătorul de origine ebraică și înalt francmasonul " Paul al VI-lea " " era doar un amic al francmasonilor " (pag . 159) , " fără să fi cunoscut vreodată inițierea

formală ", ei fac dovadă de necinste .

Am detaliat citația fiindcă cei cinci frați din supraloji încearcă să îndulcească realitatea în același loc în carte (pag . 159), prezentându-l și pe succesorul lui Montini, " Ioan Paul al II-lea " ca " întreținând doar cele mai bune relații cu cele mai înalte cercuri ale francmasoneriei " . O afirmație ce e de altfel confirmată (pag. 320) : " Karol Josef Wojtyla (1920 - 2005 , papă între 1978 și 2005) nu a aderat în mod formal la francmasonerie " , cu toate acestea a fost " înrolat de " Trei ochi " pentru realizarea procesului de globalizare . "

Puternicul francmason de la " Trei ochi " , Zbigniew Brzezinski , a fost " felicitat pentru lovitura de maestru din 16 - 22 octombrie 1978 relativă la alegerea și la înscăunarea lui Karol Wojtyla pe tronul lui Petru . " În nota de subsol nr. 18 legată de acest paragraf se menționează că " Brzezinski - și alți frați - a reușit să-l facă ales pe prietenul său Karol Wojtyla " .

În toate cazurile și în asemenea circumstanțe este evident că " atunci când îl vedem pe Wojtyla îl vedem de asemenea pe amicul și aliatul său, Zbigniew Brzezinski (fără a putea ignora rolul extrem de important al unui alt francmason din " Trei ochi " : arhiepiscopul Paul Marcinkus (29) președintele IOR [Banca Vaticanului], legat de destinul papei polonez), membru eminent al supralojii " Trei ochi " și al paramasoniceii Comisii Trilaterale , de unde a ieșit proiectul de atentat împotriva președintelui american Ronald Reagan , protejat al " Vulturului Alb " . "

Ajuns în acest stadiu al revelațiilor, Magaldi devine chiar aproape pios ! Doar pentru o clipă, fiindcă imediat revine la obișnuita reflectare gnostico-masonică (pag. 380) : " În ciuda atâtor planuri umane, grație întâmplării sau providenței divine, în sensul exo sau ezoteric al Marelui Arhitect, nici Ronald Reagan și nici Karol Wojtyla nu au murit în urma acestor tentative de asasinat . " Magaldi adaugă : " Totodată, una dintre sursele noastre documentare în raport cu această chestiune , lasă impresia că aceste atentate nu au avut scopul de a ucide , ci doar de a răni și de a trimite lumii un avertisment semnificativ . "

Dat fiind că ar fi fost dificil pentru supramasonerie să-l schimbe pe papă și pe președintele american , putem întrevădea posibilitatea ca atentatul împotriva lui Wojtyla să fi avut doar scopul de a-l răni pentru a produce un eveniment mediatic .

De altfel, atentatul împotriva lui Wojtyla a fost legat de numerologia masonică , și face obiectul unor explicații din partea lui Magaldi în cartea sa .

(27) Jeff Gates, *American Free Press* , 3-10/08/2015, pag. 16 .

(28) Robert Macoy, *A Dictionary of Freemasonry*, New York (Bell Publishing Company), 1989, copia primei ediții din secolul XIX, care din nefericire nu comunică anul de apariție, ci doar titlul original : *General History, cyclopedia and dictionary of freemasonry* . Pe a 4-a copertă este înscris : " Robert Macoy , gradul 33 (1815 - 1895) , autor al *The book of the Lodge* , manual masonic , ce a fost mare maestru al Ritului Scoțian la New York . " Această lucrare poate fi consultată la :

http://mtwashingtonlodge.com/assets/General_History_Cyclopedia_Dictionary_R_Macoy.pdf

(29) În lucrarea sa , la pag. 212, Magaldi și colaboratorii săi îl repertoriază pe Marcinkus pe lista primilor membri eminenți ai supralojii " Trei ochi " , cel mai târziu în 1975 .

Opacitatea și flexibilitatea supraloșilor

Strategia cu bătaie lungă a francmasoneriei este cunoscută la perfecție : crearea pas cu pas a unui stat mondial unic cu ajutorul acțiunilor anticreștine radicale . În același timp un număr dintre manevrele lor tactice se dovedesc opace . Motivul acestora este pe de o parte adaptabilitatea extremă a *frașilor* de loșă la circumstanțele momentului , iar pe de alta, duplicitatea acestora, capacitatea lor golită de orice scrupul de a minși și de a înșela . În funcție de circumstanțe, aceștia nu ezită să acționeze împotriva propriilor lor *frași* , inclusiv a celor din facțiunea lor, și în principal împotriva restului omenirii care nu e "luminată" .

Nu putem nega că marea majoritate a persoanelor din zilele noastre , din multiple motive, nu vor să știe nimic asupra celor ce îi conduc și nici asupra direcției luate în numele lor . Nu este atunci de mirare că "marea presă " și cu deosebire ziarul [german] liberal *Der Zeit*, care de mai multe decenii se află sub influența Comisiei Trilaterale, paramasonice , și a supraloșii " antidemocratice " Trei ochi " să fie mereu considerat de intelectualii națiunii ca un nec plus ultra al informației .

Thomas Fischer, președintele Curții federale de justiție de la Karlsruhe s-a enervat în iunie 2014 în legătură cu legea împotriva corupției membrilor Bundestagului, ce fusese de abia adoptată . Legea era " ca o brânză proastă : mult vânt și substanță puțină , o întreagă farsă !" Dar el era și mai înfuriat pe ciudatul dezinteres paradoxal al așa-zișilor "cetățeni responsabili " nu numai vizavi de această lege dar și față de întreaga cultură juridică "democratică " în general :

" Din nefericire cetățenii nu vor să cunoască toate aceste detalii complicate . Ei nu citesc legea făcută pentru și în numele lor , găsind-o prea dificilă. Le place să se plângă de ignoranța lor și se mândresc cu ea, ca și cum ar revela un fel de înțelepciune practică pentru viață . Și spre cel mai mare amuzament al avocașilor, se ceartă fără încetare cu ei-înșiși și cu lumea întreagă pentru pretinsul lor drept (30)."

Această analiză excelentă a mentalității dominante ar putea fi împărtășită cu mediul politic . Masa semenilor noștri se satisface cu un suspin de resemnare : "cei ce sunt sus să facă ce vor..." Și mulți dintre ei se lamentează, manifestă, protestează fără încetare împotriva tuturor greșelilor politice posibile . Însă cine sunt cu adevărat "cei de sus" , ce sunt ei, ce vor și ce fac, și de ce o vor ? Nimeni nu vrea să știe mai mult !

În 1931, doctorul Nicholas Murray Butler (1862 - 1947) a primit premiul Nobel pentru pace . Nimic mai normal ! De-a lungul întregii sale vieți el ocupase funcțiile de președinte al Universității Columbia din Statele Unite , de președinte al institutului (miliardar) Carnegie, de președinte al societății Pilgrim, de președinte al Consiliului pentru Relații Externe (CFR) și de președinte al organizației paramasonice British Israel (Israelul britanic) . El este autorul acestei formulări : "Lumea se împarte în trei categorii de persoane: un număr foarte mic care face ca evenimentele să se producă ; un grup puțin mai mare care veghează la realizarea acestora ; și în fine o vastă majoritate care nu va afla niciodată ce s-a întâmplat în realitate ."

Grupul " mai mare" este alcătuit din francmasonerie și o parte dintre parafrancmasoni . Chiar și Nicholas Murray Butler trebuie să aparțină supramasoneriei . În primul rând, după Magaldi, CFR-ul este condus de supraloșă " Leviathan ", iar cum controlul este efectuat în principal de către Președinte , acesta provine în general din această supraloșă de nivel foarte înalt . În al doilea rând, la pag .131 din cartea sa, Magaldi enumeră o lungă linie de francmasoni influenți ce se ținuseră de la bun început în spatele francmasonului Richard Coudenhove-Kalergi, mare fondator al grupului paramasonic al "Uniunii Pan-Europene " ,

cu Nicholas Murray Butler .

Nu sunt indicate , ca adeseori, în note de subsol , informații mai detaliate privitoare la pozițiile respective ale tuturor acestor persoane în francmasonerie. Totuși, găsim trei din acestea relative la membri în supraloajile identificate ca membri în supraloaji ultrasecrete, precum șeful primului guvern de scurtă durată după revoluția rusă, Alexandr Kerenski ("Thomas Paine"); economistul mondial cunoscut John Maynard Keynes (" Thomas Paine"), și părintele Europei unite, Jean Monet (în primul rând " Thomas Paine" , iar apoi "Edmund Burke ", " Pan Europa " și " Compass Star-Rose/Rosa-Stella Ventorum ").

Din nefericire trebuie să admitem că spusele sale sunt veridice . Chiar și numărul mic de personae interesate cu adevărat de chestiunile politice și religioase, care vor să se instruiască asupra a ceea ce se petrece cu adevărat la vârful statului și al bisericii, și a direcției în care toate acestea evoluează , se țin de nevoie la o bună distanță în spatele evenimentelor ce sunt provocate de supraloajile ultrasecrete. Până ce greaua lor căutare a adevărului să-și arată roadele, noțiunile obținute nu mai sunt de cele mai multe ori de actualitate , fiind deja depășite de noile acțiuni abjecte ale supramasoneriei . Cel mai bun exemplu începând din 1993 rămâne cel al atentatelor asupra turnurilor gemene : luni sau chiar ani mai târziu, atunci când nimeni sau aproape nimeni nu mai e interesat și când "faptele " - repetate de mii de ori de presă - au fost asimilate de multă vreme de populație, revin la suprafață ,bucată cu bucată , revelații legate de adevărații răufăcători .

Karl Rove a fost angajat drept consilier al președintelui american George W. Bush . Ca și Bush, el era membru al supraloajii "Hathor Pentalpha " ce a fost direct răspunzătoare de atentatul din 9 noiembrie și de teroarea propagată de ISIS în Orientul Apropiat, la Paris (noiembrie 2015) și la Bruxelles (martie 2016). Însă, după Magaldi și colaboratorii săi , aceasta dispunea în mod egal de aliați în sânul câtorva supraloaji " oligarhice ". Karl Rove , acest mason din supraloaji , deosebit de cinic,declarase pe 17 octombrie 2004 pentru *New York Times* : "La ora actuală noi suntem un imperiu și ne creăm propria noastră realitate . Și în vreme ce dvs. studiați această realitate – până în cele mai mici detalii , dacă asta vă face plăcere - noi procurăm noi realități, și lucrurile se derulează în acest mod . Noi suntem actorii istoriei iar dvs. o studiați , căci dvs. sunteți condamnați să studiați ceea ce facem noi ." Constatăm că cele două mari facțiuni ale celor mai înalte grade ale supramasoneriei acoperă scopurile criminale ale "Hathor Pentalpei ", în timp ce membrii săi, în toate țările din lume, organizează terorismul !

Opacitatea evenimentelor începând cu lojile de origine nu rezultă doar din secretul absolut menținut în legătură cu adunările lor, asupra membrilor și asupra proiectelor lor . Această opacitate rezultă din reticența din partea așa-ziselor cercuri zise "democratice" de a vedea realitatea .

Aceasta este valabil pentru conceperea politicii flexibile , cu deosebire cea a supraloajilor "oligarhice " , " conservatoare " și "reacționare". După câte se pare , acest cult al secretului se explică prin teama că o anarhie morală prea importantă ar putea pune în pericol guvernul mondial prevăzut, dar și din motivul necesității- desigur confirmată în mod expres de " *Fratele Kronos* " - de a păstra o aparență de democrație . Francmasoneria preferă să nu se arate în ochii publicului . Atunci când apar, arareori, la lumina zilei, mai ales în timpul campaniilor electorale , francmasonii se arată voit conservatori în domeniile în care o sunt cel mai puțin : religia și morala publică . Dar această schemă se ofilește rapid .

O confirmă mai multe exemple :

La sfârșitul lui iunie 2015 Curtea Supremă a Statelor Unite a declarat cuplurile homosexuale ca pe un drept constituțional . Președintele american Barack Obama care era

din 2005 membru al supralojii ecumenice "Maat" a salutat această decizie, în timp ce vreme de ani de zile se opusese unei asemenea orientări. În trei ani își schimbase părerea asupra aceluiași subiect (31).

John Ellis "Jeb" Bush, candidat conservator și republican la prezidențialele americane și, în secret, membru al supralojii "oligarhice" "Hathor Pentalpha", își exprimase regretul cu privire la această decizie, căci datorită religiei sale, el credea în definiția tradițională a cuplului.

În același context putem aminti cazul altor doi membri ai aceleiași supraloji "oligarhice", "Hathor Pentalpha", în anul 2004: George W. Bush și Karl Rove. În vreme ce "chestiunea cuplului homosexual era în centrul dezbaterii politice pentru alegerile prezidențiale americane, consilier apropiat al președintelui american George W. Bush, Karl Rove, a folosit această temă pentru a mobiliza creștinii conservatori (32)." El a folosit-o doar ca mijloc. Pe urmă, masonul de înalt nivel "oligarhic" Rove va lăsa această chestiune deoparte. Tema sa de raliere va deveni "teroarea islamistă" (33).

În Ungaria, Deutsche Telekom, condusă de René Obermann, membru al supralojii "oligarhice" "Der Ring", a pus capăt recent unui acord de sprijin financiar între filiala sa și cântărețul pop Akos Kovacs. Într-o întâlnire televizată, Kovacs apărase rolul tradițional al femeii și al cuplului în familie. După care guvernul lui Viktor Orbán, susținut de aripa "oligarhică" a masoneriei mondiale, a anunțat cu indignare că renunța pe viitor la serviciile lui Deutsche Telekom. Această decizie fiind fără nici un dubiu o trădare a fraților din supraloji.

Primul ministru Matteo Renzi care, până în octombrie 2014 cel puțin, nu fusese încă francmason, a fost desemnat de mai multe ori de Magaldi și de frații săi de lojă ca "aspirant" la o supralojă. Între timp poate că a fost deja primit conform dorințelor sale în supraloja reacționară "Leviathan". Constatăm extrema sa flexibilitate când este vorba despre apărarea valorilor tradiționale.

Când, cu nouă ani mai devreme, primul ministru Romano Prodi voise să concedă noi drepturi cuplurilor homosexuale, Renzi defilase cu opozanții adunați în jurul supramasonului "oligarhic" Silvio Berlusconi. El participase la o mare manifestație care umpluse Piazza San Giovanni, la Florența. Dar când și-a luat funcția în februarie 2014, Renzi a promis deodată să creeze un cadru juridic pentru împreunarea homosexuală. Era o "concesie făcută aripii de stânga a partidului său", adică fraților săi "progresiști".

Cu toate acestea, nici una dintre persoanele menționate mai înainte nu egalează în fapte ambiția nemăsurată și patetică a marelui politician franco-evreu Nicolas Sarkozy, care face parte din nu mai puțin de cinci supraloji "oligarhice". Oportunismul său nu are granițe. Întins între propriile sale loji de obediență "reacționare" și spectrul dreptei franceze, pe de o parte, precum și de lojile "progresiste" de stânga care îi sunt și ele deosebit de aproape pe de alta, el a susținut căsătoria homosexuală, strecurând printre noi aceste clivaje politice și masonice de peste zece ani!

În iulie 2015 această mizerabilă giruetă masonică și iluministă a reușit să simuleze atașamentul la cultura creștină. Sarkozy, omul celor cinci supraloji, se numără printre treizeci de eminente semnatori ai unui apel pentru netransformarea bisericilor în moschei (35)! [NLG: Ce mai mascaradă pentru a înșela goyim-ii, cu siguranță prea naivi!]

(30) Thomas Fischer, *Die Zeit*, 26/06/2014, pag. 8.

(31) Peter Winkler, *Neue Zürcher Zeitung*, 27/06/2015.

(32) Martin Kilian, *Tages-Anzeiger*, 27/06/2015.

(33) Cf. Talmudistul și supramasonul Larry Finck este principalul finanțator al lui ISIS (Cf: *Supralojile nr. 2*) .

(35) Martina Meister : *Tages -Anzeiger*, 14/07/2015

Putchul coloneilor și criza economică din Grecia

În 1967 , răsturnarea guvernului grec care se înscria în logica unei demolări a democrației în Europa , a fost opera facțiunii " antidemocratice " a supramasoneriei (pag . 235). Această operațiune avea în mod exact, așa cum ne asigură Magaldi , un caracter experimental științific:

" Obiectivul loviturii de stat din 21 aprilie 1967 și instaurarea unei dictaturi de extremă dreapta a fost o experiență de inginerie politico-socială autoritară într-o țară occidentală așa-zis democrată . Din 1949, regimul grec era o monarhie constituțională fondată pe un sistem parlamentar și democrat . (pag . 236) Această țară făcea parte din 1952 din NATO . Phillips Talbot (1915 - 2010), ambasadorul american la Atena între 1965 și 1969 era un francmason " progresist " , membru în supraloja " Ianus " , numit de președintele Lyndon B. Johnson ."(pag . 237)

În ciuda acestora, putchul a fost programat de emisari ai cercurilor masonice "oligarhice " împreună cu membri neoficiali ai supralojii " Three Eyes " - pe atunci în construcție. Printre acești emisari se afla fratele John M. Maury (1912 - 1983)- în 1967 șeful CIA la Atena .

" Înainte de lovitura de stat și în pregătirea acesteia erau fabricați, de manieră mai mult sau mai puțin regulată, francmasoni de obediență "reacționară" și "autoritară" , de exemplu acești ofițeri de rang înalt : Giorgios Papadopoulos (1919 - 1999), prim- ministru între 1967 și 1973, apoi regent al Greciei între 1972 și 1973 și în fine șef al statului din 1973 până la abolirea monarhiei ; Nikolaos Makarezos (36) (1919 - 2009) , considera creierul dictaturii coloneilor ; Stylianos Pattakos (37) (1912 - 2016), general și ministru de interne și viceprim- ministru ; generalul Dimitrios Ioannidis (1923 - 2010) ; colonelul Ioannis Ladas (1920 -2010) , secretar de stat la interne ; Giorgios Zoitakis (38) (1910 - 1966) ; Odysseas Angelis (1912 -1987) , șeful statului major al armatei grecești și vicepreședinte ; și mulți alții ce au făcut parte dintre actorii, executanții și conducătorii așa zisei dictaturi grecești a coloneilor ."(pag . 237)

Aceasta arată încă o dată, ca și cu șefii de stat și de partid ai Chinei roșii , sau chiar cu Ossama Bin Laden ori cu mujahidinii afgani, că supralojile au știut să încorporeze agenți în rândurile lor cele mai elitiste , elemente care erau departe de masoneria ca organizație ! Desigur, voința lor de a fi instruiți până la capăt în învățăturile inițiatice gnostico-luciferiene ale masoneriei și de a accepta cu convingere aceste învățături îngrozitoare pline de erori , rămâne mereu o cerință absolută .

Mai mult , trebuie subliniat cu ce viclenie masonii "oligarhici " și-au ales laboratorul de data aceasta . Grecia nu era numai la limita sau la extremitatea occidentului liber ; era și o țară cu suprafață mică . De aceea, corespundea de la început unei "eprubete de testare" , propice experiențelor chimice precare . Mai mult, limba și scrierea o făceau mai izolată de restul Occidentului decât oricare altă țară .

Un articol din presa italiană datat în ziua ce a urmat loviturii de stat și reluat de Magaldi afirmă că coloneii erau cu toții masoni anticreștini de rang înalt ! Astfel, în ziarul torinez *La Stampa* din 22 aprilie 1967, un oarecare Igor Man descrie evenimentele survenite în Grecia :

" Coloneii Giorgios Papadopoulos și Nikolaos Makarezos au început să pună astăzi în aplicare programul lor guvernamental . Ei au făcut-o într-un mod cel puțin unic, și fără precedent în nici o altă țară . În coordonare cu ministerul educației, ministerul de interne a ordonat că studenții trebuiau să asiste la toate ceremoniile religioase de Paști . Și asta nu e tot : în școli a fost interzis părul lung . Băieții nu trebuiau să mai poarte părul lung, iar fetele trebuiau să-și înlocuiască minijupa cu o ținută mai decentă . Toți studenții trebuiau să asiste duminica la slujbă. Comitetele de clasă și directorii erau însărcinați să vegheze la respectarea acestui regulament care prevedea în mod egal interzicerea la elevi a jocului de biliard ." (pag . 225)

" Patria, Biserica, Familia ", aceasta era noua deviză masonică a Greciei .

Aceste măsuri fac să ne gândim la pozițiile "oligarhice " ale lojii " Eurasia de aur " de care ține , după cum am scris deja, Vladimir Putin . Același Putin pe care anumite cercuri ebraice îl consideră drept unul de-al lor , în ciuda botezului său creștin . În acest joc de comunicare comparabil celui al dictaturii coloneilor în Grecia, Putin a combătut homosexualitatea și se fotografia aprinzând lumânări și sărutând icoane în bisericile ortodoxe rusești! Singurul aspect pozitiv ce poate fi extras din această mascaradă a inițiaților supramasoni de tendință "antidemocratică " este că Putin este folosit în scopul menținerii puterii , nu doar a sa, dar și a celei a propriei sale facțiuni ! Supralojile sunt constrânse la un joc ipocrit de pietate creștină acolo unde populația ia încă creștinismul în serios ! [NLG : Diavolul pune temelia!]

Dacă supralojile ar fi vrut să încerce limitele "suportabilității " de către popoare a măsurilor dictatoriale , atunci Grecia constituia o zonă de test ideală , căci era vorba despre o națiune a cărei mare majoritate practica ortodoxia , adică foarte puternic creștinată . Acest test era deci posibil pe baza normelor strict creștine !

Deși supralojile de origine "democratică " și " progresistă " au reușit (după opt ani lungi !) să pună capăt acestei experiențe , Magaldi evaluează această tentativă ca fiind pe jumătate reușită . Arhivele supralojilor " progresiste " arată că din primăvara lui 1967 până la începutul lui 1968 , în loc de a face presiuni asupra lui Lyndon Johnson , puțin fiabil și prea prudent, pentru ca acesta să se opună unui regim fascist în Grecia (acesta combătea comuniștii în Vietnam) , supralojile înclinate către dispreț și prudentă înspre președintele ce pleca, au preferat să aștepte alegerea lui Robert Francis Kennedy [fratele mai mic al celui de-al 35-lea președinte al Statelor Unite, John Fitzgerald Kennedy] pentru a lua măsuri decisive în dosarul grecesc . Însă Robert Francis Kennedy a fost asasinat în iunie 1968.

Nimeni în Europa nu era gata să se angajeze de manieră hotărâtă într-o intervenție militară, chiar dacă presiunile diplomatice, mediatice și economice împotriva regimului coloneilor fuseseră orchestrate de manieră decisivă pentru o întoarcere la democrație . Între timp, francmasonii " neoaristocrați " realizaseră un test în mărime natural asupra încetinelii de reacție a adversarilor lor cu șorț , și asupra conștiinței democratice a Occidentului .(pag . 238)

Printre numeroșii masoni " progresiști" de rang înalt care au contribuit, fără nici un dubiu , la dispariția dictaturii coloneilor, Magaldi nu îi numește decât pe cei patru inițiați cărora le-a atribuit deja (pag . 178) rolul principal în lupta împotriva răsturnării puterii în Italia în 1974 (Cf. *Supralojile nr. 3*) : Arthur Schlessinger jr., Harold Wilson, Helmut Schmidt și Andrew Goodpaster . Împreună cu alți confrăți , aceștia au alimentat, au susținut și au finanțat opoziția internă față de regimul din 1967 și au făcut situația în Grecia atât de insuportabilă încât aceasta a provocat înclinarea balanței și răsturnarea dictaturii militare .

" Mai mult : cele patru personalități supramasonice menționate l-au contactat pe *fratele* lor Valéry Giscard d'Estaing , membru cu greutate în " Trei ochi " , care, cu toate acestea, s-a abținut de a participa la mașinațiile rușinoase de subversive și antidemocratice ale supralojii sale în Europa , aducându-și în același timp contribuția la *Operațiunea Condor* în America latină . *Frații* săi de lojă l-au convins să li se alăture pentru restabilirea democrației în Grecia (Cf. *Supralojile nr. 1*). După o serie de episoade revoluționare s-a decis că francmasonul moderat conservator – dar deschis pentru libertate și democrație - Constantinos Caramanlis (1907 - 1998) , membru în " Atlantis - Aletheia " , fondator al partidului Noua Democrație , să încredințeze unui protejat al noului președinte francez conducerea unui nou guvern civil susceptibil de a conduce Grecia într-o nouă eră statală . Pe 24 iulie 1974, la capătul unei perioade de intense negocieri, francmasonul moderat Caramanlis s-a întors din exilul său la Paris la bordul unui avion prezidențial francez, pus la dispoziția sa de către Giscard d'Estaing- intrat la Elysee pe 27 mai în același an . " (pag. 309)

Presa inițiată îi prezenta mereu în mod intenționat cu semne de recunoaștere masonice : cei doi masoni din supraloji Valéry Giscard d'Estaing (" Trei ochi ") și Helmut Schmidt ("Ferdinand Lassalle") , deși opuși ideologic , au participat împreună în 1974 la reinstalarea șefului statului grec, Constantinos Caramanlis (" Atlantis - Aletheia ") moderat " progresist -democrat " , după ce Schmidt și alți frați " progresiști " provocaseră scufundarea regimului coloneilor , constituit din membri ai " Compass Star-Rose " ("oligarhică ") , adică din inițiați ai aceleiași facțiuni ca și Giscard d'Estaing . Dacă francmasoneria mondială anticreștină nu ar fi fost înclieată în propriile sale divergențe, ea și-ar fi atins de multă vreme scopurile .

Încă o dată constatăm două elemente foarte distincte :

În primul rând , zidul de separare dintre masonii de grad înalt "oligarhici " și cei "democratici " nu e în nici un caz atât de impermeabilă pe cât pare să o sugereze Magaldi . În al doilea rând , democrația înseamnă - chiar și pentru membrii aripii autoproclamate "democratice " a francmasoneriei mondiale - că doar *frații* din supraloji aleg oamenii de stat de prim plan, așa-numiții "democrați " . Supralojile își operează în general selectarea în propriul lor cerc "elitist" , fără ca poporul să poată avea cunoștință de asta .

Facțiunea supralojilor "oligarhice " - care la acea epocă câștiga în forță - renunțase la a provoca lovituri de stat "antidemocratice " în Occidentul "democratic " . Membrii săi deciseră o schimbare radicală de strategie . Pe viitor , nu aveau să mai declanșeze asemenea bulversări violente decât în țările din lumea a treia și în America latină . Până și loja P2, care fusese special creată în scopul de răsturnare a regimurilor și guvernelor , și care era un instrument al supralojii " neoaristocrate " celei mai puternice - " Trei ochi " - renunțase la strategia loviturilor de stat ! (pag. 313)

În cadrul Uniunii Europene, Grecia , izolată pe plan geografic și lingvistic , a devenit în cursul tulburărilor crizei bancare din 2008 provocate deliberat, un al doilea câmp experimental pentru supralojile "oligarhice " . Magaldi crede că această informație nu e importantă și se mulțumește din nefericire doar cu o scurtă dezvoltare .

El notează în mod laconic : " Masonii lojii " neoaristocrate " și-au început experiența de răsturnare din Grecia la fel cum au făcut-o cu câteva decenii mai târziu epigonii din secolul XXI." (pag . 236)

La sfârșitul cărții sale el citează un lung articol al mișcării masonice "disidente " "Grande Oriente Democratico " :
" Grecia (și cu ea Spania, Portugalia , Irlanda și Italia) constituie un laborator într-un laborator, în care se vrea definirea limitelor unui masacru social implacabil și absolut prin

intermediul unei manipulări persistente, repetate și omniprezente a presei de masă . Este vorba despre un lucru care poate transforma mândrii cetățeni europeni , conștienți de drepturile lor , în subiecți deprimați, frustrați, abandonati în voia soartei : supunerea la o nouă aristocrație , o "oligarhie " care controlează finanțele , presa- eurotehnocrația , casta micilor curtezani ignoranți și lași ce alcătuiesc clasa politică actuală peste tot pe Vechiul Continent ." (pag. 553)

Magaldi confirmă astfel în felul său (incomplet) analiza noastră minuțioasă despre criza datoriei grecești, întreprinsă în principal de clanul Rotschild și echipa lui de talmudiști și de supramasoni .

Faptul că Rotschild și asociații lor nu reușesc să realizeze singuri scopul comun al iudeo-masoneriei, fără cooperarea decisivă a supralojilor supranaționale, devine acum evident datorită revelațiilor lui Magaldi .

Aceleași revelații ne permit să studiem mâna secretă a supralojilor din spatele crizei datoriei în chestiune, care se concentrează de oarecare vreme pe nefericita Grecia . Fără analizele lui Magaldi aceasta ar rămâne impenetrabilă.

În timpul primilor ani ai crizei și ai datoriei grecești care a explodat dintr-o dată în 2010, masonii supralojilor "oligarhice " erau repartizați atât de partea europeană cât și de cea greacă :

De partea Uniunii Europene și susținând "Troica "(39)- denumită în mod cinic printr-un cuvânt de origine rusă, adică o grupare alcătuită din trei instituții (Parlamentul european, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană) - se aflau responsabilul FMI Christine Lagarde (" Trei ochi ", " Pan Europa "), ministrul de finanțe german Wolfgang Schäuble (" Der Ring " , " Joseph de Maistre "), cancelara Angela Merkel (" Eurasia de aur " , " Parsifal " și " Walhalla "), și desigur șeful băncii centrale europene (40), Mario Draghi (" Pan Europa " , " Edmund Burke " , " Trei ochi " , " Compass Star-Rose/Rosa-Stella Ventorum " , " Der Ring ") și membrii consiliului său ce aparțineau cu toții supralojilor "oligarhice " . Partea europeană era alcătuită din fostul președinte al Comisiei Europene , belgianul Herman van Rompuy (" Turnul lui Babel " , " Pan Europa ") și șeful eurogrupului Jeroen Dijsselbloem (" Compass Star-Rose/Rosa-Stella Ventorum " , " Trei ochi "), pentru a nu cita decât aceste nume .

De partea Greciei , observăm începând cu noiembrie 2011 prezența primului ministru "oligarh " Antonis Samaras , inițiat în 1951 în " Trei ochi " , șeful partidului Noii Democrații (fondat de predecesorul său "democrat " Constantinos Caramanlis), după propunerea acestui post lui Lucas Papademos (inițiat în " Trei ochi " , " Pan Europa " , " Turnul lui Babel " , care a fost șeful băncii centrale grecești și vicepreședinte al băncii centrale europene), precum și viceprim –ministrului și ministrului Evangelos Venizelos (inițiat în " Atlantis - Aletheia ") .

Toate aceste persoane în aparență divizate ce par să facă parte din două tabere diferite (pro-greacă și pro-europeană) și care cu toate acestea sunt membre a trei supraloji "oligarhice" precum " Trei ochi " , " Pan Europa " și " Turnul lui Babel " , dirijează politica mondială mai presus de pretinsa lor divergență , și sunt răspunzătoare de criza economică provocată în Grecia .

Jocul lor de înșelare a continuat și după alegerea primului ministru Alexis Tzipras și a ministrului său de finanțe Ianis Varufachis (41), care se va retrage prematur din guvernul de "extremă stângă" pe 6 iulie 2015, după 6 luni de prezență . Acești doi politicieni aparțineau unor supraloji " progresiste " opuse, printre care " Ghedullah " .

La sfârșitul verii lui 2015 Tzipras a cerut o decotă sau o restructurare a datoriei (42)

pe termen lung a așa-zisei "datorii naționale a țării sale".

"Nici una dintre aceste două propuneri nu a fost reținută. În loc de aceasta, "Troica" a cerut și mai multe economii. Atunci când Tzipras a pus întrebarea electorilor greci în timpul unui referendum care nu a servit la nimic, 61% au votat pentru respingerea acestei cerințe.

Apoi Tzipras s-a retractat afirmând că o ieșire a Greciei din zona euro - consecință posibilă a disprețului față de planul de salvare - ar fi prea dureroasă." (43)

Răspunsul la enigmă rezidă în superioritatea supraloajilor "oligarhice"! Tzipras a cedat, căci această decizie ar fi devenit așa-zis "prea dureroasă" pentru Grecia. Ca și François Hollande imediat după alegerea sa, Tzipras s-a aliniat voinței stăpânilor săi. [NLG: Dar aceasta se și convenise în aceste alcovuri, în care se trag cu adevărat sforile politicilor mondiale. Șefii de stat nu sunt decât valeții lor.]

Efemerul ministru de finanțe al lui Tzipras a anunțat public inițiativă că era gata să treacă din tabăra "democratic - progresistă" în tabăra mai puternică "oligarhico - reacționară" a masoneriei mondiale. La puțin timp după aceea el a întâlnit în Elveția un "opozant" ideologic, Tito Tettamanti (44), care a bucurat în mod flagrant săptămânalul (apatrid) din Zürich, *Weltwoche*, legat de supraloaji:

"Nimeni nu ar trebui să spună că așa-zisa inteligență de dreapta se teme să comunice cu inamicul său ereditar și ideologic. Săptămâna trecută [sfârșitul lui ianuarie 2016] reprezentantul ultrastângii Ianis Varufachis (45) care a fost de curând ministrul grec de finanțe l-a întâlnit la Lugano pe financiarul elvețian Tito Tettamanti. Tettamanti adunase un mare număr de prieteni [*frați*] în jurul lui Varufachis în magnifica sa vilă ce domina lacul. Au uimit similitudini frapante...Varufachis a subliniat proximitatea sa spirituală cu politicianul irlandez Edmund Burke [în mod ciudat, nume celebru al unei supraloaji "oligarhice"]. Elvețienii au fost zăpăciți de "mobilitatea" lui Varufachis care va rămâne în memorie ca un bărbat fascinant și carismatic."

În mediul masonic acest articol de presă seamănă unei recomandări călduroase în favoarea lui Varufachis exprimată de redactorul șef și proprietarul lui *Weltwoche*, prezent la eveniment, pentru inițierea se pare prevăzută, a ministrului grec într-o supraloajă de origine "oligarhică", adică în cercul ocult dintre cele mai puternice.

Acest eveniment - întâlnirea dintre Varufachis și Tettamanti - subliniată de Magaldi arată și teama celor din urmă privitor la consolidarea supremației adversarilor lor ideologici din supraloaji, și prin aceasta din chiar marea politică mondială, cu consecințe la fel de drastice pentru democrație în Europa, în America și în lume. Formarea acestui tiran care vrea să se nască din această lume unică și care se prezintă actualmente sub pseudonimul "Maitreya" sau "Cristos Maitreya" este în plină desfășurare! Însă el se va ofili înainte de a-și arăta roadele:

"Scoateți strigăte de război, popoare, și veți fi învinse! Ascultați cu toatele, de la toate capetele pământului! Înarmați-vă, căci veți fi învinse! Faceți planuri, căci vor fi zdrobite; dați porunci, căci vor rămâne fără răspuns; căci Dumnezeu este cu noi!" (Is. 8, 9-10) Și de mult timp "leul tribului lui Iuda, urmașul lui David, a învins!" (Ap. 5,5), adică adevăratul Dumnezeu făcut om a învins răul.

(36) NLG: Makarezos a fost arestat în timpul căderii *juntei* din iulie 1974 și a fost trimis în detenție pe insula Kea. El a fost judecat cu ceilalți membri ai *juntei* pentru trădare și rebeliune. A fost recunoscut vinovat și condamnat la moarte. Condamnarea sa a fost mai apoi comutată în pedeapsă cu închisoare pe viață. Începând cu 1990 Makarezos a fost

eliberat pentru scurte perioade pe motive medicale . E consemnat la domiciliu . El a afirmat că regretă unele dintre acțiunile sale dar continuă să se laude cu realizările sale economice din vremea *juntei* .

(37) NLG : Personaj cu moravuri virtuozitate , a edictat decrete repressive împotriva părului prea lung la băieți sau pentru fustele prea scurte la fete . Îndepărtat de la putere în 1973 apoi arestat în timpul restabilirii democrației , Pattakos a fost condamnat la moarte apoi pedeapsa a fost comutată în reclusiune pe viață .

(38) NLG : Acesta a participat cu colonelul Giorgios Papadopoulos la lovitura de stat din aprilie 1967 . După exilul regelui Constantin al II-lea , el devine regent al Greciei pe 14 decembrie 1967 . Pe 21 martie 1972 i-a lăsat locul lui Papadopoulos . În 1974 a fost judecat și condamnat de înalta curte de justiție a țării sale pentru înaltă trădare a Greciei și a poporului său . A ieșit din închisoare în 1992 .

(39) NLG : Rolul Troicii este cel de a asigura urmărirea țărilor confruntate cu importante dificultăți economice și care beneficiază de împrumuturi acordate de Uniunea Europeană și de Fondul Monetar Internațional . Aceste împrumuturi , deși cu procente de dobândă inferioare celor de pe piață , nu vizează scoaterea țărilor din dificultățile lor economice .

(40) Draghi a fost susținut de două dintre cele mai importante bănci membre ale băncii centrale europene : președintele băncii federale germane Jens Weidmann (" Der Ring ") și de guvernatorul băncii Franței Christian Noyer (" Pan Europa " , " Edmund Burke ") după Magaldi (pag . 448 - 456) .

(41) NLG : Pe 26 martie 2018 el a fondat un nou partid , Frontul nesupunerii realiste europene (MeRA25) . În noiembrie al aceluiași an el a anunțat că va fi candidat la alegerile europene din 2019 din Germania , fiind cap de listă al "Democrației în Europa" . Lista sa a obținut 0,35% din sufragii , în timp ce partidul a adus 9 locuri în timpul alegerilor legislative grecești din 2019 . În filmul turnat după cartea sa , *Adulți în cameră* , regizat de Costas Gavras , scos în 2019 , Ianis Varufachis este interpretat de Cristos Lulis . Cu această marionetă , ne aflăm cu adevărat într-o opoziție controlată .

(42) Această expresie provine dintr-o semantică rafinată și înșelătoare : toate "datoriile naționale " ale statelor rezultă din sistemul de îndatorare pus în aplicare de Rorschild , care și-a început fatidicul său "marș triumfal " împotriva lumii odată cu fondarea Băncii Angliei în 1694 . În sistemul datoriei fiecare ban începe să existe și să circule chiar de la început , exclusiv , ca "împrumut " și ca " rambursabil cu dobândă " , adică ca datorie .

"Datoriile naționale " contractate automat (dar și aproape toate celelalte) sunt pură ficțiune!

(43) John Kiriakou : *American Free Presse* , 14 și 21/09/2015 , p.20.

(44) NLG : Fiu de bancher , Tito Tettamanti (1930) , originar din Lugano , a fost activist al partidului creștin-democrat elvețian și membru al Marelui Consiliu al cantonului Tessin . În 1959 a fost ales membru în consiliul de stat al aceluiași canton , post pe care l-a ocupat până pe 9 iulie 1960 . În 1959 , Tettamanti a înființat cabinetul de avocatură și notariat Tettamanti - Spiess - Dotta iar în 1960 a creat societatea fiduciară Fidinam SA , care avea un scop complementar celui al cabinetului Tettamanti - Spiess - Dotta , prin furnizarea de servicii administrative și contabile clienților săi . Această societate avea să devină una dintre cele 10 cele mai importante societăți fiduciare elvețiene . Tettamanti a fost directorul general al Fidinam-ului timp de 25 de ani . Între anii 1960 și 1970 el a întreprins activități de investiții imobiliare , cu deosebire în Elveția , dar și în Canada , colaborând cu banca della Svizzera Italiana , societate în care se număra printre cei mai importanți acționari . În anii 1980 și-a transferat centrul activităților sale de investiții la

New York , rămânând activ pe Wall Street până în 1987 . El a tratat în calitate de cronicar subiecte socio-economice în ziarele *Corriere del Ticino* și *Die Zeit* . În 2018 , patrimoniul personal al lui Tettamanti era estimat la 950 milioane de franci elvețieni . (45) NLG : Varufachis a fost prezentat în felul următor, departe de interpretările pertinente ale lui Magaldi : fost consilier economic al lui Giorgios Papandreu ce avea să devină prim-ministru ; înainte de a demisiona din această funcție, Varufachis - ministru al economiei grecești din 27 ianuarie până pe 6 iulie 2015 - a devenit faimos prin criticarea cu severitate a planurilor de salvare de la Atena, atrăgându-și în trecere inamiciția cercurilor conducătoare . Magaldi a demonstrat totuși că era vorba despre false revendicări : totul se juca în supraloji .

ACȚIUNILE ULTRASECRETE ALE SUPRALOJILOR

Contrar aliatului său "*Frater Kronos*" alias Zbigniew Brzezinski , și a majorității strivitoare a *fraților* de lojă de toate gradele, Gioele Magaldi și alți membri din al său "Grande Oriente Democratico" preconizează cu vigoare o dezvăluire a celor trei secrete ale francmasoneriei relative la riturile de inițiere . După Magaldi și colegii săi , numele membrilor și activitățile politice ale masoneriei ar fi trebuit să fie făcute publice .

Dar afacerile francmasonilor din supraloji își au primejdiile lor, chiar și pentru Magaldi , căci peste tot, atunci când acestea sunt concretizate , bunele lor intenții sunt anihilate .

În partea introductivă a cărții sale pline de revelații , Laura Maragnani îi pune lui Gioele Magaldi o întrebare perfect legitimă (42) :

" Unui francmason nu îi este interzis să violeze secretele francmasoneriei ?"

" Din punct de vedere al inițierii, secretele care nu sunt violate se referă la dimensiunea ezoterică și la realizările progresive din lumea spirituală și ale așa-zisei înțelepciuni nemuritoare - răspunde acesta . De altfel, într-o atmosferă mondializată nu se poate și nu trebuie să mai existe secrete privitoare la dinamica cea mai importantă a exercițiului puterii."

Maragnani insistă : " Dar în această atmosferă mondializată , nici unul dintre confrății dvs . nu v-a cerut să tăceți ?"

" Am primit amenințări severe și previzibile, precum și dulci și seducătoare flatări . Ca de la François Hollande , acest fricos - continuă el - care a cedat imediat la dubla presiune . "

" V-ați supus ? " întreabă Maragnani .

" Eu nu . Când mi-au propus să nu editez prezenta carte în schimbul unei mari sume de bani și a unor posturi sau poziții foarte bine remunerate am răspuns ca și francmasonul Toto în fața unui colonel nazist în filmul *Cei doi mareșali* din 1961 : mi-am strâmbat gura ." (pag .43)

Acest idealism eroic al lui Gioele Magaldi trebuie salutat cu pompă, căci este extrem de rar la frații de lojă !

Mai departe , acesta citează un articol din 2011 de pe site-ul Marelui Orient (Grande Oriente) . În el se deplânge , mai ales în Italia, lipsa unei " francmasonerii autoritare , clare și strălucitoare ca soarele, care să fie capabilă , cu loialitate și transparență , să

exercite cu convingere o influență pozitivă asupra societății politice și religioase." (pag . 341)

Luminozitatea soarelui și transparența sunt desigur, după cum o admit Magaldi și Dumnezeu lui, atribute care ne vin de îndată în minte atunci când ne gândim la masonerie, și nu numai în Italia ...În orice caz, Magaldi recunoaște că " francmasoneria italiană , de la sfârșitul celui de-al doilea război mondial și până astăzi , s-a ocupat de toate prin exercitarea puterii și prin tratarea afacerilor în culise, în loc de a participa la dezbaterile politice și culturale ale țării " (pag . 342), ceea ce se poate spune cu certitudine despre întreaga francmasonerie mondială , din orice loc de pe glob, fiindcă altfel ea ar face obiectul criticilor permanente în rapoartele și dezbaterile "politico- culturale ." Dar despre aceasta nu se vorbește nicăieri ! În acest timp, atunci când există în mod excepțional vreun "raport", aceasta nu se face nicidecum cu intenții nevinovate, ceea ce revelează coautorul anonim al lui Magaldi , " *Frater Rosenkreutz* "...

La sfârșitul cărții sale, Magaldi face de asemenea o mărturisire importantă ce merită citată în totalitate . Aceasta privește abordarea francmasoneriei în mediul școlar și se derulează în contextul unui dialog cu colaboratorii săi (pag . 567) :

" *Frater Jahael* " [Magaldi]: În realitate , până cu puțin timp în urmă, cărțile de istorie erau neadaptate și vagi în materie de francmasonerie . Totodată, ele tratează despre secta Carbonarilor care a luat parte la procesul revoluționar, fără să furnizeze alte informații . Și apoi, după cum puteți vedea cu claritate, această supresiune a subiectului francmasoneriei din manualele de liceu și din universități - traduce o distanțare care a început să fie redusă doar recent . Această atitudine a fost voită chiar de aceiași *frați* care preferă să se ascundă în loc de a înfrunta opinia publică cu capul sus . Nu e așa, " *frate Kronos* " ?

" *Frater Kronos* " [Brzezinski] : Desigur . Iar eu apăr această prezervare a secretului , care vi se pare atât de nepotrivită . Este exact motivul pentru care lojile de origine au fost create în țările în care masoneria era cea mai expusă la lumina soarelui . Masoneria franceză, britanică și americană era pe punctul de a deveni prea deschisă și prea controlabilă de către opinia publică și de numeroasele priviri indiscrete. După părerea mea , francmasoneria trebuie să rămână secretă iar membrii săi trebuie să poată acționa în mod ascuns și imprevizibil în mijlocul unei societăți profane...

" *Frater Jahael* " : Nu scapi nici o ocazie de a-mi aminti cât de divergente sunt părerile noastre ..."

În acel moment a intervenit " *Frater Rosenkreutz* " . " Diabolizarea colectivă a lojilor în Italia - a spus el - poate avea două motive :

Tendința francmasonilor italieni este de a se ascunde . Superficialitatea, ignoranța și prejudecățile idioate sunt legate în bună parte de ziaristică , de editare și de lumea culturii profane . Sunt reunite două motive . Francmasonii și parafrancmasonii cărora le place secretul și care sunt în același timp editori , redactori-șefi de ziare, ziariști, cronicari, oameni politici, industriași, militari, diplomați, agenți ai serviciilor secrete, etc, se folosesc de ignoranța propriilor lor colegi nemasoni ca să îi diabolizeze pe cei ce se mărturisesc pe față francmasoni și care sunt obligați să se afișeze cu toate calificările în timpul ceremoniilor oficiale . Folosirea ipocrită a diabolizării antimasonice servește la a se disimula . Acest procedeu permite de a-i diaboliza pe toți cei ce recunosc fățiș a fi francmasoni, ori care sunt obligați să o facă în cursul evenimentelor oficiale ."

" *Frater Jahael* " : Cam ca în Statele Unite cu partidul antimasonic (AntiMasonic Party) din secolul XIX . Deși statutele sale prezentau o ideologie antimasonică, acesta număra în

rândurile sale francmasoni ..."

" *Fratele* Jahoel " (Magaldi) ar fi putut să se refere la indignarea prefăcută a aproape întregii prese de masă teleghidată de loji ce s-a revărsat în vara lui 1981 (și încă și mai târziu) asupra " lojii secrete P2 " . Cu toate acestea, majoritatea francmasonilor "ordinari " din aparatul de presă știau că P2 era o structură subalternă a Marelui Orient al Italiei . Iar aceasta în ciuda faptului că anumiți francmasoni de grad foarte înalt știau că P2 fusese un instrument al supralojii " Trei ochi " și care, datorită circumstanțelor , nu mai era utilă și putea deci, pe bună dreptate , să fie "dezvăluită" .

De fapt, munca de anchetare a lojilor n-ar fi fost nicicând posibilă fără respectarea secretului de către *frați* . De unde violentele amenințări de răzbunare pronunțate de lojile ordinare (de grad înalt) împotriva oricui " trăda " secretele lor !

Dacă secretul lor e suspectat de profani , *frații* dau impresia cu abilitate că nu au nimic de ascuns .

Marele maestru adjunct al francmasoneriei irlandeze, Claude Cane, avea -după propria sa mărturisire – gradul 33 atunci când chestiunea secretului lojilor din țara sa a făcut obiectul unor dezbateri în 1929 . El s-a autocitat în cotidianul *Irish Times* de pe 5 martie a aceluiași an printr-o aluzie subtilă :

" Registrele masonice sunt totdeauna accesibile guvernului și autorităților pentru munca de anchetă . Nu există nici un secret privitor la membri, iar numele conducătorilor pot fi găsite în calendarul care e publicat anual și care poate fi cumpărat în acest scop de oricine pentru suma modică de un shilling . "

Pe 2 noiembrie 1929 a insistat din nou din greu în ziarul catolic *The Irish Independant* , în care a susținut :

" Francmasoneria nu este o societate secretă . Esența unei societăți secrete este secretul membrilor și secretul obiectiv . Numele tuturor principalilor francmasoni sunt publicate și accesibile tuturor . Numele lor sunt păstrate în registre în virtutea legii țării respective . Autoritățile pot să își facă astfel anchetele dacă doresc . Statutele și obiectivele Ordinului sunt publicate în Legi și Constituții pe care toată lumea le poate procura și citi . "

Minciuna e evidentă . După cum constatăm, scrierile lui Magaldi constituie o confirmare fără echivoc că lojile au făcut mereu politică, chiar "politică" . Iar despre această politică nu există nici un singur cuvânt, nici în legi și nici în Constituție . Nu există minciună mai mare decât afirmația că lojile nu fac politică .

Viclenia aproape seculară privitoare la pretinsa publicare a numelor membrilor lojii este la fel de demnă de milă . Francmasonii germani s-au folosit până astăzi de această tactică . Din când în când se lasă prezentați cu amabilitate în presa locală , controlată în secret de tovarășii lor, drept o asociație cu înclinații filantropice pronunțate, cu fotografii ale templelor lor - în caz de nevoie –aseptizate în prealabil . La nevoie, vor fi comunicate numele a doi sau chiar trei membri , dar desigur va fi vorba de cei mai puțin importanți . Bineînțeles totul este în ordine în virtutea legii privitoare la asociații .

Guvernul poate deci în orice moment dacă dorește, să inspecteze listele de membri .

Orice ar fi, nimic nu va fi niciodată adus la cunoștința publicului profan căci acesta trebuie să rămână în ignoranța cea mai adâncă pe tema francmasoneriei . Guvernul, așa cum aceste pagini o demonstrează, nu e alcătuit decât din francmasoni cu gradele cele mai înalte, ce se vor ascunde și vor trăda pentru aceasta și pe propriii lor *frați* !

O excepție de la regulă este o lucrare publicată în 2004, *Francmasoneria la Essen în Ruhr* . Spre stupefacția cititorului profan, această carte propune liste alfabetice

complete ale membrilor mai multor loji din Essen, în Germania, care merg într-adevăr până în 2004 și care indică chiar gradul respectiv pentru fiecare persoană !

O consultare minuțioasă a cărții arată că lucrarea nu a fost prevăzută pentru o difuzare largă . Nu există numele editorului nici număr standard (ISBN), ci doar o adresă privată . Cartea a fost destinată exclusiv distribuției interne , adică pentru *frați* .

Se pare că această carte destinată strict unei difuzări interne printre *frați* și *surori* nu ar fi trebuit niciodată să aterizeze pe etajera unui librar . Lucrurile se petrecuseră altfel .

Magaldi și colaboratorii săi încearcă să minimizeze cultul secretului afirmând că francmasonii nu ar face politică :

" Zidul tăcerii care înconjură în mod misterios francmasoneria altădată [!] a fost aproape demolat în cursul ultimelor decenii pe motive întemeiate . (...) Impresia că era vorba despre un cult secret a fost una dintre caracteristicile cele mai marcante ale francmasoneriei (...) . De ce asemenea metode când nu vrem să ascundem adevărul ? De ce să ne ascundem când nu are rost să o facem ? Este de fapt foarte greu să scapi de logica acestei afirmații . Uniunea francmasonilor nu are nici un secret ce ar putea să se raporteze la lume și la crearea ei , mai ales la secretele politice . Adevăratul secret masonic constă în experiența personală a unui cult care din cauza naturii sale însăși nu poate fi comunicat . Astăzi marile loji spun doar că semnele tradiționale de recunoaștere nu ar trebui să fie puse la dispoziția marelui public, chiar dacă ele sunt deja larg folosite în literatură profană care le-a dezvăluit și în nenumărate broșuri născute din revelațiile "trădătorilor" . "

Apoi, Magaldi și trei din cei patru coautori ai săi decid să spargă principiul masonic al secretului . Însă iată : acești cinci masoni de cea mai înaltă calitate știu cu exactitate pe unde trece linia de demarcație care i-ar obliga să pună capăt dezvăluirii secretelor celor mai profunde pe care doresc să le "reveleze" .

Este vorba nici mai mult nici mai puțin decât despre cultul religios nedeghizat al arhanghelului căzut Satana/ Lucifer – prezentat drept Dumnezeu - pe care masonul de gradul 33 , oficialul "papă" al întregii contrabiserici masonice, Albert Pike , îl desemna drept "învățămintul doctrinei pure a lui Lucifer" , împărtășit întregii omeniri . Trebuia apoi un "Papă" , de această dată oficial, pe care (presupuiți) catolici să îl considere drept al lor .

Pentru a explica aceasta, să facem o scurtă incursiune în istoria masoneriei secolului XIX , subiect pe care Magaldi și colaboratorii săi doresc să îl dezvolte în celelalte volume pe care le-au prevăzut (mereu nepublicate) , subiect despre care există suficiente surse independente .

Lady Queenborough, pe adevăratul său nume Edith Starr Miller (1887 -1933) spune în celebra sa lucrare *Occult Theocracy* (Teocrazia ocultă):

"Războiul franco-prusac - ce a permis regelui Piemontului - deja numit regale Italiei - să ia Roma , a favorizat eliminarea puterii temporale a papei și instaurarea chiar de la acea vreme, a unei înalte masonerii central între Albert Pike și Giuseppe Mazzini (1805 - 1872) . Carta este datată 20 septembrie 1870 , zi în care armata comandată de generalul francmason Cadorna a invadat Orașul Etern .

Cei doi fondatori și-au împărțit puterea după următorul plan : Pike lua autoritatea dogmatic și titlul de suveran pontif (papă) al francmasoneriei mondiale (Suveran pontif al francmasoneriei universale) , în timp ce Mazzini lua puterea executivă și titlul de Șef suveran al acțiunii politice .

Mazzini avea o mare venerație pentru patriarhul de la Charleston (Pike). Îi ceruse să redacteze statutele gradelor Riturului Secret Suprem ce ar fi alcătuit legăturile liturgice ale francmasoneriei centralizate de grad înalt. Albert Pike ar fi numit ordinul în onoarea lui Bafomet ce era sub paza primului său consiliu suprem istoric, "Ritul paladian (sau paladist) nou și reformat" sau "Noul Paladiu reformat".

Toate aceste indicii au fost prezentate de Edith Starr Miller într-o carte publicată în 1894 de un pocăit de gradul 33 din francmasonerie, Domenico Margiotta. Ritul paladian pentru care Lady Queenborough recunoaște și alte surse francmasonice, nu este nicidecum o invenție a celebrului Léo Taxil. De fapt, Margiotta nu știa nimic despre supraloji, deși descrie acest misterios ordin nou al Riturului masonic "paladin", ce depășește cele 33 de grade uzuale, cu loji numite "triumghiuri". Acest rit se practica odinioară ca și astăzi, în supraloajile ultrasecrete.

Pe ce se sprijină presupunerea noastră?

După revelațiile lui Magaldi (pag. 23 & 382), Giuseppe Mazzini, ca și distrugătorul statelor pontificale în 1870, Giuseppe Garibaldi (1807 - 1882), era membru al supraloajii "Thomas Paine".

Întrucât Mazzini - mason de grad foarte înalt - îl considera pe Pike drept o mare "autoritate spirituală", i-a cerut redactarea noului "rit" secret și a împărțit cu acesta puterea asupra "masoneriei mondiale". Nu putem decât să deducem că Pike aparține a aceleași loji de origine, chiar dacă Magaldi și colaboratorii săi nu îl includ în lista lor privind primii membri ai lui "Thomas Paine"...

Albert Pike, mare mason al supraloajilor, a fost și "Papa" masoneriei mondiale, dotat cu o "autoritate dogmatică". El i-a adus "Ritul paladin" ultrasecret, fără nici o îndoială, întreaga sa natură satanică.

Și cu diverse ocazii acest "dogmatician" șef al lojilor celor mai înalte și mai secrete explicase deja atât de bine în ce consta adevăratul nucleu al "doctrinelor de inițiere" francmasonice cele mai secrete. Într-un pasaj din *Morals and Dogma* (Morale și Dogme), Pike scrie:

"Lucifer, purtătorul de lumină, Lucifer, fiul dimineții! Oare el este cel ce aduce lumina cu strălucirea ei nemărginită, ce orbește sufletele slabe și egoiste? Să nu ne îndoim de aceasta!"

Pike a stabilit într-un mod foarte detaliat dogmele satanismului proprii francmasoneriei celei mai înalte în celebra sa lucrare *Instructions* (Instrucțiuni), pe care a trimis-o pe 14 iulie 1889 celor 23 de consilii supreme (cele mai înalte ale întregii francmasonerii mondiale), la data celei de-a o sută aniversări a căderii Bastiliei, ce a marcat începutul revoluției zise "franceze"...

Desigur, paginile *Instrucțiunilor* erau secrete. Ele nu sunt cunoscute decât datorită cărții unui mason francez de grad înalt, în care acestea sunt citate literalmente, și pe care Lady Queenborough le-a tradus în engleză (46):

"Ceea ce trebuie noi să spunem mulțimii este că noi adorăm un Dumnezeu, dar acesta este Dumnezeu pe care îl adorăm fără superstiție. Vă spunem acestea vouă, Mari Inspectori Generali Suverani, pentru ca voi să le puteți repeta fraților de gradul 32, 31 și 30: religia masonică ar trebui să fie menținută în puritatea doctrinei luciferiene de noi toți, cei inițiați în gradele înalte. Dacă Lucifer nu ar fi Dumnezeu, oare Adonai (Isus, Dumnezeu creștinilor) l-ar fi calomniat, adică s-ar fi obosit el să răspândească informații false și periculoase despre el? Da, Lucifer este Dumnezeu, și din nefericire Adonai este și el Dumnezeu. Așadar, legea eternă este că nu există lumină fără umbră, frumusețe

fără urătenie, alb fără negru, deci absolutul există sub forma a două divinități : obscuritatea este de folos luminii pentru a-i servi de măsură, după cum soclul este necesar statuii și frâna locomotivei. Într-un joc de forțe comparabile nu ne putem sprijini decât de ceva ce oferă o rezistență. Prin urmare, universul este ținut în echilibru de două forțe: forța de atracție și cea de respingere. Aceste două forțe există în fizică, în filozofie și în religie. Iar realitatea științifică a dualismului divin este dovedită prin apariția polarității, precum și prin legea generală a simpatiei și a antipatiei. Din acest motiv, discipolii lui Zoroastru și cei ai gnosticilor – manicheenii și templierii - au recunoscut sistemul celor două principii divine drept singura concepție metafizică logică, acestea nefiind nicicând în contradicție unul cu altul, și nici nu pot fi considerate unul mai slab ca celălalt."

"Astfel, învățământul satanismului e o erezie; iar *religia* adevărată și pură este credința în Lucifer. Iar Adonai este contrariul ei. Lucifer este deci Dumnezeuul luminii și al binelui, ce luptă pentru omenire, împotriva lui Adonai, dumnezeul tenebrelor și al răului."

Această logoree hidoasă, inspirată de infernul însuși, este dintr-un punct de vedere filosofic ușor de demonstrat ca fiind contradictorie și fundamental eronată. Ea este total opusă revelației biblice divine. În afară de asta, ea este expusă cu o aroganță teribilă. Ea este ultimul secret al masoneriei de grad înalt. Restul învățămintelor de inițiere devine tot mai clar, din grad în grad, până la această revelație.

Această realitate ne aduce la actualitatea prezentă, în fața unui Magaldi care nu vrea să păstreze acest secret. Însă nu disimulează el oare în același timp partea cea mai importantă a muncii sale de cercetător în serviciul supraloajilor: transformarea pe cât se poate de discretă a religiei lui Adonai (creștinătatea) în religia lui Lucifer, o transformare care nu poate fi operată în mod imprecipabil decât dacă sunt atrași de partea ei episcopi, cardinali și papi printr-o inițiere absolut secretă, mai întâi în lojile cele mai înalte, iar apoi în supraloaji?

Ioan al -XXIII-lea a fost primul papă pe care supraloajile l-au primit în rândurile lor, înainte de a-l întrona la Vatican cu ajutorul cardinalilor, și ei inițiați. O informație pe care Magaldi și colaboratorii săi au îndrăznit să o dezvăluie.

Cei doi pseudopapi, "Paul al -VI-lea" și "Ioan-Paul al II-lea" au accelerat ceea ce "papa" Roncalli (Ioan al -XXIII-lea) începuse cu mare grijă. Aceștia ne-au fost prezentați doar ca paramasoni.

Pseudopapii actuali, Ratzinger și Bergoglio, au participat la această transformare către un pseudocatolicism masonizat, deși ei rămân pe deplin necunoscuți în analizele lui Magaldi și ale colaboratorilor săi.

Nu este acesta extrem de frapant?

Singură ziarista Laura Maragnani, care nu este "oficial" inițiată, care nu a citit decât manuscrisul cărții și s-a întreținut personal cu Magaldi, a comunicat elementele următoare asupra lui Ratzinger și Bergoglio:

"Iar excomunicarea a fost repetată de mai multe ori, de către alți papi, dintre care penultimul (pseudopapa) Joseph Ratzinger, pe când era în fruntea congregației pentru doctrina credinței, și în ciuda prezenței alături de el a numeroși cardinali și prelați ai Vaticanului ce erau membri în supraloajile "Ecclesia", "Ioannes", "Cristofor Columb" și încă altele.

Pe 27 aprilie 2014, actualul fals-papă Francisc i-a beatificat pe francmasonul "progresist" Angelo Roncalli și pe "paramasonul conservator" Karol Wojtyła alias IP2. Laura

Maragnani notează cu o mirare ipocrită, prin fraze deosebit de aluzive că "la Vatican există oameni care au remarcat în legătură cu asta o oarecare armonie între Francisc și un alt papă, descris drept francmason, *fratele* său de lojă, Ioan 23. La fel este și cu folosirea cuvântului "fraternitate" de către papa Francisc, vocabulă ce are un gust de revoluție "franceză", în loc de "înfrățire", mai evanghelic."

"Trebuie să reținem că jumătate din francmasonii lumii privesc astăzi noua curte a "papei" Bergoglio cu o mare speranță. Mai ales cu speranța ca excomunicarea [pentru apartenență la francmasonerie] să fie în cele din urmă îngropată în arhive." (pag. 30)

Cine este acest Bergoglio? Un francmason, succesorul supramason al lui Roncalli, alias "papa" Ioan 23? Firește, Magaldi și cei patru coautori ai săi nu merg mai departe de această revelație, fiindcă transformarea treptată a vechii adevărate biserici a Omului - Dumnezeu, Isus Hristos, în biserica lui Lucifer, a fost prevăzută fără nici o îndoială în lojă. Iar fără cultura secretului munca lojilor ar fi destinată eșecului.

Ca șef spiritual al masoneriei mondiale, Pike împărțea puterea cu șeful secular Mazzini: la sfârșitul timpurilor, pseudopapa pseudocatolic - șeful spiritual al omenirii - va împărți puterea asupra "lumii unice" masonico-luciferiene cu tiranul mondial numit "Maitreya". Însă a împlini aceasta în mod deschis și fără subterfugiu este pentru moment imposibil!

Și în mod evident, din același motiv, loja originală "Ecclesia" este cea care, în întreaga carte a lui Magaldi, este cel mai puțin citată, în total de patru ori printre cele 36 de supraloji.

La pagina 29 ea este doar menționată; la pagina 30 Maragnani ne spune că aceasta avea numeroși inițiați la Vatican ce proveneau din Conciliu chiar și sub Ratzinger - prefect al Congregației pentru doctrina credinței, dar că numele ei rămâne mereu foarte discret. La pagina 163 aflăm de la Magaldi că supraloja "Ecclesia" este "rezervată cu deosebire preoților și prelaților", chiar dacă în mod excepțional "ziaristul eseist, doctorand universitar și editor" legat de New Age (Epoca Nouă), Norman Cousins (1915 - 1990) a aderat la ea. Este singurul nume de laic pe care îl putem cita!

La pagina 149 se spune că loja "Ecclesia" operează "peste tot pe planetă", în toate organizațiile ecleziastice, după modelul ordinului ebraic B'nai B'rith. Și aici încă lipsesc referințele. Cu toate acestea, la pagina 149 există nota 2 de subsol în care este citată loja "Ecclesia".

Magaldi continuă: "Pe baza unor referințe îndoielnice și imprecise, francmasonul de la P2, Carmine - supranumit "Mino" - Pecorelli (1928 - 1979), a publicat, în mod înșelător și minimizant, în săptămânalul său *OP - Osservatore Politico*, o informație în avantajul Cronicilor sale."

Se pare că Magaldi spera ca această informație să nu readucă unele amintiri majorității cititorilor săi. Mai mult, el nu indică data acestei publicații "pecoreliene". "Lista Pecorelli" a apărut în 1978. Ea a fost cauza, câteva luni mai târziu, a morții lui Pecorelli. Această listă a fost tipărită de atunci de ziare catolice tradiționale. Găsim acolo 121 (11x11!) nume de cardinali, de episcopi și de numeroși prelați, în parte italieni, activi în chiar inima Vaticanului, prezentați cu data de adeziune și numărul lor matricol. Faptul că era vorba despre loja ultrasecretă și supranațională "Ecclesia" era fie necunoscut de masonul obișnuit ca Pecorelli - căruia se pare că i se comunicase lista, fie Pecorelli o știa de la informatorul său.

Pretinsa "înșelătorie" semnalată de Magaldi ar putea fi legată de faptul că dezvăluirea lui Pecorelli includea și mai mulți membri ai altor supraloji. De exemplu, un anume

"Marcinkus, Paolo" era înregistrat cu data sa de intrare în " Three Eyes " , "21/08/1967" . După Magaldi , această supraloajă exista deja , chiar dacă "oficial " a fost fondată în 1968 (47) .

Magaldi ne mai spune că în afară de " Three Eyes " , celebrul arhiepiscop Paul Marcinkus este membru și în supraloaja " Ecclesia " .

Revelațiile făcute de Magaldi și colegii săi asupra Vaticanului , în mod atât de rușinos și indirect, nu pun în nici un fel în pericol mașinațiile actuale ale lojilor la Vatican, și nici din episcopatele lor din întreaga lume . "Lista Pecorelli" avea déjà în octombrie 2014 treizeci și șase de ani, și practic nici unul dintre masonii cu funcție înaltă afiliați la supraloaja " Ecclesia " nu mai făcea parte din lumea aceasta ! Iar printre sutele de membri activi astăzi, nu e comunicat nici un singur nume de către Magaldi .

Franchetea francmasonului de grad foarte înalt Gioele Magaldi are deci - în ciuda numeroasele sale afirmații – anumite limite . A vrea cu adevărat să reveleze adevăratul scop, radical anticreștin, satanic , al întregii politici a supraloajilor, precum și numele celor care , ca "oameni ai bisericii" (și chiar prinți ai bisericii , chiar papi) cooperează actualmente în secret pentru realizarea sa pe cât de repede posibil, ar însemna distrugerea muncii de furnică îndeplinite de francmasoneria seculară, o muncă efectuată timp de secole .

În plus, noua politică masonică a lui Magaldi a eșuat din pricina altor obstacole insurmontabile . Vom vorbi ulterior [într-un viitor volum] de foarte recentul său proiect , ambițios : fondarea unei a 37-a supraloaji .

Magaldi a vorbit despre acest proiect de câțva timp pe site-ul lui "Grande Oriente Democratico" . Supraloaja sa trebuia să se numească " Paine cu Daltele " , o locomotivă nouă și puternică pentru trenul supramasonic care își pierde vigoarea de decenii , și care ar avea obiectivul de a servi facțiunea " democratico- progresistă " a supraloajilor și mai ales - fiți atenți - "pentru a stabili norme complet noi și nemaivăzute înainte " . Desigur, întreprinderea va fi supranațională , dar în loc de a fi ultrasecretă, ea va fi întrutotul publică !

În orice caz, iată primele trei puncte din cele opt ale preavizului din 17 octombrie 2014 pe care le veți citi cu cea mai mare uimire :

1. Supraloaja "Paine cu Daltele " va avea o existență publică , clară și nesecretă , neascunsă, contrară supraloajilor - fie ele progresiste sau moderate, conservatoare, reacționare sau mixte , toate disimulate în dosul ecranelor protectoare și a paravanelor , așa cum le-au folosit asociațiile paramasonice de dimensiuni regionale , naționale, continentale sau mondiale .
2. În acest scop, supraloaja "Paine cu Daltele" va depune prin propria sa autoritate statutele constituirii sale juridice laice, în asociere cu autoritățile statale competente ale țărilor în care vor fi active grupările sale, inclusiv anuarul actual al membrilor săi .
3. "Paine cu Daltele" va iniția în lucrările sale masonice atât cetățeni profani cât și inițiați (*surori și frați* care au trecut deja printre coloanele lui Iachin și Boaz în alte loji, acceptând astfel principiul apartenenței multiple) ; vor fi de asemenea admiși francmasonii aparținând altor loji și comunității masonice . Aceștia vor putea astfel trăi existența masonică fără nici o disimulare nici confidențialitate, ci mai degrabă *lăudându-se* în mod public cu propria lor identitate și afiliere masonică, fiind pivotul unei activități civile și metapolitice în lumea profană , pentru beneficiul și progresul omenirii și pentru onoarea Marelui Arhitect al Universului .

Toate aceste bune intenții par prea frumoase pentru a fi adevărate, adică masoni de grad înalt să poată opera la lumina zilei.

"Viermele din fruct" se află în ultima frază! Desigur, greu de recunoscut de toți cei slab informați ce nu înțeleg cine e acest "Mare Arhitect al Universului", și pentru ce "onoare" va lucra noua supralojă a lui Magaldi.

Albert Pike, așa cum am arătat, era pe cât se pare afiliat la aceeași lojă "Thomas Paine" din care Magaldi își extrage noua sa fundație. În dosul Marelui Arhitect al Universului se ascunde "Lucifer, dumnezeul luminii și al binelui"! Magaldi aderă la această învățătură în mod exemplar, păstrând secretul, deși promite că vrea să lucreze "la lumina soarelui".

Magaldi continuă prezentarea proiectului său:

4. "Paine cu Daltele" va putea primi de asemenea în vizită de bun venit surori și frați și simpatizanți în timpul adunărilor rituale și informale, care, din diverse motive fortuite și personale, ar avea propria lor identitate masonică. În acest scop vor exista două parole diferite: una pentru membrii publici și deci valizi în întregime; alta pentru vizitatori și simpatizanții secreți, care vor contribui doar indirect la inaugurarea filantropică, civică și metapolitică a obiectivelor lui "Paine cu Daltele".

Principiul respectării secretului, de abia abolit (însă anunțat în sunet de trompete) e din nou introdus pe ușa din spate! Ne putem bineînțeles închipui fără greutate că noua lojă publică "Paine cu Daltele" înțelege să fie acreditată drept cea de-a 37-a supralojă de celelalte 36 de supraloji.

O asemenea recunoaștere presupune totuși posibilitatea – pentru membrii celorlalte supraloji - de a i se alătura sau cel puțin de a întreține contacte personale strânse cu aceasta, fără ca totodată să-și facă publică identitatea masonică ultrasecretă.

În rezumat, această francmasonerie ar fi în pură contradicție cu ea însăși. "Căci oricine face rău, urăște lumina de teamă ca să nu-i fie blamată lucrarea." (In. 3, 20) Gioele Magaldi nu poate scăpa nici el!

Este ceea ce demonstrează supralojile "progresiste" și *fratele* lor, Gioele Magaldi. Acestea se mobilizează acum tot mai mult împotriva facțiunii "conservatoare" și "reacționare" a supralojilor, pentru a încerca să își impună propria lor concepție despre "democrația" și "progresul" luciferian, înspre o victorie definitivă; acestea sunt zorile tiraniei mondiale (48).

Francezul Pierre Gripari a ilustrat-o acum 40 de ani printr-o parabolă foarte potrivită reprodusă aici integral sub titlul "Marele emancipator" (49).

- *Dacă nu mă înșel, sunteți un virus al cancerului?*

- Da, da, așa mi se spune, dar mărturisesc că eu nu atașez o valoare excesivă acestei denumiri. Sincer, o găsesc nepoliticoasă și aproape defăimătoare.

- *Presupunând că ați avea de ales, cum v-ar plăcea să vi se spună?*

- Ei bine, de fapt eu sunt un emancipator al celulelor.

- *O, e foarte interesant! Ce vreți să spuneți mai exact prin aceasta?*

- Ei bine, de fiecare dată când intru într-un organism încerc să introduc idei noi, un mod de viață diferit. Altfel spus, eu emancipez, eliberez. Cunoașteți cu siguranță deviza mea.

- *Da, dar ați avea amabilitatea să o spuneți publicului nostru?*

- Ei bine, deviza partidului nostru este următoarea: "celule ale tuturor organelor, emancipați-vă!"

- *Fiindcă după dvs. celulele trebuie...*

- Nu vă puteți închipui starea disperată de sclavie pe care trebuie să o îndurați și la care

sunteți condamnat . De exemplu, închepuiți-vă că sunteți o celulă tânără . Credeți că veți putea vreodată să vă alegeți rolul ? Niciodată ! Dacă părintele dvs . este o celulă hepatică , dvs. sunteți condamnat să fiți o celulă hepatică tot restul vieții . Dacă celula dvs. mamă este o fibră musculară și dvs. veți fi o fibră musculară toată viața, chiar dacă aveți ambiția să transportați oxigen ca globulele roșii . Aceasta este o tiranie dezgustătoare . Sufocantă ! Aspirațiile dvs. cele mai sincere vor fi zdrobite, distruse, pulverizate ! E o rușine ! În mijlocul secolului XX ! Aceasta trebuie să înceteze .

- *Sunt de acord cu dvs, nu putem accepta o asemenea stare . Dar ce faceți dvs. ?*

- Eu explic celulelor tinere cauza și natura aservirii lor barbare . Le spun cum să zdrobească aceste lanțuri nedrepte . Pe scurt, vă ajut să atingeți o stare de conștiință superioară .

- *Trebuie că e ușor .*

- Nu pe atât de ușor pe cât credeți ! Dacă ați și numai cât de puternice sunt lanțurile create de organism ! Să luăm de exemplu influența celulelor mamă și presiunea pe care o exercită asupra celor tinere ,greutatea sistemului . Mai e și redutabila poliție limfatică, implacabilele celule albe .

- *Ce fac deci celulele albe ?*

- Ei bine, primele celule tinere eliberate sunt fagocitate fără milă , devorate, distruse .

- *Dar atunci ce se întâmplă ?*

- Datorită masei, doar prin mase . Din nefericire , cei ce sunt primii ajunși sunt totdeauna sacrificați . Dar sacrificiul lor nu e în zadar . Amintirea lor rămâne în inima celor ce supraviețuiesc . Mișcarea se mărește , își dezvoltă o structură . Apoi într-o zi, vine revoluția ! Tineretul unui organism se emancipează masiv, se naște o tumoare .

- *Asta trebuie să fie minunat !*

- Da, e foarte emoționant când vedem cum o întreagă nouă generație se îndepărtează de la tradiție , de la compulsi, de la tabuuri, se entuziasmează și se unește în dragostea frățască, ca să creeze viitorul !

- *Aceste celule tinere sunt deci libere să-și urmeze propria lor cale . Dar ce cale alegeți dvs. ?*

- Ei bine, în general ele refuză să se specializeze . În loc de a schimba lanțurile actuale cu altele, ele preferă să le abolească complet . Ele se multiplică liber și rămân nediferențiate , autonome și polivalente .

- *Și atunci ?*

- Atunci mișcarea ia amploare, atinge organelle și cucerește corpul întreg . Este vorba despre absența completă a constrângerilor ; e o zi mare, o sărbătoare .

- *Iar organismul moare .*

- Da, organismul moare într-un mod potrivit și normal . Un organism nu e nimic altceva decât unealta dictaturii celulelor cerebrale . Aceste celule sunt degenerate, sterile, parazitare și incapabile de a se reproduce . Subzistența lor se datorează în mod singular aservirii și exploatării cu cruzime a milioane de alte celule printr-o muncă plictisitoare și inutilă . Sistemul actual e conceput numai pentru profitul și satisfacția celulelor cerebrale .

- *E adevărat . Așadar dvs. condamnați celulele nervoase la moarte ?*

- Nu, noi dăm de ales . Ele pot alege să se adapteze cu fidelitate noii stări de lucruri refuzând să trăiască cu tovarășele lor și alăturându-se unei fraternități libere și nediferențiate .

- *Faceți dvs. asta ?*

- Nu, în majoritatea cazurilor ele preferă să moară . Dar nu asta e grija noastră .

- *Stați puțin, am o problemă . Dacă corpul moare , asta înseamnă moartea tuturor celulelor ,*

inclusiv a celulelor ce au fost eliberate . După cum ați auzit, unele persoane au ajuns la concluzia că dvs. nu sunteți un emancipator al celulelor, dimpotrivă, le conduceți la distrugere .

- Minciuni ! Celulele eliberate pot supraviețui cu ușurință organismului . Uitați-vă pur și simplu la bacterii sau la amibă . Dacă celulele eliberate mor este pentru că nu sunt destul de libere ! Trebuie să admitem că până în prezent rezultatele au fost negative. "De ce ? " ați putea întreba . Pur și simplu din cauza reflexelor vechi, a vechilor automatisme , a vechilor temeri . Până în prezent emanciparea nu a fost nicicând completă , a fost mereu sabotată , înjunghiată pe la spate . Trebuie așadar să muncim mai mult , să nu încetăm nicicând de a educa și de a fi mereu pregătiți să reîncepem . În interiorul organismului se nasc mari speranțe , și necez celor ce încearcă să oprească progresul !"

Această ultimă frază despre "virusul cancerului " rezumă de minune credo-ul absurd al lui Magaldi și al întregii sale facțiuni "progresiste" a supramasoneriei . În vreme ce aceasta continuă să vrea să "suprime toate constrângerile", omenirea pretins "eliberată " cade ca un fruct copt la picioarele viitorului tiran mondial " Maitreya - Antihrist" .

Paradoxul paradoxurilor, francmasonul de nivel foarte înalt Magaldi și ceilalți inițiați cu același grad cunosc această realitate .

Pentru a o demonstra, să ne întoarcem pe scurt la organizarea paramasonică a "Societății teosofice" fondată de marea masoană Helena Blavațky (" Thomas Paine", "Parsifal ") și urmată de Annie Besant (" Thomas Paine") . Ambele sunt complimentate în mod revelator de către Magaldi drept surori de lojă "progresiste"...

Teosofia s-a divizat în două grupări disidente chiar de la început (1895) . Incontestabil, cea mai importantă dintre acestea era și este mereu "Lucis Trust", ce există încă în zilele noastre și care este extrem de activă . Ea a fost fondată de masoana Alice Bailey și condusă după moartea ei în 1949 de către cel de-al doilea soț al său până la decesul acestuia în 1977 , Foster Bailey , francmason de gradul 33 .

Școala Arcane, fondată de asemenea de cei doi Bailey în 1923 și "mereu influentă " [1989] a fost și ea " finanțată " până azi de "Lucis Trust", și își are cartierele generale la New York, Londra, Geneva și Buenos Aires .

Una dintre numeroasele suborganizații ale lui "Lucis Trust" este World Goodwill Group (50) [Grupul Bunăvoinței Mondiale], fondat în 1932 . Învățămintele sale New Age și esoteric sunt difuzate prin plachete, broșuri așa ca *World Goodwill Newsletter* și *World Goodwill Commentary* . Acestea sunt legate cu deosebire de Națiunile Unite .

O organizație proprie conectată la Bailey este Institutul de sinteză planetară de la Geneva . O notiță de prezentare a acestui grup spune : " Institutul de sinteză planetară a fost fondat pe 19 mai 1981 și celebrează sărbătoarea lui Wesak (51) . Acest institut are ca scop crearea unei rețele care să înglobeze toate relațiile umane . " Institutul lucrează cu 250 de grupări în peste 30 de țări . Benjamin Creme, pictor scoțian , teosof și discipol al lui Bailey străbate lumea din 1975 și proclamă venirea noului Hristos , ce ar trebui deja să trăiască printre noi . Creme nu l-a văzut încă pe noul Domn Maitreya , însă e constant în legătură telepatică cu el . Titularul drepturilor de autor (copyright) este "Institut for Planetary Synthesis" (IPS) .

Ori, în cartea sa, Magaldi raportează că Blavațky s-a alăturat supralojii ("neoaristocrate" și "reacționare") " Parsifal " după expulzarea ei din " Thomas Paine", "democratică și progresistă " :

" Aceste cercuri masonice au însărcinat anumiți cofondatori - în colaborare cu Blavațky - să se ocupe de creșterea și expansiunea Societății Teosofice la scară mondială ." După

trei capitole citim : " Cu aderenți celebri și influenți ce trebuiau mai apoi să aparțină diverselor secțiuni naționale și la Gotha internațional al Societății Teosofice - printre stabilimente, filiale , grupuri separate, regrupări și diverse publicații polemice , în prima linie (!) s-ar găsi francmasoni și francmasoane, alături de personalități interesate de ezoterism , dar care să nu fi trecut prin inițierea francmasonică ."

Se identifică trei elemente :

- 1) Magaldi nu precizează dacă acest proiect a fost mai întâi un proiect masonic "democratic" (" Thomas Paine") sau " oligarhic " (" Parsifal ").
- 2) Pentru Magaldi acesta este punctul central al proiectului masoneriei de gradul cel mai înalt, dacă nu, la ce ar servi teosofia la scară mondială?
- 3) Toate facțiunile teosofiei ce păreau a fi în dezacord complet cu lumea exterioară au fost mereu (și sunt) sub conducerea și controlul masonic de cel mai înalt nivel . Această constatare este valabilă fără nici un dubiu pentru cele mai importante două grupări paramasonice, "Lucis Trust" și ramura sa de propagandă foarte activă actualmente la nivel mondial , "Share International " .

De altfel, în loc de a edita rapid volumele anunțate, Gioele Magaldi a făcut promovarea singurului volum disponibil al revelațiilor sale , și aceasta de mai mulți ani , mai întâi în Italia, iar mai recent, în Marea Britanie . Pe 19 februarie 2016 și-a prezentat cartea în timpul unei conferințe publice la Londra . Unul dintre corespondenții noștri, care s-a dovedit a fi un compatriot de-al lui Magaldi - pe cât se pare catolic - a aflat la timp și a putut să meargă la adresa indicată . Mai apoi el a avut ocazia să vorbească cu Magaldi în italiană câteva clipe și i-a pus câteva întrebări mai precise, iată sinteza :

" I-am cerut părerea asupra revistei *Share International* , un organ al lui "Lucis Trust", care anunță de mai mulți ani apariția mai mult sau mai puțin iminentă a unei persoane care se numește Maitreya și a cărei venire se presupune că ar aduce o schimbare radicală a condițiilor de viață în lume . Voiam să știu dacă putem considera această revistă drept o publicație de prim plan, mai credibilă decât vasta cantitate de literatură "conspiraționistă", pe care el (Magaldi) a scris-o și a publicat-o fără reale cunoștințe de fond, și care e - cu titlu informativ – ridiculizată și criticată . Domnul Magaldi a răspuns afirmativ , "Lucis Trust" e o societate paramasonică , chiar dacă e dificil de a o clasa clar în categoria "progresistă " , mai degrabă decât în cea "reacționară" . Cât despre revista *Share International* , aceasta putea fi luată în serios , deși Magaldi se considera incapabil de a-și asuma răspunderea a tot ce era publicat acolo . Când am menționat faptul că Maitreya părea cel puțin să fie o personalitate respectată ce întâlnea adeseori conducători și alte personalități importante din lumea întreagă , Magaldi n-a încercat în nici un fel să-l discrediteze , și nici persoanele ce îi anuțau venirea . Deși a rămas evaziv (privindu-mă în ochi și limitându-se a repeta "da,da " ...) , el a afirmat că întreaga afacere era absolut gravă (52) ."

În consecință , Magaldi și frații săi din supraloji știu foarte bine că venirea unui singur conducător totalitar la nivelul întregii lumi în loc de "democrație" este la ordinea zilei . Ei susțin acest obiectiv ce pare complet opus concepției lor "liberale" și " progresiste" .

"Lucis Trust" și organismul său, "Share International" , urmează o abordare pe două niveluri într-un mod foarte inteligent . Acestea atacă (aproape) tot ce atacă Magaldi și frații săi de lojă "progresiști" : sistemul monetar nedrept cu mecanismul său de interes compus, capitalismul brutal dominant, exploatarea și opresiunea săracilor, lipsa de democrație, etc .

Acestea îl prezintă de asemenea pe Maitreya nu ca pe unul dintre conducătorii lumii , ci doar ca pe o doctrină mondială , ce ar lăsa în întregime " liberul arbitru omenirii " , cu învățămintele sale de vindecare care sunt, cu toate acestea, "necesare" supraviețuirii "întregii planete" . Se pare că ar fi de ajuns pentru a-i liniști pe Magaldi și facțiunea sa . Cel puțin la suprafață . În arierplan , inițiatul cel mai înalt din Sinagoga Satanei nu se poate împiedica să nu se predea Satanei/Lucifer, marele eliberator de toate "compulsiile" morale și religioase , deschizând calea reprezentantului său vizibil pe pământ !

Alice Bailey a publicat cartea "*Initiation Human and Solar* " (Inițiere Umană și Solară) din 1922 în noua ei societate new yorkeză "Lucifer Publishing Company " (puțin mai apoi rebotezată "Lucis Trust"), scriind :

"El este stăpânul lumii, singurul inițiator, el, care e desemnat în Biblie drept "Bătrânul zilelor" și în scrierile hinduse primul Kumara, el, Sanat (= Satan !) Kumara . El este cel ce prezidează în lojile stăpânilor de pe tronul său din Shamballa din deșertul Gobi și care ține în mâinile sale frâiele guvernului (mondial) . Desemnat în unele documente drept "Marele Sacrificiu", el a decis să supravegheze evoluția oamenilor până ce vor fi cu toții salvați într-un mod ocult . El este cel ce se reunește de patru ori pe an cu toți Shoanii și stăpânii și comandă ce trebuie să se întâmple pentru a face să avanseze obiectivele Evoluției . "

Lady Queenborough , citând acest pasaj , a comentat într-un mod sec și pertinent : "Numiți-l Lucifer, satana sau diavolul, e mereu același vechi concept , ce e acum servit din nou sub numele de Sanat sau Kumara (53)."

(46) Queenborough comunică drept sursă A.C. De La Rive , *Femeia și copilul în francmasoneria universală* . Dat fiind că americanul Pike era un geniu al limbilor, vorbind și scriind în 17 - moderne și antice . El ar fi putut să redacteze prima versiune a *Instrucțiunilor* în franceză înainte de a le scrie în engleză .

(47) Cf. *Supralojile* nr. 1

(48) NLG : Minciuna coronavirusului ce avea ca scop instaurarea unei dictaturi mondiale precum și transhumanismul , trecând prin implantarea unui chip RFID a fost impusă de toate mediile "democratice" și " progresiste " . Clanul pedosatanist legat de Statele Unite și de Clintoni atestă această realitate .

(49) Traducere în limba engleză a apariției sud-africane *Impact* din aprilie - iulie 2015 , pag . 18 .

(50) NLG : Acest grup satanist își are sediul la Organizația Națiunilor Unite .

(51) NLG : Extras de pe site-ul "Lucis Trust" privitor la sărbătoarea Wesak sau Vesak : "Sărbătoarea Wesak marchează punctul culminant al anului spiritual, când forțele iluminării asociate cu Budda se revarsă pe planetă . Sărbătoarea Wesak este cunoscută în general drept sărbătoarea lui Budda . Într-o legendă plină de imagini se spune că el își face apariția anual într-o vale izolată undeva în Himalaya în momentul precis al lunii pline din Taur . El apare pentru o scurtă perioadă și organizează o ceremonie a apei în fața marelui său frate, Hristos, și o adunare de adepți și de discipoli . Puterea prezenței lui Budda este atât de mare încât ea nu poate dura prea mult pentru grupul adunat . Momentul apariției sale este caracterizat printr-o foarte mare tăcere, plină de vitalitate și de semnificație . Binecuvântarea lui Budda , canalizată de Hristos , iradiază pe tot timpul adunării și în lume . În timpul acestui punct culminant al anului , serviciul nostru cel mai mare constă în a ne pregăti spiritual pentru energia revărsată pe omenire, și în a

menține conștiința interioară în viața cotidiană, văzându-ne ca pe un canal pur de lumină în armonie cu nota cheie a Taurului : " Văd, iar când ochiul este deschis , totul e luminos . " Obiectivele clarviziunii , ale voinței pure și fericite și ale dispariției dorinței de personalitate se află dinaintea noastră , și pe măsură ce aceste obiective sunt treptat atinse , devine posibil să trăim conștienți în aura grupului spiritual cărora sufletul nostru îi aparține în mod natural .Sărbătoarea Wesak este cu adevărat un efort de grup, o aspirație acumulată pentru a face parte din lanțul Ierarhiei - un mare magnet cosmic - prin care marea spirituală a Taurului și a lui Budda se poate scurge în inimile și spiritele omenești , unificând, și dezvăluind regatul lui Dumnezeu . "

<https://www.lucistrust.org/fr/resources/wesakfestival>)

(52) NLG : Scrisoare personală adresată doctorului Johannes Rothkranz.

(53) Queenborough , *opera citată*, pag. 226.

ANEXA I :

ROMAN ABRAMOVICI SAU LUPTA RUSIEI ÎMPOTRIVA INFLUENȚEI OLIGARHICE

Departate de proiectoarele focalizate pe manifestațiile anti-Putin ce își dublaseră intensitatea înaintea alegerilor legislative din 2 decembrie 2007 ce i-au dat majoritatea absolută stăpânului de la Kremlin, cap de listă al partidului Rusia Unită ,și ca previziune a prezidențialelor din 2 martie 2008 ,este judicios să analizăm starea Rusiei prin intermediul " încoronării " celui mai bogat om din țară (și al 16-lea nabab din lume) , cu un patrimoniu de 19 miliarde de dolari , ce a avut loc în acel an .Cine este deci Roman Abramovici ? Înainte de a ne ocupa de această întrebare să ne amintim că în 2005 revista economică americană *Forbes* estima capitalul deținut de cei 36 de miliardari "ruși" la 110 miliarde de dolari - adică 24% din PIB-ul național rusesc .

În rarele sale fotografii , Roman Abramovici apare sub forma unui bărbat tânăr , neras și prost îmbrăcat ,ce nu afișează nici un semn ostentativ de bogăție .El posedă 3 iahturi enorme ,un abator mare ce se ocupă anual de 300.000 de porci , un Boeing privat ,castele deschise pentru weekendurile lui pe Coasta de Azur ,o rezidență la Londra ,o vilă înconjurată de 420 de hectare de teren în Surrey și folosită drept cartier general pentru gestiunea capitalului său .Iată un destin radios pentru un om a cărui copilărie a fost cu toate acestea dificilă .Născut în 1966 la Saratov și orfan de foarte tânăr ,Roman Abramovici a fost crescut la Uhta în nordul Rusiei de către unchiul său patern Leib Abramovici ce lucra în petrol .La moartea tutorelui său ,Roman Abramovici ce nu avea decât 8 ani , a plecat să trăiască lângă un alt unchi , Avraam .După liceu și serviciul național de doi ani în artilerie ,el a părăsit orașul Uhta plecând în capitală unde notele sale excelente i-au permis să se înscrie la Institutul de petrol și gaze .La începutul anilor 1990 a încercat să lucreze cu întreprinderi ce evoluau în diferite domenii de activitate , de la protecție la producția de pneuri și transportul mazotului din Baltica .Atunci când capitalul său a fost suficient a investit în branșa foarte lucrativă a petrolului.

După anii de criză ce au urmat dispariției URSS-ului și crahul bursier din 1998, Rusia avea să devină după Arabia Saudită al doilea producător mondial de aur negru. În primul semestru din 2007 producția rusescă a atins 243 de milioane de tone, într-o ușoară creștere de 3% în raport cu aceeași perioadă a anului precedent. Abramovici a realizat veritabilă sa penetrare în lumea afacerilor sub aripa lui Berezovski, în 1995. Boris Berezovski, "nașul Kremlinului" după ziaristul Klebnikov (mai târziu asasinat, fără îndoială la ordinele acestuia, dar a cărui eliminare a făcut mai puțin zgomot decât cea a confratelui său Anna Politkovskaia), magnat al presei, proprietar al mai multor canale de televiziune și apropiat de Elțin, a privilegiat intrările politice ale lui Abramovici și a profitat de cunoștințele acestuia în domeniul petrochimiei pentru a-i încredința gestiunea capitalului său. Datorită relațiilor sale în sferele înalte ale puterii și cu doar 200 de miliarde de dolari, tandemul a cumpărat în 1996 grupul Sibneft ce reunea producătorul petrolier Noiabrskneftegaz (petrol și gaz din orașul Noyabrsk) și rafinăria de la Omsk, cea mai importantă din Rusia. În 2003, exporturile de petrol rusesc au crescut, iar Sibneft valora 15 miliarde de dolari. Ideea lui Abramovici a fost pe cât de simplă pe atât de genială. El a incitat statul să grupeze cele două companii și să le privatizeze. Acordul a fost dat de primul ministru Viktor Cernomârdin. În schimb, cei doi oameni au susținut partidul său, Casa Rusia.

Micii acționari au fost escrocați prin cesiunile la preț redus ale lui Sibneft. Întreprinderea revindea filialele, provocând escaladarea prețurilor de vânzare, distrugând astfel costurile pieței, eliminând concurența prin intermediul manipulărilor bursiere, pentru a trage mai apoi întregul profit al unei situații de cvasimonopol. Aporturile financiare ale lui Sibneft au permis cucerirea unor noi părți ale pieței acestui sector de activitate. Duo-ul Berezovski - Abramovici au răscumpărat rafinăriile devenite puțin competitive, rețelele de benzinării. La alegerile prezidențiale din 2000 capitalul societății a servit finanțării noului partid al Kremlinului, Edinstvo (Unitate).

Berezovski și tânărul său asociat și-au întins influența în lumea politică prin recrutarea guvernanților regionali opuși lui Iuri Lujkov, primarul Moscovei și adversarul lui Vladimir Putin. Care, ales președinte, nu a mai suportat politicile lui Berezovski. Prințul s-a debarasat de finaciarul său pentru a preveni orice trădare. Constrâns la exil, fostul "naș" și-a vândut părțile sale din Sibneft, Aeroflotet ORT lui Abramovici, care și-a văzut afacerile dezvoltându-se iar "familia" sa, consolidându-și puterea politică. Cum? Prin contractarea trei ani mai târziu a unei căsătorii de interes cu - pe de o parte - sulfurosul uzbek Mihail Cernoi, fratele lui Lev și David, specialiști în spălarea banilor murdari sovietici, și pe de alta, cu vechiul său prieten Anton Malevski, șeful uneia dintre cele mai puternice organizații mafiotice, grupul de la Izmailovo, identificat de poliția din lumea întreagă. Astăzi, relațiile dintre Abramovici și Berezovski sunt foarte conflictuale. Magnatul presei l-a acuzat pe fostul său delfin de a-i fi escrocat active în valoare de 7,1 miliarde de euro. Iar Boris Berezovski face obiectul unor atacuri repetate din partea administrației Putin care încearcă fără succes să îl facă extrădat.

În decembrie 2000, Abramovici, candidatul Kremlinului, a fost ales în postul de guvernator în Ciukotka, succedându-i unui anume Alexandr Nazarov care, fiind ajutat și de niște plăți pe sub masă, a înțeles cu repeziciune că trebuie să se retragă pentru a nu fi un obstacol în calea pretențiilor oligarhului. Opus unor candidați neînsemnați, Roman Abramovici și-a dus campania cu surle și trâmbițe. El a fost

ales cu 90% din voturi. Ciukotka este partea cea mai septentrională, în estul extrem al Siberiei. Suprafața acesteia este o dată și jumătate cea a Franței, pentru doar 55.000 de locuitori. Cu toate acestea, această regiune în aparență dezmoștenită, prezintă alte avantaje ce l-au convins pe miliardarul rus. Uitată de *perestroika*, ea s-a dovedit a fi un veritabil puț de bogății miniere, saturată de petrol, de gaz, de cărbune, de aur și de tungsten.

Abramovici s-a apucat imediat de lucru. Cu fondurile lui Sibneft a investit în construirea unui spital pe malurile mării Negre pentru a trimite acolo copiii din noul său fief. Imunitatea sa politică servește profitului lui Sibneft: el a făcut să scadă rata de impunere a districtului său de la 14,5% la 3,1%. Dacă agenția de presă rusă Novosti în 26/12/2006 începe să scrie că Ciukotka a cunoscut o creștere reală de care beneficiază toate sectoarele industriei, ale construcțiilor, cel cultural, că produsul regional brut s-a dublat, că veniturile populației aproape că s-au triplat, acest tablou nu ține cont de realitatea profundă, cea a unei populații trăind din artizanat și din pescuit...

Investițiile lui Abramovici, ce se adresau unui număr restrâns de persoane, au contribuit la dezechilibrul restului regiunii care a văzut crescând nevoile sale de consum. În 2006, miliardarul estima că plusvaloarea sa era optimală, și și-a prezentat demisia lui Putin - care a refuzat-o. Să nu ne îndoim că Abramovici avea să știe să se debaraseze de Ciukotka, transformată în regiune economică gata de livrat la cheie. Avea să lase în urmă un morman de ruine pe care le va recupera un alt miliardar sau poate statul rus, cu banii contribuabililor.

Pentru sfârșitul lui 2007 investițiile sale cumulate în regiune au fost evaluate la 1 miliard de dolari. Cât despre nativi, de origine asiatică, e drept că aceștia nu reprezintă nimic. Oligarhie sau Șeptel? Ca majoritatea oligarhilor "ruși", Abramovici aparține minorității evreiești. La cererea lui Elțin, de a cărei fiică, Tatiana Diatcenko, este apropiat, și a lui Putin, fostul său vecin din strada Rublevka, miliardarul l-a finanțat pe Lev Levaev, fiu de hasidimi din Uzbekistan emigrați în Israel, Levaev, "regele diamantelor", a devenit unul dintre marii industriași și financiari israelieni. În articolul *Cum mafia rusească poate prospera în umbra Kremlinului* (Cf. *Le Monde* din 27/11/2002), Vladimir Ivanidze și Sophie Shihab scriau că Abramovici l-a ajutat pe Levaev să monopolizeze exportarea diamantelor din Angola (țară ce beneficia de vânzarea de arme ale unui alt oligarh "rus", Arcadi Gaidamak, de acum titularul unui pașaport angolez). Boris Berezovski și Mihail Cernoi l-au susținut pentru crearea Federației comunităților evreiești ale CSI (Comunitatea statelor independente), folosită de Kremlin în campania sa împotriva fondatorului Congresului ebraic al Rusiei, Vladimir Gusinski.

Însoțindu-l pe Ariel Sharon cu ocazia ultimei sale vizite în Rusia din 5 - 7 octombrie 2003, Levaev a organizat un mare dineu la Moscova, la care Roman Abramovici a ocupat un loc de onoare. 1998, care a fost un an funest pentru Bursa rusă, a permis oligarhiei să facă tabula rasa privitor la cel mai mic cost al capitalului și al titlurilor viitoarelor mari grupuri. Biroul de urmărire a Operațiilor de privatizare rusești s-a interesat de societatea Sibneft și a constatat că punerea în vânzare la 100 de milioane de dolari a primelor părți era cu mult inferioară pieței. Acestea erau evaluate la 2,8 miliarde de dolari. Aceasta a contribuit cu siguranță la dividendele suculente ale lui Abramovici, dar mai ales la o pierdere

enormă de către stat, adică 2,7 miliarde de dolari . Statul e foarte generos !

În 2005, Abramovici a obținut o reducere de impozite ,care scad de la mai mult de 1 miliard la 300 de milioane de dolari . În același an, Fondul Monetar Internațional a acordat Rusiei un credit de stabilitate din care 4,8 miliarde de dolari au dispărut . Sediul Sibneftului ,întreținerea lui Abramovici, instalat la Montreux în Elveția a făcut obiectul mai multor anchete infructuoase (*Zur Zeit* din 16 - 22/11/2007). Privitor la plasamentele sale, în 2002 Abramovici a început să vândă acțiunile sale rusești ,adică 26% din Aeroflot ,25% din Rusal și 37% din Pkw Holding Ruspromauto . În 2003 și-a dublat dividendele pe Sibneft la 2,5 miliarde de dolari ;și vinde doi ani mai târziu 72% din părți lui Gazprom și 25% lui Rusal -cel de-al doilea mare grup de aluminiu din lume ,condus de un alt oligarh , Oleg Deripaska , care s-a însurat cu fiica lui Valentin Iumakev , ginerele lui Boris Elțin . Abramovici a realizat pe Sibneft o plusvaloare de 14,9 miliarde de dolari . El mai participă pentru 3 miliarde de dolari,adică 41% din părți, la grupul siderurgic Evraz . Ca și cum, speriat de necazurile lui Boris Berezovski, ar fi vrut să se ferească de o lovitură sub centură din partea Kremlinului , afaceristul și-a delocalizat din ce în ce mai mult activitățile în Europa de vest . El este președintele prestigiosului club englez de fotbal Chelsea și proprietarul unei vile de 15 milioane de euro aproape de Salzburg ,precum și al unei case de afaceri la Viena în Kohlmarkt, estimată la 27 de milioane de euro .

În martie 2007 s-a despărțit de soția sa Irina , o fostă stewardesă, care a cerut 8 miliarde de dolari, dar care a trebuit să se mulțumească cu 300 de milioane,adică 2% din averea personală a lui Roman . Tocmai cu ce să facă câteva cumpărături de Crăciun la salonul Extravaganza, piața miliardarilor moscoviți , care s-a derulat la sfârșitul lui noiembrie și care, pentru prima oară în cinci ani, a trebuit, din cauza lipsei de spațiu, să părăsească hotelul Radisson Slavianskaia pentru prestigiosul și imensul manej , clădire în apropiere de Kremlin și construită în 1817 de Joseph Bové , pentru celebrarea celei de a cincea victorii a Rusiei asupra trupelor lui Napoleon . Ce mai simbol !

Extras din cartea lui Laurent Glauzy
Atlas de geopolitică revizuit , vol . 1 (2003 - 2010)

ANEXA II : OLEG DERIPASKA, NOUL "REGE" AL OLIGARHILOR RUȘI

Atunci când pe 10 decembrie 2007 Vladimir Putin susținea candidatura lui Dmitri Medvedev (jurist, fost președinte al consiliului de administrație al Gazpromului - cf. Appendicele prezentei lucrări - și viceprim-ministru) la alegerile prezidențiale din 2 martie 2008, anul 2008 avea să vadă el oare ascensiunea lui Oleg Vladimirovici Deripaska în chip de nou "rege" al oligarhilor ruși, și detronarea lui Roman Abramovici? Aceasta era în tot cazul opinia economiștilor. Cine era Deripaska? În 2002, revista *Forbes* îl plasa în cea de-a 6-a poziție a oamenilor cei mai bogați din lume. Capitalul său este evaluat astăzi între 16,8 și 21,2 miliarde de dolari. Brunet, cu părul foarte scurt, cu privirea aspră, îmbrăcat cu sobrietate, acesta s-a născut pe 2 ianuarie 1968 la Djerjânsk, într-o familie evreiască, precum Abramovici. Orfan ca și acesta, a fost crescut de bunicii săi în regiunea Krasnodar.

Deripaska a ajuns prin forța pumnului. Și-a întrerupt foarte devreme studiile de fizică și chimie de la prestigioasa universitate moscovită Lomonosov, în plus față de cele de economie, pentru a se lansa în afaceri. După căderea URSS-ului, a speculat pe materiile prime. Serviciul național efectuat ca responsabil financiar la Compania militară de comerț și investiții i-ar fi permis înnodarea unor legături durabile și utile cu membri din FSB (ex-KGB) precum generalul Valeri Pavlovici Peșionkin, ce avea să fie șeful securității conglomeratului industrial Basic Element.

În 1991 el a ales domeniul aluminiului. Prețul acestui metal pe piața rusă era atunci de 70 de dolari tona, față de 1.523 de dolari în decembrie 1990 la bursa de la Londra. El va cunoaște o creștere până la 2.600 de dolari tona, pentru a stagna în 2007 în jurul a 2.400 de dolari. Aluminiul este un metal tânăr cu viitor promițător. Datorită câștigurilor realizate la export, Deripaska achiziționează la preț redus mai multe turnătorii. El participă activ la privatizarea uneia dintre florile industriei sovietice, SAZ-ul (Uzina de aluminiu Saianski, în Siberia), al cărei director general devine la 26 de ani. În asociere cu TransWorld Corporation a fraților Lev și Mihail Cernoi, acesta cumpără alte turnătorii de aluminiu. Lupta pentru deținerea acestora este deosebit de dură, chiar sângeroasă, marcată atât de reglări de conturi cu kalașnikovul sau cu explozivi, cât și de speculațiile pe piețele financiare. În anii 1990 această ramură de activitate cunoaște mai bine de 100 de morți pe an! Deripaska va ieși învingător din acest "război al metalelor". Când justiția rusă a început să ancheteze asupra turpitudinilor din acest mediu, "marii beneficiari", printre care frații Cernoi, se refugiază în Israel. Nefiind însetată de eufemisme, *Lumea diplomatică* (decembrie 2007) scrie sub pana partizană a lui Jean Radvanyi că Mihail Cernoi, Boris Berezovski și Vladimir Kodorkovski se exilasera atunci când trebuiseră să accepte piețe pentru redresarea țării, pentru ca administrația să nu scotocească în trecutul lor. Autorul deplânge că "o parte a presei ruse amintește în treacăt originea evreiască a mai multora dintre ei!"

Deripaska nu a fost atins de pretinsele operațiuni "mâini curate". El contractă alianțe cu alți oligarhi ce operau în Siberia precum Iskander Mahmudov, specializat în industria minieră, și Roman Abramovici, magnatul petrolului. Se alătură

grupului politico-financiar "Familia Eltân". Așa cum rațiunea și sentimentul se împacă bine, în 1991 acesta se însoară cu nepoata prin alianță a fostului șef al Kremlinului. După date neoficiale acest clan ar fi controlat pe atunci aproape 20% din PIB. În 1994, grație unor judecători concilianți, acesta achiziționează două treimi din acțiunile gigantului rus instalat la Sankt Petersburg, Ilim Pulp Enterprise ce produce anual 2,5 milioane de tone de pastă de hârtie, folosind 49.000 de angajați. În 1996 Deripaska fondă Sibal. În 2000, după o fuziune cu ramura aluminiu a societății Sibneft (la fel de prezentă în petrol și gaz), acest grup va da naștere Rusal-ului (RUSsian ALuminium), al 3-lea producător mondial de aluminiu și *numărul unu* în Rusia. Acesta reprezintă 44% din piața rusă, numără 110.000 de angajați în 17 țări și în 2005 afișa o cifră de afaceri de 6.7 miliarde de dolari. Se cunosc puține detalii despre acea epocă. Din cauza proastei sale reputații, a legăturilor sale cu frații Cernoi, el nu va fi invitat la cel de-al 31-lea Forum Economic Mondial din ianuarie 2001 de la Davos. Mihail Cernoi îi va cere prin intermediul presei ruse și britanice suma de 3 miliarde de dolari, la care estima că avea dreptul în virtutea unui acord asupra vânzării a 20% din Rusal. Ca și Abramovici cu Berezovski, Deripaska profită în 1997 de absența fraților Cernoi și a foștilor săi stăpâni ce au cunoștințele lor în justiție pentru a cuceri alte părți ale pieței. Ajutorul prietenului său Anatoli Ciubais este determinant. Fost membru al Partidului Comunist, acesta este clasat în 2004 de *Financial Time* drept al 54-lea cel mai influent om de afaceri din lume. Figură a Enciclopediei evreiești a Rusiei, Ciubais este considerat drept o personalitate inevitabilă a politicii interne rusești. Acesta este și șeful monopolului rus al electricității, UES. Politica sa de privatizare, urmărirea juridică pe care le întreprinde, obligă întreprinderile în dificultate la vânzare. În 2006, Ivan Mironov, fiu al fostului ministru rus al presei, Boris Mironov, a încercat să-l asasineze.

În octombrie 2006 Deripaska fuzionează Rusal (66%) cu Sual (23%) al ucraineanului Viktor Felixovici Velkselberg și Glencore (11%) deținută de Marc Rich, un elveto-american foarte dubios. Acest om de afaceri s-a născut în 1934 la Anvers. El a clădit o mare parte a averii sale prin ocolirea embargo-ului Iranului, decretat după luarea de ostatici de la ambasada SUA în Iran în noiembrie 1979. Între 1983 și 2001 Marc Rich figurează pe lista de fugari căutați, Most Wanted, ai FBI-ului. Pe 20 ianuarie 2001, cu câteva ore înainte de a părăsi Casa Albă, Bill Clinton îl grație. În cadrul lui Soci, stațiune balneară, loc de vilegiatură a lui Putin și oraș laureat la Jocurile Olimpice de iarnă din 2014, Deripaska, care și-a construit acolo o luxoasă vilă, finanța un aeroport și un complex sportiv gigantic. El a promis 1,5 miliarde de euro pentru renovarea și transformarea acestei regiuni înverzite. Fondul de stabilitate ridicându-se la 148 miliarde de dolari pentru Rusia este și el prevăzut pentru etapa sportivă și mondialistă. Vice-ministrul finanțelor Serghei Storciak, acuzat de o deturnare a unei părți a acestui buget, a fost arestat recent.

Oleg Deripaska conduce Basic Element, veritabilă mașină de război pregătită pentru cucerirea pieței europene și mondiale, cu o cifră de afaceri anuală ce depășește 9,5 miliarde de euro, având 290.000 de angajați și unde, am văzut, FSB-ul este interesat. Deripaska încarnează cooperarea dintre lumea afacerilor, sfera statului și puterea politică. Basic Element, considerat drept unul dintre cele 7 grupuri nomenclaturo-politice rusești cele mai influente, este repartizat pe 5 ramuri de

activitate în domenii foarte diversificate :Ruspromavto controlează constructorul de automobile GAZ ,Gorkovski Avtomobilny Zavod (Uzina de automobile de la Gorki) , care a scos 51.000 de modele de tip Volga produse în 2006 ,și 170.000 de camioane .În aprilie 2006 ,GAZ cumpăra Daimler –Chrysler pentru 150 milioane de dolari ,producătorul englez de camionete LDV , japonezul Toyota ,iar în 2007 fabricantul canadian de echipamente Magna .Revista germană *Wirtschaftswoche* afirmă că oligarhul rus ar fi interesat de mărcile Jaguar ,Land Rover și Volvo .În construcții ,conglomeratul cuprinde Glavmostroi care ,după controlul societății Rasvitije ,deține o treime a pieței construcțiilor de la Moscova ,numără între altele participații în construcțiile germane cu Hochtief (9,99 %) , austriece cu Strabag (30%) , spaniole cu ACS . Strabag realizează de asemenea 8% din cifra sa de afaceri cu Rusia și 3% cu țările Europei centrale .Basic Element mai este proprietar și în industria avioanelor Aviakor-ului ,în lumea băncii Sojus și în asigurările lui Ingostrach .

Deripaska se preocupă și de domeniul nuclear .Vladimir Putin vrea să construiască 26 de centrale până în 2020 .Tânărul miliardar se află în negocieri avansate cu statul pentru exploatarea zăcămintelor de uraniu în care Rusia este al 4-lea producător mondial .În ce privește omul , acesta nu exagerează . Nu deține vreun iaht ,dar are o vilă de 25 de milioane de lire sterline în foarte luxosul cartier Belgravia al Londrei și o alta în Sardinia .Deripaska pare de neînving .Dar ascensiunea nu i-a fost frânată de anularea vizei americane obținute în 2005 contra a 560.000 de dolari vărsați cabinetului de avocați al fostului senator republican Bob Dole –după revelațiile lui *Wall Street Journal* din aprilie 2007 . Miliardarul nu ar fi cooperat în suficientă măsură cu departamentul de luptă împotriva crimei organizate a FBI-ului .Rusia , unde în fiecare lună se "naște " un nou miliardar ,este în plină explozie .Guru-ul comunicării ,Konstantin Panin afirma : "Veți fi surprinși să vedeți cu ce viteză avansează Basic Element ." Ceea ce este confirmat de Alexandr Puhaev de la Deutsche Bank : "Este în același timp cel mai discret și cel mai activ dintre toți oligarhii ,nu s-a oprit la primul său milion de dolari ,nici la primul său miliard și ,în mod vizibil , va continua ." Dacă ,așa cum afirmă istoricul Moshe Lewin , "revoluția din octombrie a marcat în profunzime istoria celui de-al XX-lea secol " , putem crede că oligarhii unei țări mari furnizoare de materii prime vor tulbura vechile scheme ale economiei mondiale .Contrar statisticilor (previziuni elaborate de pretinși specialiști ,ca într-o simplă logică de joc de șah) , " nepoții lui Lenin " vor înghiți națiunile percepute drept interese geopolitice , simple părți ale piețelor de exploatat .

Extras din cartea lui Laurent Glauzy
Atlas de geopolitică revizuit , vol . 1 (2003 - 2010)

Apendice la anexa II :
Gazprom : aur albastru pentru un stat roșu

Dacă ar fi să judecăm după fastul voiajului în Franța din 29 și 30 mai 2008 al fostului stăpân al Kremlinului, nu ar fi fost ușor să ne dăm seama că începând cu 7 mai, Vladimir Putin nu mai este președintele Rusiei, ci doar primul ministru al noului șef de stat, Dmitri Medvedev. Într-adevăr, Putin – care a ales Parisul pentru prima sa deplasare în străinătate în chip de prim-ministru - a fost primit de șeful statului : el a fost mai întâi invitat la un dineu de către Nicolas Sarkozy la palatul Elysées, apoi l-a întâlnit pe François Fillon cu care a vorbit despre schimburi comerciale și cooperare economică. Acesta s-a dus de asemenea să-i facă o vizită academicianului Maurice Druon - fiind unul dintre admiratorii acestuia - și lui Jacques Chirac care i-a dat în 2006 Legiunea de Onoare (la rândul său, acesta primea de altfel la Moscova pe 12 iunie Premiul de Stat, o înaltă distincție rusă).

Într-o întrevedere la *Monde* din 1 iunie, Putin abordă pe un ton foarte prezidențial chestiunile de politică externă. Linia sa a rămas neschimbată. Pentru el, contrar pozițiilor Franței și SUA, nimic nu arăta că Iranul se pregătea să achiziționeze o bombă atomică. "Iranienii sunt un popor mândru. Ei vor să se bucure de independența lor și să folosească dreptul lor legitim la nucleare. Pe plan juridic, Iranul nu a violat încă nimic." Și ca șef al guvernului rus își reafirmă opoziția față de extinderea NATO : "Extinderea NATO înseamnă ridicarea de noi granițe în Europa, noi ziduri ale Berlinului, de data aceasta invizibile, însă nu mai puțin periculoase."

Dacă Putin se putea exprima atât de liber și putea primi asemenea onoruri în ciuda pozițiilor sale naționaliste, este pentru că Rusia, dispunând de resurse naturale foarte importante, își poate exercita nu fără eficacitate un șantaj la gaz. La fel, este nimerit să ne interogăm asupra importanței Gazpromului, întâia armă a strategiei geopolitice a puterii rusești, căci acest imperiu nu a încetat să crească sub Vladimir Putin, ales președinte pe 26 martie 2000.

Creat în 1992, Gazprom afișează o cifră de afaceri de 46 de miliarde de dolari, produce 548 miliarde de m³ de gaz pe an, numără 396.800 de angajați. Este cea mai mare întreprindere rusă, a patra capitalizare bursieră din lume, după Exxon, General Electric și Microsoft. Această societate publică este primul producător de gaz natural. Ea domnește peste o treime din rezervele mondiale de gaz, reprezentând 8% din PIB-ul unei țări care este primul producător (23%) dar și exportator (34,7%). Sectoarele sale de activitate sunt foarte diversificate. Gazprom - Media controlează ziarele *Izvestia*, *Sem Dnei* și canalele de televiziune NTV, NTV+, TNT. Electricitatea, cărbunele, finanța reprezentată de Gazprombank, nuclearul și producția cinematografică nu scapă monopolului gigantului de gaz. În noiembrie 2003, filiala Gazcom a lansat de la Baikonur doi sateliți de comunicații, Yamal-200. Acest imperiu industrial mai are și propriile sale agenții de călătorii, propunând șederi atractive pentru Israel și Dubai.

Medvedev i-a prezidat consiliul director începând cu iulie 2000. El l-a înlocuit pe Viktor Cernomârdin, prim-ministru între 1992-1998 și astăzi ambasador la Kiev. O nominalizare oportună : 3 dintre principalele conducte ale Gazpromului (Northern

Lights, Brotherhood, Blue Stream), adică 80% din gazul rusesc vândut Europei traversează Ucraina.

La Gazprom nimic nu e rezultatul întâmplării! Și cu atât mai puțin atribuirea posturilor. Majoritatea celor 11 locuri din consiliul de administrație este ocupată de oameni din Kremlin: German Gref, ministrul economiei și al comerțului între 2000 și 2007; Burckhard Bergman, șef al consiliului de direcție al consorțiului german E.ON Ruhrgas, de exemplu. Pe 31 mai 2001, directorul general al Gazpromului, Rem Viakirev, un apropiat al lui Cernomârdin, a fost înlocuit cu Alexei Miller. În vârstă de 39 de ani, prezentat drept un necunoscut, Miller este diplomat al Institutului de finanțe și economie din Sankt Petersburg, unde a lucrat alături de Putin în comitetul afacerilor externe al primăriei.

Vladimir Milov, președinte al Institutului de politică energetică de la Moscova, afirma că Putin controla întregul Gazprom, că lua toate deciziile strategice pentru a evita manevrele de decupare și emergența societăților concurente. Kremlinul deține 50,01% din acțiuni. El este motorul și trage toate avantajele mai ales din lichidități, din devizele străine. În 2006, atunci când în Rusia 1.000 de m³ de gaz costă 49 de dolari, el este facturat 260 de dolari pentru Europa de Vest, față de 130 de dolari pentru Ucraina. Dar totul lasă să se întrevadă creșteri înalte. Reprezentanții Asiei centrale, reuniți pe 11 mai la Moscova, au anunțat pentru 2009 vânzarea gazului lor pentru Gazprom cu "preț european": 270 de dolari la 1.000 de m³ în loc de 130 de dolari actualmente.

Cuplul Medvedev – Miller au pus capăt jefuirii capitalurilor societății. Cernomârdin deturase 5 miliarde de dolari de la Stroitransgaz în beneficiul celor 2 fii ai săi. Acest satelit al Gazpromului e implantat în 15 țări. Specializat în construcția de platforme gazo-petroliere, construiește o a doua rafinărie de gaz și amenajează 5 zăcăminte siriene în virtutea unui contract încheiat în mai 2007 cu societatea publică Syrian Gas Company.

Fondată în 2004, RosUkrEnergo, care exportă gaz din Turkmenistan și din Ucraina spre Europa de Est, este înregistrată în Elveția! Gazprom deține jumătate din acțiuni prin intermediul lui ARosgas Holding A.G. al cărei sediu este la Berna. A doua jumătate din capital este deținută de grupul bancar elvețian Raiffeisen Investment AG aparținând consorțiului Centragas Holding A.G., în spatele căruia găsim doi oameni de afaceri ucrainieni, Dmitri Firtash (45%) și Ivan Fursin (5%). Un veritabil Dedal al lumii finanței! Interesele Gazpromului sunt reprezentate de Konstantin Șnișenko, fost ofițer al KGB-ului de la Sankt Petersburg. Importantă mană de finanțare a agenților de influență ruși, chiar de la ascensiunea sa la putere, primul ministru ucrainian Iulia Timoșenko, impunea negocierea directă a prețurilor sub supravegherea lui RosUkrEnergo. Această inițiativă a căzut cu iuțea la fund. În septembrie 2005, la 8 luni după investitură, Timoșenko a fost destituită de președintele Viktor Iușcenko. Oare ea crezuse că își "rentabiliza" noua sa funcție? Înaintea nominalizării la guvernare, egeria *Revoluției portocalii* fusese urmărită de justiția rusă pentru fraudă, corupere de funcționari, făcând obiectul unui mandat de arestare internațional. Între 1996 și 1997 aceasta se îmbogățise din revinderea gazului natural. În acest moment, veleitățile sale pro-occidentale o fac prezentabilă democratic ...

Sediul lui EuralTransGas este la Budapesta. Această societate exportă gazul Turkmenistanului prin gazoductele Gazpromului. Directorul acesteia nu este un

oarecare . Cofondator al primei societăți private de pompe funebre moscovite , Semion Moghilevici (pe care D. Firtash neagă a-l cunoaște) , cumulează naționalitățile rusă, ucraineană, ungară și israeliană și numără nu mai puțin de 17 identități . În anii 1970, acest naș al Kremlinului se alăturase Lyubertsy-ului , un clan moscovit reputat de a fi escrocat mii de candidați la emigrarea în Israel . În capitala ungară , Moghilevici conducea și fabrica de arme Army Co-op. Ltd.

Grație unei rețele de 463.400 de km, cea mai lungă din lume , Gazprom străbate întreaga Rusie . Aceasta e o veritabilă bază-mamă pentru cucerirea piețelor celor mai inaccesibile . Întinzându-se de la peninsula Yamal în Siberia până la Vyborg , pe istmul Carelia , pentru 2010 este prevăzută o extindere a gazoductului North Stream până la Greifswald, adică 1.200 de km de țevi scufundate în Baltica . Gazpromul este cel mai important furnizor de energie al Germaniei . Cu o capacitate de 27,5 miliarde de m³ , această conductă va fi dublată pentru a deservi Finlanda, Suedia, Țările de Jos și Regatul Unit . North Stream este condus de Matthias Warnig, fost ofițer al serviciilor secrete ale fostei RDG , Stasi . Acesta fusese însărcinat cu recrutarea agenților în Vest, după ziarul *Daily Telegraph* din 27/02/2005 .

South Stream este un proiect concurent al gazoductului Nabucco, susținut de UE dintr-o preocupare de independență a politicii sale energetice . South Stream traversează Balcanii și continuă în Italia . În decembrie 2007 Gazprom a cheltuit 400 de milioane de euro pentru a acapara 51% din acțiunile NIS - compania națională sârbă de petrol . Moscova se angajase să investească în aceasta 500 de alte milioane de euro și să-l plaseze pe frățiorul slav pe acest traseu al "aurului albastru" .

Gazprom controlează și consorțiul Wingas GmbH, filială germană a BASF ; Foldgas și Borsod Chemie în Ungaria ; Beltransgaz în Bielorusia ; rețeaua bulgară ; ENI în Italia ; Pennine Natural Gaz în Anglia . În sânul UE Gazpromul se ocupă de 25% a unei cerințe crescânde . Aceasta este estimată la 33% în 2010 . De altfel, până în 2030 , gazul ar trebui să asigure două treimi din nevoile energetice ale planetei .

Gigantul rus e acționarul majoritar al companiei ArmRosGas, pe care a echipat-o cu instalații cu un diametru de 70 de cm pentru a acoperi necesitățile Armeniei , prin tăierea oricărei posibilități de exportare . Această captare permite spionarea gazului iranian . Cu 28.000 de miliarde de m³, adică 18% din rezervele mondiale , în creștere cu 10% pe an, Iranul este al doilea producător de gaz . 2006 este un an promițător : Gazpromul negociase deschiderea unui gazoduct Iran-Pakistan-India iar Putin semnase un contract pentru legarea munților din Altai de vestul extrem al Chinei în regiunea autonomă a Xinjiang-ului . Era vorba despre o lovitură de maestru ce îngropa dinainte orice perspectivă a unei concurențe a pieței europene . Veleitățile Gazpromului depășesc mările și oceanele . Japonia și SUA sunt viitoarele sale ținte .

Pe 17 martie 2008 , compania petrolieră boliviană de stat YPFB a semnat un contract cu Gazprom pentru explorarea unui zăcământ de gaz natural . O investiție strategică, căci Bolivia exportă celor doi giganți sud-americani : 30 de milioane de m³ de gaz pe zi către Brazilia și 2,5 milioane de m³ suplimentari pentru Argentina . Pe 20 martie, la capătul unei întâlniri cu grupul gazo-petrolier public PetroVietnam , Alexei Miller a propus Vietnamului ajutorul său în exploatarea zăcămintelor de petrol .

În plus față de această strategie de control al pieței mondiale, consorțiul rusesc vrea să creeze o "OPEP a gazului", un cartel care să reunească Kazahstanul, Turkmenistanul, Iranul, Venezuela , Qatarul și Algeria, al cărei Sonatra - un alt gigant al

gazului - afișa cea mai importantă cifră de afaceri din Africa. Temându-se de puterea financiară a Gazpromului, UE a renunțat cu multă ipocrizie la principiul libertăților comerciale. În septembrie 2007, șeful Comisiei europene, Jose Manuel Barroso, a declarat că Gazpromul se va izbi de restricții aspre dacă ar decide să achiziționeze activele energetice ale UE. E aproape rizibil! În timpul iernii lui 2008, Ucraina ce refuzase să-și plătească factura la gaz căci prețurile crescuseră de 5 ori, și-a văzut aprovizionarea întreruptă. Pe 28 februarie 2008, Cernomârdin a adăugat că dacă Ucraina continua să facă ochi dulci NATO-ului, "vom revedea totul". În ediția sa din 5 martie 2008, cotidianul olandez *De Volkskrant* scria că președinții rus și ucrainean găsiseră un teren nou de înțelegere. Exporturile Gazpromului aveau să se reia în mod normal.

Gazul a devenit un argument al puterii iar Gazpromul, o redutabilă mașină de război, un mijloc puternic de coerciție, de influență politică și economică. Economiiștii occidentali argumentează cu timiditate că prin creșterea rusă se pune problema unei reușite ambigue edificate pe rezervele energetice, că industria rămâne puțin diversificată. În realitate, asistăm la jaful organizat al unei țări de către mafioți foarte speciali precum Abramovici sau Deripaska. În 1990, Rusia nu avea nici un miliardar. În 2004, erau 36. În 2007 au fost recenzați 53 (ziarul *Der Spiegel* din 24/09/2007). Evgheni Primakov, prim-ministru între 1998 și 1999 și fost înalt responsabil al KGB-ului, relatează în "*În inima puterii*" că între 1992 și 1998 privatizările nu au adus la bugetul de stat decât 1% din PIB. În 1997, pe când bugetul federal ar fi trebuit să perceapă 620 de miliarde de ruble, Trezoreria nu avea să recupereze decât 2,73 miliarde. În anii 1990, scurgerea capitalului a fost estimată între 140 și 200 de miliarde de dolari. Pentru a desemna această perioadă, rușii folosesc neologismul *prikvatizația* (privatizația și *prikvatit*: a acapara).

În ziarul *Nezavissimaaia Gazeta* din 28/12/1990, generalul KGB Filip Bobkov spunea că "începând cu 1985, KGB-ul a înțeles limpede că URSS nu se mai putea dezvolta fără *perestroika*", ai cărei docili promotori au fost politicienii și întreaga *Intelligenția* occidentală. Gazpromul este unul dintre organele sale vitale. Acesta constituie refugiul secret al ideologilor și al unui huliganism cu aspect liniștitor, lansați în cucerirea lumii: o torță nouă pentru idei vechi pe care Medvedev va continua să le facă să prospere.

Extras din cartea lui Laurent Glauzy
Atlas de geopolitică revizuit, vol. 1 (2003 - 2010)

Toate aceste detalii despre Rusia nouă arată în filigran prezența mediului de afaceri, același mediu pe care, înainte de căderea zidului Berlinului, îl reglementau supralojile. Într-adevăr, așa cum o ilustrează foarte bine generalul KGB Filip Bobkov, fructele noi pe care le dă Rusia, și care sunt mafia și capitalismul sălbatic cu miliardarii lor, aduc izbitor cu valorile materialiste ale francmasoneriei și ale agenților supralojilor. În acest univers, legat în acest timp de cel puțin supraloja "Golden Eurasia", conduce Putin Rusia.

ANEXA III : SUBMARINELE MAFIEI RUSE

După săptămânalul rus *Versyia* din 01/03/2010 , mafia rusă numără 300.000 de membri în lume . Cotidianul moscovit expune că în Spania , în Grecia , în Ungaria , în Italia , în Franța , în Mexic și chiar în SUA , simpla aplicare a legii arată că grupuri criminale alcătuite din resortisanți din fosta Uniune Sovietică , domină în acele țări mediul crimei . El raportează și că mafia rusă a înlocuit grupurile locale și și-a stabilit propriile sale rețele de influență . Rușii cer traficantilor mexicani 30% din spălarea de bani pentru vânzările efectuate cu SUA . Traficanții folosesc submarine pentru a transporta drogurile în America de Sud și în Mexic . Mafia cumpără de la o întreprindere ucraineană submarine declasate din perioada sovietică . Aceste aparate sunt apoi reparate la Constanța , oraș românesc situat pe malul mării Negre . Mii de tone de droguri sunt astfel transportate pe sub ocean .

În Spania , grupurile criminale rusești controlează 90% din comerțul de droguri și din traficul de arme . Polonia a fost prima țară unde aceste grupuri mafioate alcătuite din ucraineni și bieloruși s-au impus prin alungarea organizațiilor românești și albaneze . Poliția poloneză și-a recunoscut neputința și explica prin acest fenomen prezența pe teritoriul său a celei mai mari părți a diasporei rusești evaluate la 20.000 de persoane . În acest ultim deceniu , mafia rusă care s-a întins pe toate continentele , inclusiv în Australia , la Singapore și la Londra , s-a specializat de asemenea în cybercriminalitate , ce constă în violarea unor site-uri de înaltă confidențialitate .

Niște procurori italieni au raportat că în 2008 capii mafiei ruse au contractat alianțe cu nași din Cosa Nostra și au luat controlul întreprinderilor ce lucrau în domenii diferite de activitate precum agricultura și transportul comercial maritim . Această implantare ne duce să presupunem că operația judiciară " mâini curate " , condusă de guvernul italian în 1992 , a pregătit terenul pentru mafia rusă , cea mai puternică de pe planetă . Aceasta ne permite acreditarea unei teorii despre coliziunea mediilor politice europene cu criminalitatea internațională , și regândirea obiectivelor reale ale *perestroikăi* la 15 ani după lansarea sa .

Astăzi există în Europa 160.000 de mafioți ruși , față de 70.000 de recruți ai mafiei italiene și 37.000 în filierele asiatice . După *The Moscow Times* din 02/03/2010 , mafia rusă care a corupt deja administrația , dirijează puternice rețele de armament , în legătură cu Libia și Irakul .

Extras din cartea lui Laurent Glauzy
Atlas de geopolitică revizuit , vol . 1 (2003 - 2010)

AUTORUL

Laurent Glauzy s-a născut pe 8 septembrie 1970 la Toulouse . El deține cunoștințe solide în mai multe limbi .

După mai mulți ani de colaborare la Libre Journal de la France courtoise , unde luările sale de poziție împotriva dogmelor darwinismului și ale evoluționismului nu au trecut neobservate , el a publicat numeroase articole în paginile internaționale ale revistei Valeurs Actuelles , precum și două atlase de geopolitică . Din 2013 se consacră în întregime redactării și traducerii cărților sale .

Din 2020 trăiește în exil în Germania .

CĂRȚI SCRISE DE LAURENT GLAUZY

În franceză :

Supralojile vol. 3

(2020)

Supralojile vol. 2

(2020)

Supralojile vol. 1

(2019)

Puterea Satanei

(2019)

Asasinarea părintelui Pio - secretul mormântului gol

(2018)

Antihristul și evreii

(2017)

Misterul insulei Paștelui în lumina creaționismului

(2017)

O elită satanistă conduce lumea

(2016)

Pedosatanism și francmasonerie : altarul elitelor

(2015)

Hitler nu a murit la Berlin : Cum serviciile secrete britanice l-au ajutat să părăsească Germania

(traducere 2014)

Giganții și Atlantida , revelațiile arheologiei interzise

(2014)

Martorii lui Iehova , misionarii Satanei

(traducere 2013)

Karl Lueger, primarul rebel al Vienei imperiale

(2012)

Iluminații : de la industria Rock la Walt Disney , tainele satanismului

(2012)

Atlas de geopolitică revizuit - cronică 2010 -2012
(2012)

Atlas de geopolitică revizuit - cronică 2003 - 2010
(2011)

China, imperiul barbariei : superstiții funerare , pedofilie, canibalism
(2011)

Extratereștrii, mesagerii New Age
(2009)

Misterul rasei gigantilor în lumina creaționismului
(2006)

În germană :

Die Riesen und Atlantis : Enthüllungen einer verbotenen Archaologie
(2015)

Das Geheimnis der Riesen
(2007)

În engleză :

Giants and Atlantis , Revelations of Forbidden Archaeology
(2015)

În italiană :

Illuminati : dal'industria Rock a Walt Disney , gli arcani del satanismo
(2013)